

Andreja Metelko,
Općinski građanski
Sud u Zagrebu
&
Korupcija

Andreja Metelko,
Općinski građanski
Sud u Zagrebu
&
Korupcija

Za nakladnika:
Obitelj Zgombić

Hrvoje Zgombić

Zvonimir Zgombić

Slavica Zgombić

Zagreb, siječanj 2019.

Sadržaj

1. Uvod	6
2. Treći zahtjev za izuzeće sutkinje	8
a. Kako je sutkinja krivotvorila iskaze stranaka u postupku	9
b. Kako je sutkinja propustila djelovati dužnom pažnjom sua.....	12
c. Rješenje predsjednice suda o odbijanju trećeg zahtjeva za izuzećem sutkinje i naš osvrt na to rješenje	32
3. Četvrti zahtjev za izuzećem sutkinje	46
4. Razdoblje važenja Zakona o braku i porodičnim odnosima od 19. svibnja 1990. do zaključno 1999.	48
a. Razdoblje od 19. svibnja 1990. do kraja 1994.	48
b. Razdoblje od 1. siječnja 1995. do zaključno 30. lipnja 1999.	69
c. Razdoblje važenja Obiteljskog zakona nakon 1999. godine	83
5. Dopisi Vrhovnom sudu RH, Zagrebačkom županijskom sudu, Državnom sudbenom vijeću i Pučkoj pravobraniteljici	93
6. Razvoj događaja tijekom rujna 2018.	100
a. Ročište u postupku P-1803/15	100
b. Rješenje Predsjednice suda o požurivanju sutkinje Mataje i naš osvrt na to rješenje	112
7. Razvoj događaja tijekom listopada i studenog 2018.	117
8. Odgovor Ministru na dopis Ministarstva pravosuđa od 20.12.2018.	132
Prilog 1: Razvoj imovine obitelji Zgombić od 1990. do 2003.	136
Prilog 2: Imovinske kartice Andreje Metelko	137

1. Uvod

Povod ovog pisma je sada već sedmogodišnji spor koji tužiteljica Andreja Metelko vodi protiv nas tuženih – prvotuženog Hrvoja Zgombića, drugotuženog Zvonimira Zgombića i trećetužene Slavice Zgombić. Sedam dugih godina blokirani su svi bankovni računi prvotuženog i drugotuženog, drugotuženi Zvonimir Zgombić sada već više od sedam godina ne prima svoju mirovinu, a svim trojima blokirana nam je golema većina naše imovine.

Tko je tko u ovom sporu:

1. Tužiteljica Andreja Metelko, sestra odvjetnika Damira Metelka i kćer prof. dr. sc. Josipa Metelka
2. tuženi Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić,
3. odvjetnik Andreje Metelko gospodin Igor Hrabar, suprug prof. dr. sc. Dubravke Hrabar, predstojnice katedre za Obiteljsko pravo Pravnog fakulteta u Zagrebu i donedavne dekanice Pravnog fakulteta u Zagrebu,
4. sutkinja Općinskog građanskog suda u Zagrebu gospođa Zrinka Mataja s dijela Parničnog odjela za obiteljsko pravo i
5. predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu gospođa Jadranka Liović Merkaš koja također dolazi s dijela Parničnog odjela za obiteljsko pravo.

Još tijekom 2011. godine dali smo Andreji nekoliko prijedloga za podjelu imovine (naše vlastite imovine). Nismo od nje dobili nikakav odgovor, a ono što ona želi (zajedno sa svojim bratom – odvjetnikom Damirom Metelkom i sa svojim ocem – prof.dr.sc. Josipom Metelkom - profesorom u miru teorije prava na Pravnom fakultetu u Zagrebu) saznali smo tek iz njezine tužbe koju je podnijela u prosincu 2011. zasnovane na neistinama, pri čemu nije Andreja Metelko podnijela niti jedan dokaz za svoju tužbu, nije pozvala niti jednog svjedoka.

Tijekom studenog te iste 2011. u jednom neobično hitrom postupku bez rasprave, bez ročišta, bez saslušanja u roku od 48 ili 72 sata uspjela je Andreja Metelko ishoditi blokiranje svih računa u svim bankama u Hrvatskoj Hrvoju i Zvonimiru Zgombiću. Od tada pa sve do danas – sada

već više od sedam godina drugotuženi Zvonimir Zgombić ne prima svoju zasluženu mirovinu.

Sve naše nekretnine i poslovni udjeli blokirane su već gotovo sedam godina, a sudske zabilježbe su stavljene na te nekretnine i poslovne udjele bez rasprave, bez ročišta, bez saslušanja.

Mi smo u nekoliko navrata tražili izuzeće sutkinje koja vodi ovaj predmet, iako je navodno to dopušteno tražiti samo jednom, a tražili smo to višekratno kako smo se tijekom procesa sve više uvjerali da potpunu protuzakornost tog procesa.

Punih pet godina mi smo se u našim podnescima služili isključivo pravničkim rječnikom, što se lako vidi iz spisa predmeta P-8469/11. Međutim, od kasnog ljeta 2017. mi se više ne možemo služiti samo jezikom prava i struke, već smo primorani stvari nazivati pravim imenom – korupciju nazivamo korupcijom, a laži lažima.

U ovom dokumentu ukazujemo na nezakonite postupke Andreje Metelko, a koje smo podrobno opisali u našim zahtjevima za izuzeće sutkinje koja vodi ovaj predmet te u našem osvrtu na rješenje o odbijanju izuzeća.

Mi više nemamo drugog izbora, nego od adresata ovog e-maila, a onda i od široke javnosti, tražiti pomoć i zaštitu naših temeljnih ljudskih prava od nezakonitih postupaka Andreje Metelko.

Uz neke korekcije i ažuriranja, u nastavku prikazujemo vitalne dijelove Spisa, a Andreju Metelko pozivamo da vam dostavi cjelokupni spis P-4689/11.

2. Treći zathjev za izuzeće sutkinje

Mi smo u više navrata (navodno nedopušteno) tražili izuzeće sutkinje Zrinke Mataje u predmetu P-8469/11.

Već smo ranije tražili izuzeće sutkinje jer je utvrđeno da je branila svoj postdiplomski rad u komisiji koju je vodila gospođa prof. dr. sc. Dubravka Hrabar, supruga odvjetnika tužiteljice Andreje Metelko u Predmetu, gospodina Igora Hrabara.

Dodatnu sumnju u neovisnost sutkinje potaknula je činjenica da je Predmet naknadno presigniran s jednog suca na sutkinju Zrinku Mataju.

U nastavku postupka pokazalo se da su sumnje tuženih opravdane. Naime:

1. sutkinja Zrinka Mataja u djelomičnoj presudi o nekretninama krivotvorila je bitne iskaze tužiteljice njoj na korist, a bitne iskaze tuženih njima na štetu.
2. Dodatno, sutkinja Mataja svjesno i s namjerom nije uzela u obzir cijeli niz činjenica, dokaza i izjava stranaka u postupku koji bitno određuju ishod spora u predmetu P-8469/11 te je u cijelosti zanemarila činjenicu da je brak tužiteljice i prvotuženog trajao u dva zakonska režima (razdoblje do 1. srpnja 1999. i razdoblje nakon toga), iako je bila višekratno upozoravana na te činjenice. Ogluhom da kritički ispita:
 - a. činjenice, iskaze pred Sudom i dokaze koje su podnijeli tuženi;
 - b. činjenicu da tužiteljica osim svog iskaza nije predala niti jedan dokaz za tvrdnje iz svoje tužbe, nije pozvala niti jednog svjedoka, iako je na njoj teret dokaza;
 - c. iskaz tužiteljice pred Sudom;
 - d. činjenicu da je brak trajao u dva zakonska režima,
 - e. sudsku praksu koju su prezentirali tuženi ili bilo koju drugu sudsku praksu

sutkinja Zrinka Mataja propustila je djelovati povećanom pažnjom suca, a tekst djelomične presude pokazuje da je sutkinja Mataja pisala navedenu presudu na način koji daleko premašuje grubu nepažnju te je krivotvorenjem iskaza stranaka u postupku koji vodi i očito svjesnim i

namjernim propuštanjem djelovanja povećanom ili dužnom pažnjom suca pokazala izravan interes za konačan ishod spora koji tužiteljica u Predmetu vodi protiv tuženih.

Tuženi će u nastavku ovog podneska obrazložiti svoje tvrdnje.

a. Kako je sutkinja krivotvorila iskaze stranaka u postupku

Prvotuženi je 1994. godine osnovao dva trgovačka društva te je ukupno u taj poslovni pothvat uložio oko 25.000 DEM, od čega cca 20.000 DEM za temeljni kapital i početni rad tih društava (a u stvari nešto više), što je evidentirano u bilancama društava o čemu jasno iskazuje i svjedok Željko Faber (50%-tni suvlasnik u tim društvima), a još nekoliko tisuća DEM za uređenje unajmljenog poslovnog prostora, što nije vidljivo u bilanci društava, ali postoje svjedoci tog uređenja. Sutkinja Mataja trebala je utvrditi čije je pravo vlasništva nad tim dvama društvima.

Tužiteljica u svom iskazu o osnivanju tih dvaju društava iz 1994. godine, kao i o kapitalu potrebnom za osnivanje i rad kaže sljedeće:

1. „Teško mi je reći o sredstvima za osnivanje firme ...“
2. „Meni se čini da roditelji Hrvoja nisu dali novac za osnivanje tih firmi“
3. „Teško je utvrditi da li je novac za firme naš zarađeni novac ili je neki drugi novac“
4. „Za pretpostaviti je da se radi o našem zajedničkom novcu budući smo oboje radili a Hrvoje je radio u dobroj firmi“
5. „Ne znam koliki je iznos potrošen na inicijalni rad firmi“

Iako je posve razvidno da tužiteljica o osnivanju tih dvaju društava baš ništa ne zna, sutkinja Mataja u svojoj presudu prikriva što je izrekla tužiteljica, a tih pet izjava Andreje Metelko u svojoj djelomičnoj presudi o nekretninama od 24.12.2015. pretvara (doslovno krivotvori) u samo jednu te navodi da je Andreja Metelko izjavila: **„Roditelji Hrvoja nisu dali novac za osnivanje tih firmi“**. To krivotvorenje izjava tužiteljice od strane sutkinje Mataje naročito je važno jer je od plodova tih poslovnih udjela u trgovačkim društvima osnovanih 1994. godine i od druge imovine koju su drugotuženi i trećetužena darovali prvotuženom nastala praktički sva

imovina nad kojom pravo vlasništva imaju tuženi, a koja je predmet ovog spora koji tužiteljica vodi protiv tuženih.

Nasuprot iskazu tužiteljice iz kojeg je jasno da ona o osnivanju firme iz 1994. ništa ne zna, svo troje tuženih o osnivanju dvaju društava iz 1994. godine kaže **jasno i nedvosmisleno** ovo:

1. Prvotuženi:

- a. „Sredstva za **osnivanje firme** i početni rad sam dobio od svojih roditelja i to oba roditelja u iznosu od 20.000 DEM.
- b. S obzirom da je temeljni kapital za osnivanje firme bio mali, novac kojeg sam dobio od roditelja korišten je za uređenje poslovnog prostora. Tako su oličeni zidovi, postavljeni novi podovi, prebojana unutrašnja i vanjska stolarija, stavljene zavjese, nabavljen namještaj i informatička oprema i ostalo, a financirano je i prvo izdanje knjige Komentar na međunarodne računovodstvene standarde. Vjerojatno je iz tih sredstava financirano i prvih nekoliko plaća.“
- c. „**Tužiteljica nije sudjelovala u sredstvima za osnivanje firme**“

2. Drugotuženi: „Mi smo sinu pomagali u **osnivanju tih firme** na način a smo mu dali početni kapital za osnivanje.“

3. Trećetužena: „Stan smo prodali za 20.000 DEM i taj novac smo dali sinu za **otvaranje firme**. Sin je otvorio firmu 1994.g. ali nije imao novaca te smo mu dali 20.000 DEM“, te: „20.000 DEM je korišteno i za **registriranje firme** i opremanje poslovnog prostora te kupovina opreme“.

Međutim, da bi mogla donijeti presudu u korist tužiteljice, sutkinja Mataja prekraja i krivotvori iskaze prvotuženog i trećetužene (i potpuno prešućuje izjavu drugotuženog) te u obrazloženju djelomične presude o nekretninama (?!), a u dijelu u kojem odlučuje o pravu vlasništva nad poslovnim udjelima, navodi da su prvotuženi i trećetužena izjavili ovo: „**Sam I tuženik nadalje iznosi, a što također proizlazi i iz iskaza III tužene Slavice Zgombić da dobivena sredstva od 20.000 DEM su korištena za uređenje poslovnog prostora firme (oličeni su zidovi, stavljeni novi podovi, nabavljen je namještaj i informatička oprema te ostalo).**“

Sutkinja svjesno i namjerno prešućuje **da je sve troje tuženih jasno i nedvosmisleno izjavilo da su sredstva dana za osnivanje firme i da su ih dali drugotuženi i trećetužena.** Zašto?

Zašto Sutkinja svu vjeru daje iskazu tužiteljice - iskazu jedne osobe, zašto baš nimalo vjere ne daje iskazu tuženih - iskazu tri osobe? Zašto ne želi ispitati i provjeriti te iskaze? Zašto sutkinja Mataja krivotvori iskaze tuženih, zašto je potrebno krivotvoriti izjave tuženih da je iznos od 20.000 DEM korišten za osnivanje dvaju društava? Očito zato da bi mogla donijeti zaključak i presudu u korist tužiteljice te na taj način praktički odlučiti o cijelom tužbenom zahtjevu tužiteljice, obzirom, da je sva imovina tuženih stečena od dividende prvotuženog ili od imovine drugotuženog i trećetužene.

Odgovor je posve jasan! Nakon što sutkinja Mataja krivotvori izjave tužiteljice i tuženih, onda na tako krivotvorenim izjavama dalje logično (po njoj) zaključuje sljedeće: „**S obzirom na naprijed navedeno te posebno uzevši u obzir činjenicu da novac koji je tuženik dobio od svojih roditelja u iznosu od 20.000 DEM nije utrošen za osnivanje trgovačkih društava tj. za udio I tuženika u temeljnom kapitalu svake firme već u druge svrhe tj. poslovni prostor** te s obzirom da su u vrijeme osnivanja trgovačkih društava (srpanj 1994. godine) obje stranke bile zaposlene tj. primale su placu, plaća tuženika je prema vlastitom iskazu iznosila 5.000,00 kn odnosno 400 DEM, te budući je plaća prihod koji je ostvaren po osnovi rada, dakle bračna stečevina **sud smatra da su firme osnovane sredstvima koja su zajednička imovina bračnih drugova a ne vlastita imovina tuženika.**“ I to sve presuđuje sutkinja Zrinka Mataja u djelomičnoj presudi o nekretninama.

Sutkinja navodi samo plaću prvotuženog od 5.000 Kn odnosno 400 DEM, plaću Andreje Metelko niti ne spominje, ne zanima sutkinju činjenica da je na vlastiti zahtjev od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje dobila precizne podatke o plaćama i Andreje Metelko i prvotuženog, ne pada joj na pamet pogledati koliko je stvarno ta plaća tada iznosila kao i plaća tužiteljice, ne samo te 1994. godine, već od početka braka 1990. do 1994., ne zanima je iz kojih izvora i primanja su tužiteljica i prvotuženi financirali troškove svog kućanstva i koliko su oni iznosili na mjesečnoj i godišnjoj razini. Sutkinju Zrinku Mataju ni malo ne zanima tvrdnja tuženih da su

troškovi kućanstva tužiteljice i prvotuženog veći od njihova primanja od rada i da tu razliku cijelo vrijeme braka financiraju tuženi.

Dakle, u obrazloženju djelomične presude o nekretninama, sutkinja Mataja već kreira izreku o pravu vlasništva nad poslovnim udjelima u trgovačkim društvima (?!), čime prestaje svaka svrha vođenja sudskog postupka o drugoj imovini koja je predmet spora koji tužiteljica vodi protiv tuženih. **Ovom djelomičnom presudom, praktički je presuđen cijeli spor cijelosti u korist tužiteljice.**

Na temelju tako krivotvorenih izjava očito je da se ovaj spor ne vodi na temelju zakona.

b. Kako je sutkinja propustila djelovati dužnom pažnjom suca

Po shvaćanju tuženih i po propisima koji obvezuju suce i reguliraju njihov rad, sudac koji vodi sudski postupak obvezan je djelovati ne samo dužnom pažnjom, već kao profesionalac i povećanom pažnjom.

Sutkinja Mataja je počinila niz propusta u ocjeni dokaza koji su dali tuženi i jedinog dokaza koji je dala tužiteljica – njezin iskaz pred Sudom. Brojnost tih propusta pokazuje da djelovanje sutkinje Mataje daleko premašuje one postupke koji bi se smatrali grubom nepažnjom. Kad bi se radilo samo o nemaru ili nepoznavanju struke od strane sutkinje Mataje, onda bi se moglo očekivati da neki od tih propusta idu na štetu tuženih, a neki na štetu tužiteljice. Iz činjenice da baš svi propusti u djelovanju sutkinje Mataje idu na štetu tuženih, očita je namjera Sutkinje da svjesnim i namjernim propustima u svom djelovanju ide u korist tužbenog zahtjeva tužiteljice.

Andreja Metelko podneskom od sutkinje Zrinke Mataja traži da donese djelomičnu presudu o nekretninama (iako se djelomične presude donose izuzetno rijetko) tvrdeći da su **sazreli uvjeti** za donošenje djelomične presude o nekretninama. Sama Andreja Metelko nije u stanju navesti niti jedan uvjet za donošenje djelomične presude o nekretninama. Sutkinja Zrinka Mataja spremno prihvaća zahtjev Andreje Metelko i u roku od četiri mjeseca od podnošenja tog zahtjeva Andreje Metelko, sutkinja donosi djelomičnu presudu o nekretninama u cijelosti uvažavajući tužbeni zahtjev Andreje Metelko, a razlog za donošenje djelomične presude obrazlaže **sazrelošću uvjeta** za tu presudu. Kao i Andreja Metelko, niti Zrinka Mataja nije sposobna navesti niti jedan jedini uvjet koji bi bio sazrio za

donošenje djelomične presude, ali je to ne sprječava da donese tu presudu u korist Andreje Metelko.

Prije nego što će Sutkinja donijeti djelomičnu presudu o nekretninama, tuženi sutkinju Mataju u svojim podnescima višekratno upozoravaju da, unatoč suprotnom zahtjevu tužiteljice, nisu sazreli uvjeti za donošenje djelomične presude o nekretninama. Naime, u nekretnine koje su stjecane od 2001. do 2009. je uloženo otprilike četiri puta više nego što su neto plaće tužiteljice i prvotuženog ukupno iznosile u razdoblju od 2000. do 2011., pa je više nego očito da su nekretnine stjecane iz drugih izvora, a ne od primanja od rada što je bitna pretpostavka da bi se neka imovina smatrala bračnom stečevinom. Čak da i nije tako, ne bi se moglo automatski tvrditi da su nekretnine stjecane od plaća ili drugih primanja od rada, već bi to trebalo ispitati u skladu sa činjenicama i sudskom praksom koju prezentiraju tuženi. Kako je očito da su nekretnine stjecane iz drugih izvora, tek kad se utvrdi pravo vlasništva nad tim drugim izvorima, onda se može odlučivati o pravu vlasništva nad nekretninama. U nekoliko podnesaka prije donošenja djelomične presude o nekretninama, tuženi požuruju Sutkinju da ispita dokaze u svezi s poslovnim udjelima u trgovačkim društvima jer je očito, uzimajući u obzir višestruki nesrazmjer između niskih plaća tužiteljice i prvotuženog i visoke vrijednosti svih stečenih nekretnina, da su nekretnine koje su predmet spora kupovane iz dividende prvotuženog koje obilno višestruko premašuju vrijednost stečenih nekretnina ili od štednje i rada drugotuženog i trećetužene koja je darovana prvotuženom.

Sutkinju Mataju podnesci i razumno tumačenje tuženih uopće ne zanimaju, ona nema potrebu niti osvrnuti se na tvrdnje ili argumente tuženih ili njihove požurnice. Sutkinja Mataja u svojoj djelomičnoj presudi navodi ovo: **„Tijekom postupka tužiteljica je zatražila donošenje djelomične presude u pogledu dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na nekretnine. S obzirom da je za konačnu odluku sazeo zahtjev koji se odnosi na nekretnine sud je temeljem čl. 329 ZPP-a donio djelomičnu presudu.“** Zahtjev tužiteljice za donošenjem djelomične presude dolazi punih 18 mjeseci nakon što je tijekom spora stajao, u tih 18 mjeseci nije se događalo ni podnošenje kakvih dokaza, niti je održano ijedno ročište, osim što je, prema Andreji Metelko (a i sutkinji Zrinki Mataja), u tih 18 mjeseci spor sazrijevao za donošenje djelomične presude. Sutkinja Mataja nema potrebe niti jednom jedinom rečenicom objasniti svoj stav i odluku koje su

se to okolnosti stekle ili uvjeti po kojima je sazio zahtjev za donošenje djelomične presude, a to zato jer sama Sutkinja ne može ponuditi niti jedno razumno, logično ili na propisima utemeljeno objašnjenje o sazrijevanju zahtjeva tužiteljice o nekretninama jer takvo objašnjenje ne postoji. Stvarno nije sazio niti jedan uvjet ili okolnost koji bi omogućio donošenje djelomične presude o nekretninama.

Ovaj spor uključuje tužbu Andreje Metelko u svezi s: a) nekretninama, b) poslovnim udjelima u trgovačkim društvima i c) novcem na računu. Kako sve nekretnine glase na drugotuženog i trećetuženu, pa je stvar za sutkinju Mataju oko nekretnina daleko kompleksnija od novčanih sredstava koja uglavnom glase na prvotuženog, ako bi oko čega mogli sazreti uvjeti za djelomičnu presudu, onda bi to bila novčana sredstva na računu prvotuženog koja u iznosu ionako premašuju vrijednost nekretnina. Naravno, oko niti jedne imovinske čestice koja je predmet ovog spora nisu sazreli nikakvi uvjeti, a tvrdnje i dokazi tuženih da je sva imovina koja je predmet tužbe Andreje Metelko njihova vlastita imovina, posve se zanemaruju.

Kako to da sutkinji Mataji nije sumnjivo iz iskaza tužiteljice pred Sudom od 7. listopada 2013. da Andreja Metelko o niti jednoj nekretnini ne zna ili ništa ili toliko malo da je nepojmljivo za nekog tko tvrdi da je vlasnik neke nekretnine da o tome ništa ne zna ili zna tako malo ili pogrešno zna. Radi se o cijenama po kojima su nekretnine stjecane, obnavljane, održavane ili o prihodima koji se uživaju od neke nekretnine. Kako to da sutkinji Mataji, kad se radi o procjeni čije je pravo vlasništva nad nekretninama, nije nimalo važno da prvotuženi ili tuženi o nekretninama znaju baš sve. Pa, na kraju, kako to ako bi već sutkinja Mataja mogla biti nesigurna u istinitost izjava tužiteljice ili tuženih, da ne smatra potrebnim ispitati istinitost tih izjava? Zaključak se nameće sam po sebi. Da se je sutkinja Mataja upustila u ispitivanje istinitosti izjava stranaka, nikako ne bi mogla donijeti presudu u korist tužiteljice.

Tuženi primjećuju da Sutkinja promptno i pozitivno odgovara na zahtjeve Andreje Metelko, dok istovremeno ne uvažava niti se očituje ni o jednom zahtjevu ili prijedlogu tuženih, kao niti o požurnicama koje tuženi predaju na Sud. Donošenjem djelomične presude o nekretninama unatoč tome što nisu sazreli uvjeti da donošenje te presude te iz činjenice da je u obrazloženju djelomične presude o nekretninama Zrinka Mataja već

odlučila da su i poslovni udjeli u trgovačkim društvima bračna stečevina, očito je se spor P-8469/11 ne vodi na temelju zakona, već na drugim načelima, nesvjostvenim pravnoj državi.

Dalje, Sutkinja Mataja dosuđuje da je stan na Dobrom dolu 47, Zagrebu bračna stečevina i da tužiteljici pripada pravo vlasništva nad jednom polovinom tog stana. Međutim, taj stan je kupljen u cijelosti na kredit koje je u CHF uzeo prvotuženi (a Andreja Metelko neistinito navodi da je sudužnik po tom ugovoru o kreditu). Sutkinju Mataju ta činjenica nimalo ne smeta. Ona polovicu stana dodjeljuje tužiteljici, ali joj ne pada na pamet da obveže tužiteljicu da otplaćuje polovicu kredita, nego cijeli kredit ostavlja na prvotuženom. Taj stan kupljen je 2007. u cijelosti na kredit za 150.000 EUR u protuvrijednosti CHF. Nakon osam godina urednog otplaćivanja tog kredita, u vrijeme kad sutkinja Mataja donosi djelomičnu presudu o nekretninama (prosinac 2015.) taj kredit zbog omjera rasta CHF u odnosu na EUR iznosi 180.000 EUR. **To sutkinju Zrinku Mataju nimalo ne zanima; nju samo zanima da donese presudu u korist Andreje Metelko, a da sve terete koji su vezani za imovinu koja je predmet spora koji Andreja Metelko vodi protiv tuženih ostavi na tuženima.** Usput, garažu koja je vezana za taj stan i s njime čini jedno zemljišno-knjižno tijelo drugotuženi je kupio još 2004. za potrebe parkiranja svog automobila obzirom da su se drugotuženi i trećetužena doselili 2003. u neposredno susjedstvo. Još tada je drugotuženi dogovorio s tadašnjim vlasnikom stana na Dobrom dolu 47 da kupi i stan kad se bude prodavao (što je i učinio 2007.). Ali to sutkinju Mataju ne zanima!

Dalje, **tuženi stalno tvrde da je cijelo vrijeme trajanja braka bračna stečevina tužiteljice i prvotuženog negativna**, odnosno da su njihovi troškovi veći od njihova primanja od rada te da netko mora financirati tu razliku, a to su tuženi. Sutkinji Mataji na pamet ne pada da ispita tu tvrdnju tuženih i dokaze koje ima u spisu predmeta P-8469/11.

Dalje, tuženi višekratno upozoravaju sutkinju Mataju da je brak trajao u dva zakonska režima, do srpnja 1999. i nakon toga, u pisanom podnesku upozoravaju je predloženjem sudske prakse kako se utvrđuje doprinos do srpnja 1999., **primjerice život u stanu jednog bračnog druga ili doprinos roditelja** (iako tuženi tvrde da je sva imovina koja je predmet spora njihova posebna, odnosno vlastita imovina). Sutkinja Mataja sve te

argumente tuženih, kao i sudsku praksu posve zanemaruje, ne želi se očitovati o ni jednom od tih dokaza.

Dalje, tužiteljica nije predložila baš niti jedan dokaz da je imovina koja je predmet spora stečena radom ili od imovine koja je stečena radom, nije pozvala nijednog svjedoka, a sutkinja Mataja ne smatra potrebnim pozvati tužiteljicu da predloži svoje dokaze, ali baš niti jedan. **Cijela djelomična presuda o nekretninama, pa tako i ukupna presuda koja je već spremljena negdje u ladici sutkinje Mataje (sudeći po tome kako se Sutkinja u djelomičnoj presudi o nekretninama očitovala o pravu vlasništva nad poslovnim udjelima u trgovačkim društvima) temelji se isključivo na pretežno lažnom iskazu Andreje Metelko pred Sudom od 7. listopada 2013. te na krivotvorenju ili potpunom zanemarivanju svih iskaza ili drugih dokaza tuženih od strane sutkinje Mataje.**

Dalje, drugotuženi i trećetužena, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić, ne shvaćaju kakva je njihova pasivna legitimacija u sporu radi bračne stečevine, pa su u svom odgovoru na tužbu istakli prigovor **promašene pasivne legitimacije**. Svoje nekretnine, one koje glase na njih (osim kuće u Pisarovini koju su stekli valjanim ugovorom o daru), stekli su svojim sredstvima temeljem valjanih pravnih poslova, **za koje je tužiteljica znala** kako sama izjavljuje u iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013., a koje ničim i nikada nije osporavala niti dovodila u pitanje, a niti u svojoj tužbi ne traži utvrđenje pravne nevaljanosti pravnih poslova na temelju kojih su drugotuženi ili trećetužena uknjiženi kao vlasnici. Nije jasno **temeljem kojeg propisa bi se od drugotuženog i trećetužene tražilo da su dužni trpjeti zemljišno-knjižnu provedbu djelomične presude koja je donesena na temelju takve tužbe tužiteljice**. Naime, presude u predmetima utvrđenja vlasništva provode se neposredno temeljem Zakona o zemljišnim knjigama, pa se tuženicima ne mogu nametati nikakve obveze u tom pravcu, pa niti trpljenje. Sutkinju Mataju to nimalo ne zanima, ona svim silama ustraje da donese djelomičnu presudu o nekretninama u korist Andreje Metelko, i protuzakonito čini tako – Andreji Metelko svojom djelomičnom presudom dodjeljuje pola svih nekretnina koje glase na drugotuženog i trećetuženu.

U prepričavanju odgovora na tužbu drugotuženog i trećetužene sutkinja Zrinka Mataja o tome u svojoj djelomičnoj presudi na početku stranice 4 iznosi samo ovo: „**Ističu (drugotuženi i trećetužena, prim. tuženih)**

prigovor promašene pasivne legitimacije“. O tome dalje šuti, ali u doslovno zadnjoj rečenici svoje djelomične presude na kraju stranice 13 te presude Sutkinja Mataja zaključuje, bez ijedne riječi obrazloženja, sljedeće: „**Neosnovan je prigovor II i III tuženih koji se odnosi na promašenu pasivnu legitimaciju istih budući su Zvonimir i Slavica Zgombić upisani kao vlasnici nekretnina koje su predmet ovog postupka odnosno za koje tužiteljica tvrdi da su bračna stečevina.**“ A što su trebali raditi drugotuženi i trećetužena? Isticati prigovor promašene pasivne legitimacije za nekretnine na kojima je kao vlasnica upisana Zrinka Mataja? Po sutkinji Mataji, da bi se nekom tužitelju dosudile nekretnine dovoljno je da se steknu dva kumulativna uvjeta: a) da nekretnine glase na tužene i b) da je tužitelj tužio da su to njegove nekretnine. I tako su u jednoj kratkoj rečenici sročenoj od strane sutkinje Mataje bez i riječi obrazloženja drugotuženi i trećetužena ostali bez svojih nekretnina.

Kako to da sutkinja Mataja ne pita tužiteljicu prilikom davanja njezinog iskaza od 7. listopada 2013., pa i sebe, zašto Andreja Metelko nije osporavala novčani dar koji je svojim roditeljima dao prvotuženi kojim je drugotuženi valjanim pravnim poslovima kupovao nekretnine koje su predmet tužbe tužiteljice? Taj novac drugotuženi i trećetužena isto tako su mogli potrošiti na putovanja oko svijeta. Zašto tužiteljica u propisanim rokovima nije tražila da se dar prvotuženog učini nevaljalim? Na način kako sutkinja Mataja zaključuje, mogla je tako tužiteljica isto tražiti da se bračnom stečevinom proglasi stan ili kuća sutkinje Mataje.

Da je iole pažljivo ispitivala dokaze, sutkinja Mataja bi se sigurno upitala gdje je nestalo 193.000 DEM koji je prvotuženi dobio od prodaje stana u Froudeovoj 7 u studenom 1999., a koji je kupio novčanim darom od drugotuženog i trećetužene u srpnju 1990. za iznos od 155.000 DEM, gdje su nestali svi ostali novci koji je prvotuženi dobio od svojih roditelja za opremanje stana u Froudeovoj 7, gdje je nestao novac koji je prvotuženi dobio od svojih roditelja za osnivanje svojih trgovačkih društava, gdje je nestala sva štednja drugotuženog i trećetužene od uzgoja božićnih jelki od 1976. do 1991., gdje je nestala štednja od dividendi ili kapitalne dobiti od prodaje financijske imovine tuženih, gdje su nestali plodovi svih tih pobrojanih ulaganja. Trećetužena iskazuje da su od uzgoja jelki ona i drugotuženi od 1976. do 1991. zaradili između 250.000 i 300.000 DEM. Svjedok Milan Žgela iskazuje da su drugotuženi i trećetužena od uzgoja jelki godišnje zarađivali između 20.000 i 30.000 DEM. Postoje i drugi

svjedoci tog uzgoja jelki i ostvarenih prihoda od tog uzgoja, ali ih sutkinja Mataja ne želi pozvati; ona prihvaća tezu tužiteljice da se pozivanjem brojnih svjedoka tuženi obijesno parniče. Po sutkinji Mataji, sav taj teški i krvavi rad drugotuženog i trećetužene i novac koji su stekli tim radom odnio je vjetar, nestao je u prah.

Da je iole pažljivo ispitivala dokaze, sutkinja Mataja, možda bi zaključila da je prvotuženi svojim roditeljima iza 2000. godine samo djelomično vratio novčane darove (i to iz svoje vlastite imovine) koji je je dobivao od njih 1990. i u godinama koje su slijedile. Znala je za to tužiteljica kako sama izjavljuje u Zapisnik s ročišta od 7. listopada 2013. i zato nije osporavala valjane pravne poslove drugotuženog, niti onda kad je 2001. godine kupio stan u Pleternici, niti onda kad je 2004. kupio garažu kao pripadak stana na Dobrom dolu 47, niti onda kad je 2005. kupio zemljište kod Vinkovaca, niti onda kad je 2007. kupio stan na Dobrom dolu 47.

Ali sutkinja Mataja ne želi pažljivo ispitivanje dokaza, pa niti barem 'iole'? To ne dolazi u obzir! Andreja Metelko i Zrinka Mataja precizno znaju što žele i ostvaruju to djelomičnom presudom, a sada se spremaju i na ukupnu presudu.

Dalje, sutkinju Zrinku Mataju nimalo ne zanimaju brojne laži u koje se upustila Andreja Metelko pri davanju svog iskaza pred sudom od 7. listopada 2013., a koje su već tuženi detaljno opisali u svojoj žalbi na djelomičnu presudu o nekretninama. **Na temelju tih laži sutkinja Zrinka Mataja mogla je iskaz tužiteljice pred Sudom barem učiniti dvojbenim**, ali to sutkinji Mataji ne pada na pamet. S druge strane, nema takvih laži izrečenih od strane Slavice, Zvonimira i Hrvoja Zgombića i tužene bi zanimalo da im netko kaže koja bi njihova izjava dana pred Sudom u njihovim iskazima ili drugim dokazima mogla biti lažna. Tako nešto ne žele reći ni Andreja Metelko, niti Zrinka Mataja niti g. Igor Hrabar jer ne mogu jer takvih laži nema! Sve laži koje je izrekla Andreja Metelko pred Sudom nisu slučajne - to su svjesne i planirane laži, izrečene samo s jednom namjerom, njihova jedina svrha je da Andreja Metelko pokrade imovinu svih tuženih. Neke od tih laži Andreje Metelko su sljedeće:

1. Laž da je tužiteljica zajedno s prvotuženim kupila stan u Froudeovoj 7, Zagreb, 1990. godine. Istina je da su drugotuženi i trećetužena darovali prvotuženom 155.000 DEM za kupnju tog stana i garaže plus još dodatno veliki novac za opremanje tog stana. Naime, **tužiteljica je**

izjavila u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. da u brak 19. svibnja 1990. nije unijela nikakvu imovinu, te 1990. godine nije radila ili nije imala primanja, u lipnju 1990. godine drugotuženi i trećetužena prodaju svoju kuću u Požegi i daju 155.000 DEM prvotuženom **koji kupuje stan samo 45 dana od sklapanja braka, početkom srpnja 1990.** To tužiteljicu ne smeta da izjavi da je ona kupila taj stan zajedno s prvotuženim, da su ona i prvotuženi „**imali i vlastita sredstva**“, a da su drugotuženi i trećetužena u tome samo pripomogli. Tijekom davanja svog iskaza i sama shvaća da to fizički nije moguće i da je ta laž tako očita, pa se upušta u novu laž sa svrhom da prikrije prvu - da su ona i prvotuženi za kupnju tog stana uzeli i neki kredit te izjavljuje: „... **mislim da smo digli i jedan kredit iz kojeg je namiren ostatak cijene stana.**“ A kredit, kad bi ga bilo, a nema ga, lako se dokazuje. Posve je jasno da Andreja Metelko drugotuženom i trećetuženoj pokušava nezakonito oduzeti, doslovno pokrasti, sve plodove njihovog rada još od 50-tih godina prošlog stoljeća. Sutkinju Zrinku Mataju takva laž Andreje Metelko ne zanima, nju ne zanima otkud tužiteljici „vlastita sredstva“, nju ne zanima kakav je to „kredit digla“ tužiteljica s prvotuženim niti je traži dokaze o tom kreditu, nju ne zanima niti gdje je nestalo 193.000 DEM od prodaje tog stana u studenom 1999. (u vrijeme važenja tada novog Obiteljskog zakona), gdje je nestala štednja drugotuženog i trećetužene od uzgajanja božićnih jelki od 1976. do kraja 1991., gdje su plodovi svih tih ulaganja, gdje je nestala štednja tuženih nakon 1999. godine od dividendi ili prodaje dionica ili poslovnih udjela u trgovačkim društvima. Sutkinja Zrinka Mataja pouzdano zna da je sva vlastita imovina tuženih otišla u vjetar i da sva imovina iz tužbe Andreje Metelko bračna stečevina i da u polovici pripada Andreji Metelko;

2. Laž o tome kako je tužiteljica, a ne drugotuženi i trećetužena, vodila kućanstvo tužiteljice i prvotuženog, ne bi li tako drastično umanjila i poništila doprinos drugotuženog i trećetužene braku tužiteljice s prvotuženim. U svom iskazu od 7. listopada 2013. Andreja Metelko izjavljuje ovo:
 - a. „Cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice brinula sam se o djeci , vodila sam domaćinstvo.“

- b. „Svo svoje vrijeme koje nisam provela na poslu posvetila sam obitelji.“
- c. „Kod kuće sam se ja posvetila djeci a on bi malo odmorio te se bavio pripremanjem i pisanjem knjiga“
- d. „Ja sam kuhala za našu obitelj ...“
- e. „Ja sam spremala sve ostalo, doručak, večere, kuhala preko vikenda.“
- f. „Kućanske poslove sam u pravilu obavljala preko vikenda.“
- g. „Znala je uskočiti i Hrvojeva mama.“
- h. „Ja sam plaćala režije a ponekad bi Hrvojevim roditeljima dali novce da plate režije.“
- i. **„Hrvojevi roditelji su par sati čuvali djecu.“**

Za vrijeme dok tužiteljica daje svoj iskaz pred Sudom 7. listopada 2013., Slavica i Zvonimir Zgombić sjede dva metra iza nje i očajni bespomoćno slušaju (kao i svih ovih sedam godina koliko traje ovaj spor) gnjusne laži Andreje Metelko – od toga da je ona s prvotuženim 1990. kupila stan u Froudeovoj 7 u Sigetu, do toga da su drugotuženi i trećetužena („Hrvojevi roditelji“) svega par sati čuvali djecu. Takve izjave daje tužiteljica pred ljudima koji su joj praktički dali 20 godina svog života!

Kako su u laži kratke noge, tužiteljica je zaboravila da se u jednom premetu (Ovr-3160/11) prije njezina iskaza pred Sudom nalazi i jedno njezino pismo upućeno prvotuženom u kojem sama posve drukčije, upravo suprotno, opisuje ulogu drugotuženog i trećetuženu u njezinom kućanstvu s prvotuženim ovako:

- j. „Dragi su mi i volim ih. **Oni su nam se, nepitani, u potpunosti posvetili**“, a „**mene kao da su posvojili**“.
- k. „Toliko bi ipak trebao biti pošten i priznati da je nemoguće tvoju mamu držati dalje od bilo kakvih poslova **dok satima boravi u našem stanu**. I onda ona vidi da su neke namirnice pri kraju, pa ih nabavi, vidi da nekog majstora treba zvati i nešto sitno popraviti, **zna da je cijeli dan u stanu** i da je zgodnije majstore naručivati

ujutro, pa i to obavi. **I TAKO NISAM SAMA STEKLA TAJ REFLEKS, PRIZNAJEM** (za vođenje kućanstva, *prim. tuženih*).“ Ali, u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. ne smeta tužiteljicu bezočno lagati: „**Hrvojevi roditelji su par sati čuvali djecu**“

1. „Sada kada malo više promišljam o nama i našem zajedničkom životu, rekla bih da su u jednom velikom dijelu oni i živjeli s nama. I nisu odlazili kad smo mi dolazili s posla, već su nastavili biti s nama - kao dio naše obitelji.“

Ali sutkinju Zrinku Mataju ne zanimaju te laži Andreje Metelko, njoj ne pada na pamet usporediti te dvije skupine izjava tužiteljice jer bi nužno morala zaključiti da je prva skupina izjava Andreje Metelko u svezi s kućanskim poslovima gomila laži. A kako bi onda donijela presudu u korist tužiteljice? Nikako! Zato sutkinja Zrinka Mataja ne pokazuje interes za neistine Andreje Metelko!

3. Dalje, sutkinja Mataja u svojoj djelomičnoj presudi zaključuje: „**Sporne nekretnine kupovane su za vrijeme trajanja bračne zajednice u kojoj su obje stranke bile zaposlene, ostvarivale prihode, sudjelovale u organizaciji obiteljskog života, a pri čemu su im pomagali roditelji s obje strane**, stoga su neosnovane tvrdnje tuženika da brak nije imao svojstva bračne zajednice.“ Tuženi upozoravaju Sutkinju da se iz puke činjenice da su neke nekretnine kupovane za vrijeme trajanja bračne zajednice ne da zaključiti da se onda nužno radi o bračnoj stečevini, o tome čak tuženi prezentiraju Sutkinji odluku Vrhovnog suda RH koja glasi: „**Okolnost da je nekretnina nabavljena za vrijeme trajanja bračne zajednice ne mora imati za posljedicu da se radi o zajedničkoj imovini, ako nisu ispunjene daljnje pretpostavke da je stečena radom bračnih drugova ili novac za koji je kupljena mora potjecati iz bračne tečevine.**“ (VSRH Rev 1719/97 od 17.5.2001.), ali to sutkinja Mataja ne želi ispitati bez obzira na sve dokaze koje podnose tuženi. Sutkinja utvrđuje:

- a. da su „obje stranke bile zaposlene“ i „ostvarivale prihode“, ali joj ne pada na pamet da utvrdi kad i koliko dugo su to stranke bile zaposlene, kolike prihode je ostvarivala svaka stranka, o kojim vrstama prihoda se radi i čiji su to prihodi. Ovdje je važno

napomenuti da **tuženi za cijelo vrijeme braka tužiteljice i prvotuženog** pojma nemaju kolika je plaća tužiteljice i ima li druga primanja (toliko o bračnoj zajednici!). Tužiteljica nikad nije platila niti jedan račun kućanstva, niti jedan godišnji odmor, niti jednu ratu kredita, niti jedan trošak djece, niti jednog majstora. Tuženi o plaći i primanjima tužiteljice saznaju tek iz njezinih imovinskih kartica i izvoda od HZMO-a.

- b. da su obje stranke „sudjelovale u organizaciji obiteljskog života.“. Sutkinji Mataji ne pada na pamet da istraži kako su to obje stranke sudjelovale u organizaciji obiteljskog života.
- c. „objema strankama su pomagali roditelji s obje strane“. Sutkinji Mataji ne pada na pamet da istraži **koliko su u količini i vrijednosti - koliko radom, a koliko financijski - pomagali roditelji obje strane;**

Iz citiranih navoda, da se jasno zaključiti da sutkinja Zrinka Mataja o bračnoj zajednici Andreje Metelko i prvotuženog zaključuje posve proizvoljno, bez ikakvih osnova, u stvari izmišlja, gotovo sigurno instruirana od Andreje Metelko i dvije osobe čija imena se sad ne smiju spominjati i isključivo na temelju gotovo u cijelosti lažnog iskaza Andreje Metelko pred Sudom od 7. listopada 2013., a potpuno zanemarujući iskaze tuženih, a sve to kako bi donijela najprije djelomičnu, a onda i ukupnu presudu u korist tužiteljice.

Sutkinju Mataju nimalo ne zanima doprinos drugotuženog i trećetužene braku tužiteljice i prvotuženog, ne pada joj na pamet ispitati išta od izjava tuženih ili lažnih navoda tužiteljice, ne želi ispitati niti sudsku praksu koju su o pitanju doprinosa za razdoblje 1990.-1999. Sutkinji prezentirali tuženi. Sutkinja Zrinka Mataja odbija vidjeti da je Andreja Metelko laže s jedinom svrhom da poništi doprinos drugotuženog i trećetužene i da se na taj način, lažima, dokopa imovine tuženih. Sutkinja Mataja odbija vidjeti tko je Andreja Metelko!

- 4. Laž tužiteljice u svezi s kućom u Pisarovini. Što laže tužiteljica: „**Zajednički se brinemo o održavanju kuće u Pisarovini.**“. Ta laž Andreje Metelko nije naravno dokaz o pravu vlasništva nad tom

kućom, ali je jaka indikacija čije bi vlasništvo moglo biti jer nije normalno da se jedan vlasnik ne brine o svojoj imovini. Ali Andreja Metelko laže jer misli, ako će Sud povjerovati da se kuća u Pisarovini zajednički održava, onda bi mogao i povjerovati da je to bračna stečevina. Citiranje ove lažne izjave tužiteljice treba poslužiti samo kao još jedan dokaz da je tužiteljica notorna lažljivica koja laže svjesno i s namjerom da pokrade tužene. Pogledajmo što neki od pozvanih svjedoka kažu o održavanju kuće u Pisarovini:

- a. Svjedok Jovan Crevar: „Bilo kakve popravke nakon što je izgrađena Pisarovina nisam dogovarao s Andrejom. **S Andrejom nisam razgovarao ništa u vezi tekućeg održavanja Pisarovine.** Hrvoje Zgombić je angažirao g. Veru za vođenje i održavanje kuće u Pisarovini, tj. za obavljanje kućanskih poslova u Pisarovini.“

Ovdje treba napomenuti da je gospođu Vera prvotuženi angažirao najmanje godinu dana prije nego što je, po Andreji Metelko, prestala njezina bračna zajednica s prvotuženim, pa je neobično da tužiteljica tu gospođu praktički nikad nije vidjela niti je zanima tko joj to i kako održavana 'njezinu' kuću. **Sutkinja Mataja odbila je pozvati gospođu Veru za svjedoka**, kao i brojne druge svjedoke na okolnost održavanja kuće u Pisarovini, a sve slijedom tvrdnje tužiteljice da se tuženi obijesno parniče i nastoje otegnuti tijekom spora (kao da su tuženi Andreji Metelko blokirali račune, a ne obrnuto; kao da Andreja Metelko ne prima svoju plaću, a u stvari drugotuženi u 87. godini već punih sedam godina ne prima svoju mirovinu, a sve slijedom nemoralnih radnji Andreje Metelko. Pa da, baš su tuženi zainteresirani za otezanje ovog spora i za obijesno parničenje!?), a sutkinja Mataja prihvaća sve te prigovore tužiteljice.

- b. Svjedok Milan Žgela: „**Oko svih radova u Pisarovini sam se dogovarao samo sa Hrvojem Zgombićem**, sve u vezi cvijeća samo sa Hrvojem Zgombićem“.
- c. Svjedok Željko Žgela: „**Od Andreje nisam dobio niti jedan nalog za posao** niti me je platila za bilo koji posao.“

- d. Svjedok Ivica Kartelo: „Oko izdavanja svih dozvola (vezano za građenje kuće, *prim. tuženih*) sam samo komunicirao sa Hrvojem Zgombićem a ne i sa Andrejom Zgombić, **danas ju prvi put vidim**“. Gospodin Kartelo radi u Urbanističkom odjelu grada Jastrebarsko, nekoliko puta je izlazio na očevid te je izdao rješenje o gradnji, lokacijsku dozvolu, građevinsku dozvolu i uporabnu dozvolu. Radi se od reda o pravnim dokumentima, a Andreja Metelko kao pravnik pojma nema o tome niti je g. Kartela ikad vidjela!?
- e. Svjedok Denis Redžepagić (prvi susjed u Pisarovini, *prim. tuženih*): „**Mislim da nisam upoznao Andreju**. Postoji problem oko upisa u zemljišne knjige dio parcele koju je Hrvoje Zgombić kupio od mog pok. Oca. O tom problemu nisam razgovarao s Andrejom Zgombić. **Problem uknjižbe u zemljišne knjige rješava se već šest godina**“. Dakle, Andreju Metelko, jedinu pravnicu tada u obitelji, ne zanima pravni problem uknjižbe prava vlasništva, niti se time na bilo koji način bavi, ali će u svom nemoralu ustrajati na laži da je ona suvlasnik kuće u Pisarovini i da je „**održava zajedno s prvotuženim**.“

Ne samo da Andreja Metelko nema veze s održavanjem kuće u Pisarovini, ne samo da nikad tamo nije vidjela metlu, posadila ili oplijevala koji cvijet ili pozvala nekog majstora, već na Tri sveta kralja, 6. siječnja 2012. godine **Andreja Metelko demolira tu kuću, razbija vrata, razbacuje posteljinu i posuđe**. I tko to radi? Intelektualka i visoka dužnosnica u Vladi RH. A zašto to radi Andreja Metelko, **zašto razbija „vlastitu kuću“**? Zato što niti jedna kuna od njezina truda, niti jedna kaplja njezina znojka nije uložena u gradnju te kuće, zato ona može razbijati tu kuću bez grižnje savjesti, na isti onaj način na koji bez imalo grižnje savjesti sada već gotovo 30 godina živi na teret tuženih.

5. Dalje, tužiteljica laže o ovlaštenjima na računima u banci:
- a. „Ja sam imala punomoć na račune Hrvoja i on na moje račune.“
 - b. „Sigurno smo u jednom periodu braka bili ovlašteni na račune jedan drugoga.“
 - c. „I tuženik je definitivno bio ovlašten na neke moje račune.“

A zašto tužiteljica laže o punomoćima na računima? Je li se sama tome domislila ili instruirana, ona vjeruje da ako Sud povjeruje (na temelju samo njezine izjave kako to prakticira sutkinja Mataja) da Andreja Metelko i prvotuženi za vrijeme braka imaju bankovne račune na kojima su jedan drugom ovlaštteni i zajedno raspolažu novcem s tih računa, onda će to valjda biti krunski dokaz da se radi o bračnoj stečevini. **Prvotuženi je tražio i dobio potvrde od banaka da tužiteljica nikad nije bila ovlaštena na niti jedan od njegovih računa u bankama koje je imao od 1990. do danas, niti je tužitelj ikad bio ovlašten na nekom od računa tužiteljice.** Jedini izuzetak je novac koji je prvotuženi položio na jedan račun tužiteljice 2010. godine radi disperzije rizika (isti dan je iste svote uložio u obliku jednog složenog financijskog instrumenta i na račune svojih roditelja i kćeri te potpuno slobodno i samostalno raspolagao s novcem s ta četiri računa), a ovlaštenje na tom računu tužiteljice je imao kako bi mogao raspolagati svojim novcem, koji je Andreja Metelko u svojoj standardnoj maniri nezakonito otuđila 2011. godine u iznosu od preko 500 tisuća Kn.

6. Dalje, u svom podnesku od 22. travnja 2014. Andreja Metelko laže i dalje: „U trenutku osnivanja firme 'Faber & Zgombić' d.o.o. i 'Faber & Zgombić plus' d.o.o. tuženik i tužiteljica su već skoro **10 godina zaposleni i ostvaruju pristojna primanja**“. Istina je da je prvotuženi zaposlen od kolovoza 1984., dok tužiteljica do sklapanja braka u svibnju 1990. nije radila ili nije imala primanja, a od sklapanja braka u svibnju 1990. do srpnja 1994. kad su osnovane gore navedena dva društva, tužiteljica uopće nije radila ili nije ostvarivala nikakva primanja tri godine (sve to prema izvodima od HZMO-a). **Do kraja 1994. tužiteljica je radila ili imala primanja dvije ili manje od dvije godine, a ne 10 kako laže u svom podnesku!** Za to vrijeme, od 1990. do 1994. prvotuženi ima cca 400 DEM neto plaću te on i Andreja Metelko nikako ne mogu sami financirati troškove velikog stana od 102 m² i garaže koje su prvotuženom kupili roditelji, automobila, djeteta i svoje druge kućanske i životne troškove, već se razlika njihove negativne bračne stečevine mora namirivati iz drugih izvora, a to je štednja drugotuženog i trećetužene. Sutkinja Mataja ne želi uopće ispitati koliko dugo rade Andreja Metelko i prvotuženi i kolika su im stvarna primanja od rada, a sama Sutkinja tražila je od HZMO-a

podatke o plaćama tužiteljice i prvotuženog, ne želi ispitati kakva su to „**pristojna primanja**“ kako lažno tvrdi tužiteljica, jer bi tada morala utvrditi da Andreja Metelko laže, a takvo utvrđivanje činjenica Sutkinji bi onemogućilo donošenje presude u korist tužiteljice, što Sutkinja nikako ne može dopustiti.

7. Dalje, u svom podnesku od 22. travnja 2014. tužiteljica tvrdi i ovo: „Osnivački kapital je izrazito nizak pa je za osnivanje firme 'Faber & Zgombic' d.o.o 1-tuženik uplatio temeljni kapital u iznosu od 935,00 kuna, a za firmu 'Faber & Zgombic' plus d.o.o iznos od 1.870,00 kn (odnosno ukupno 2.805,00 Kn, *prim. tuženih*). **Zašto bi mu tako nizak osnivački polog davali roditelji u trenutku dok i tuženik i tužiteljica rade i ostvaruju pristojna primanja.**“ (ponavlja se laž o pristojnim primanjima). Dakle, očito je iz njezinih izjava da Andreja Metelko pojma nema da je u osnivanje i rad dvaju trgovačkih društava iz 1994. godine uloženo daleko više, cca **40 puta više**, nego što iznosi temeljni kapital tih društava, da pojma nema o stvarnoj vrijednosti ulaganja u ta društva. Da nema veze niti s osnivanjem tih društava vidi se i iz njezinih gore citiranih pet izjava pred Sudom od 7. listopada 2013. koje sutkinja Mataja u svojoj presudi prešućuje, a u stvari namjerno prikriva i krivotvori. Kako je prvotuženi ukupno u temeljni kapital uplatio, kako to piše tužiteljica, 2.805 Kn, to dakle, 50% tog iznosa – 1.402,5 Kn pripada tužiteljici, pa tako i 50% svih dividendi koje ta društva ostvaruju. Pa kad bi pretpostavili da je to istina (a nije!), da je Andreja Metelko stvarno uložila u osnivanje tih društava 1402,5 Kn, odnosno 50% svog udjela u zajedničkoj imovini, kako to da Sutkinja Mataja ne utvrđuje koliko je stvarno uloženo u ta dva društva. I sama Sutkinja priznaje da je u ta dva društva uloženo 20.000 DEM, ali po njoj (jer lažira izjave stranaka), ne u osnivanje. Kako je prvotuženi ukupno u ta dva društva uložio cca 25.000 DEM, tj. cca 90.000 Kn (po tečaju DEM/Kn 3,60), kako to da onda Sutkinja Mataja ne utvrđuje da stvarni udio tužiteljice u tim društvima iznosi $1402,5/90.000 = 1,56\%$. **Po kojoj bi to logici prvotuženi uložio u osnivanje i rad firmi 90.000 Kn vlastite imovine, a od tužiteljice tražio da ona uloži 1.402 Kn i to baš u temeljni kapital?** Očito je, osim sutkinji Mataji, da su sav kapital za trgovačka društva osnovana 1994. dali tuženi na teret svoje vlastite imovine, što potvrđuju i svjedoci Željko Faber i Tin Dolički (a ima i drugih, još neispitanih

svjedoka). Dapače, Andreja Metelko pojma nema kako su se te firme razvijale dalje, sve do 2011. Iz njezinih podnesaka danih Sudu nakon njezina iskaza od 7. listopada 2013. lako se može vidjeti i dokazati da o trgovačkim društvima prvotuženog laže ili da ništa ne zna. Ali sutkinja Mataja ne dopušta da se ispituju činjenice, okolnosti i dokazi u svezi s trgovačkim društvima unatoč požurnicama koje šalju tuženi. Sutkinja Mataja krivotvori izjave Andreje Metelko njoj u korist („**Roditelji Hrvoja nisu dali novac za osnivanje tih firmi**“) i tuženih njima na štetu (**da tuženi nisu dali novac za osnivanje firmi**) te joj dodjeljuje pola prava vlasništva u tim firmama (i to u obrazloženju djelomične presude o nekretninama!?) te tako faktički sve što u svojoj tužbi traži Andreja Metelko. Sutkinja Zrinka Mataja ne želi vidjeti da je laž tužiteljice o ulaganju o temeljni kapital društava 1994. identičan laži tužiteljice o kupnji stana u Froudeovoj 7 (Siget), u Zagrebu 1990. ili laži tužiteljice o doprinosu drugotuženog i trećetužene njezinoj bračnoj zajednici. Jedini cilj Andreje Metelko je nezakonito otuđiti sav minuli rad tuženih opredmećen u njihovoj imovini.

8. Dalje, Andreja Metelko je kao visoki dužnosnik Ministarstva vanjskih poslova RH bila dužna podnijeti imovinsku karticu 30 dana nakon imenovanja 1. siječnja 2012. Ona to čini protuzakonito tek 15. lipnja 2012. s četiri mjeseca zakašnjenja (zašto tek tada?), a šest mjeseci od podnošenja svoje tužbe, a gotovo sve što je navela u toj kartici lažan je iskaz – tako npr. laže o izvorima na teret kojih su kupljene dionice HT-a. Navodi da su te dionice kupljene od njezine plaće, ali svjedok Darija Dominković u svom iskazu pred Sudom od 4. prosinca 2018. jasno navodi: **“Novcem od dividende su kupljene dionice HT-a i za Andreju”**. To se može lako dokumentirati, ali to Zrinku Mataja ne zanima. Lažira Andreja Metelko iznos kreditne obveze u iznosu od 290.000 DEM (145.000 EUR). U kartici navodi da je kredit uzet od Hypo Alpe Adria banke d.d., ali u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. kaže da je taj kredit uzet od Raiffeisen banke d.d., što čudi da ne zna, a tim kreditom rješava svoje životno pitanje – stambeno. Laže da nema drugih pokretnina osim auta, prešućuje vrijedne umjetnine i nakit, kao i svoju policu životnog osiguranja od 18.000 EUR i drugu imovinu vrijednu preko 100.000 EUR, a sve je to lako dokazivo. U toj imovinskoj kartici u polju Napomena na kraju Kartice, tužiteljica ne napominje ništa – polje je prazno. U svom iskazu

pred Sudom od 7. listopada 2013. o imovinskoj kartici iz lipnja 2012. Andreja Metelko laže i dalje: „Ja imam status državnog dužnosnika **a u svoju imovinsku karticu sam između ostalog prijavila i imovinu o kojoj danas razgovaramo.**“ i „**Izvorni formular prijave je puno veći od priloženoga s interneta.**“ Na pozive tuženih da prezentira to što je prijavila Komisiji za sukob interesa i da prezentira taj „**puno veći**“ formular, tužiteljica šuti i ne očituje se jer zna da laže. Da sutkinju Zrinka Mataja zanima zakonito vođenje i ishod ovog postupka, sama bi to tražila od tužiteljice, **a ono što je u svojoj imovinskoj kartici navela Andreja Metelko uzela bi kao službeni i javni dokaz o imovini Andreje Metelko i usporedila taj dokaz s tužbom Andreje Metelko protiv tuženih iz prosinca 2011. godine.** Sutkinja Mataja to ne radi, njezin je interes da se u cijelosti pouzda u dokazano lažne izjave Andreje Metelko iz njezinog iskaza pred Sudom od 7. listopada 2013. i da na temelju takvih izjava Andreje Metelko donose najprije djelomičnu presudu o nekretninama, a onda i ukupnu presudu u korist tužiteljice.

Po završetku mandata 4. svibnja 2016., Andreja Metelko opet mjesecima protuzakonito kasni s podnošenjem imovinske kartice – podnosi je tek 16. rujna 2016. kao nekakav ispravak, ali ne zna se čega, a onda i samu imovinsku karticu 19. listopada 2016. (pet i pol mjeseci nakon zakonskog roka) i u objema ponovo laže. U tim karticama odjednom nema kredita od 290.000 DEM (odnosno 145.000 EUR), pa je pitanje iz kojih je primanja tužiteljica otplatila taj kredit. Od lipnja 2012. do kraja rujna 2016. prošlo je 52 mjeseca. Za to vrijeme tužiteljica je zaradila prema njezinom vlastitom iskazu u imovinskoj kartici od neto plaća 738.400 Kn što po tečaju EUR/Kn od 7,5 iznosi 98.453 EUR te još od ugovora o autorskom djelu neto 48.000 Kn što iznosi 6.400 EUR, **odnosno ukupno 104.853 EUR.** Iz kojih je to izvora i svojih primanja tužiteljica za četiri godine i četiri mjeseca otplatila kredit koji je u lipnju 2012. vrijedio **145.000 EUR**, a u rujnu 2016. više ga nije bilo (!), pa čak pod uvjetom da u tih 52 mjeseca ništa nije jela niti pila, niti plaćala režije ili druge troškove svog života? U toj kartici navodi da ima štednju od 25.001 EUR koja potječe od „samostalnog i nesamostalnog rada supružnika“, što je laž koju tuženi mogu lako dokazati jer taj novac potječe od depozita prvotuženog koji je Andreja Metelko nezakonito otuđila, a taj depozit

potječe od dividende prvotuženog i štednje drugotuženog i trećetužene. U tim dvjema karticama iz 2016. godine u polju Napomena na kraju kartica odjednom se pojavljuje tekst: „U tijeku je sudski postupak podjele bračne stečevine“ bez ikakve specifikacije imovine koja je predmet tog sudskog postupka, niti vrijednosti te imovine, a koji je u cijelosti zanijekala u svojoj imovinskoj kartici iz lipnja 2012. Ostaje pitanje što je sa sadržajem onih dijelova tih dviju imovinskih kartica iz 2016. koji su „**puno veći**“ od onog što se objavljuje na Internetu, kako sama iskazuje Andreja Metelko? Ostale laži iz kartica od 16. rujna, odnosno 19. listopada 2016. već su spomenute u svezi s karticom iz 2012. Ne treba naravno očekivati da bi sutkinja Mataja imala kakva pitanja o tim trima imovinskim karticama Andreje Metelko!

Pa kad sutkinja Mataja vidi da je više od pola bitnih izjava iz iskaza tužiteljice pred sudom 7. listopada 2013. lažno, kao i njezina imovinska kartica iz 2012. i laži u svezi s tom karticom, kako joj ne pada na pamet da cijeli iskaz tužiteljice pred Sudom učini dvojbenim, da barem posumnja u taj iskaz. Kako to, obzirom na izjave Andreje Metelko i njezin iskaz pred Sudom, od nje ne traži druge dokaze kojima bi tužiteljica potkrijepila navode iz svoje tužbe.

NA TUŽITELJICI JE, NE NA TUŽENIMA, TERET DOKAZA DA JE IMOVINA KOJA JE PREDMET SPORA BRAČNA STEČEVINA. Ali tužiteljica ne podnosi niti jedan jedini dokaz, ne poziva niti jednog jedinog svjedoka. **Cijela tužba Andreje Metelko i presuda Zrinke Mataje leži samo na pretežno lažnom iskazu Andreje Metelko. Sutkinja Mataja cijeli iskaz tužiteljice pred Sudom prihvaća kao dovoljan, istinit i konačan dokaz, a cijele iskaze i druge dokaze tuženih ne prihvaća ili šuti o tome i ne očituje se i ide tako daleko da krivotvori iskaze stranaka.** I sutkinja Zrinka Mataja i Andreja Metelko sve dokaze koje podnose tuženi odbacuju u svojoj standardnoj ponavljajućoj frazi kao „pravno irelevantne“.

Manje bitno, sutkinja Mataja donosi i čita u svojoj sudnici djelomičnu presudu o nekretninama na Badnjak, 24. prosinca 2015. samo kako bi zagorčala tuženima blagdanu Božić, Novu godinu i Tri sveta kralja i kako bi oni te blagdane proveli pišući žalbu na vjerojatno kupljenu presudu sutkinje Mataje. Tužene baš zanima koliko je presuda u Hrvatskoj doneseno na taj ili na bilo koji drugi Badnjak?! Bilo bi zanimljivo vidjeti

što bi pokazalo IT vještačenje Sutkinjinog računala i utvrditi kad je stvarno pisana njezina djelomična presuda (a i tko ju je pisao), a takvo vještačenje, naravno, nikad se neće dopustiti? Sutkinja Mataja bila je dužna, nakon donošenja djelomične presude, nastaviti voditi postupak oko dijela tužbenog zahtjeva Andreje Metelko oko kojeg nije odlučila, ali ona to ne čini, tijekom tog spora mrtav je već punih 20 mjeseci! Pretpostavljamo da opet nešto dozrijeva kao što je sutkinja Mataja pustila da u tišini 18 mjeseci sazrijevaju uvjeti za djelomičnu presudu o nekretninama. Tuženi su dobili rok od 15 dana za žalbu na djelomičnu presudu o nekretninama, kao što su dobili i rok od 15 dana za odgovor na tužbu Andreje Metelko, dok je Andreja Metelko dobila rok od 30 dana za sastavljanje i podnošenje svoje tužbe.

Istovremeno, punomoćnik tužiteljice, odvjetnik gospodin Igor Hrabar, očituje se u Zapisnik o iskazu trećetužene Slavice Zgombić od 9. travnja 2014. godine ovako: „Pun. tužiteljice prigovara iskazu te iznosi da je isti **neobjektivan , kontradiktoran , neistinit**, jer je ista između ostalog subjektivna i neposredno zainteresirana za ishod ovog spora.“ Punomoćniku Andreje Metelko ni tada niti sve ove godine koje su prošle od kad je trećetužena dala svoj iskaz pred Sudom ne pada na pamet da citira i učini zaista neuvjerljivom ili dokumentira barem jednu izjavu trećetužene koja bi po njemu bila lažna ili kontradiktorna, naprosto zato što takvih izjava nema. Sama tužiteljica koja je nazočila davanju iskaza trećetužene ne protivi se toj opservaciji njezinog punomoćnika. **I tako Andreja Metelko ženu koja je u vrijeme davanja iskaza imala 76 godina proglašava lažljivicom**, Slavicu Zgombić koja joj je 20 godina vodila kućanstvo, pa između ostalog i 20 godina prala i peglala donje rublje Andreje Metelko. Sama sutkinja Zrinka Mataja ničim ne dovodi u pitanje ovako očitovanje punomoćnika tužiteljice, g. Igora Hrabara.

Sutkinja Mataja odbija vidjeti da je Andreja Metelko, unatoč svojoj dugogodišnjoj visokoj poziciji u Ministarstvu vanjskih poslova kao pomoćnica Ministrice ili glavna pravna savjetnica u Ministarstvu, duboko nemoralna osoba, koja gotovo 30 godina živi na teret tuženih i koja lažima pokušava nezakonito oduzeti ne samo ono što su svi tuženi stekli od 1990. do dana tužbe, već i ono što su drugotuženi i trećetužena mukotrpno stjecali još od 50-tih godina prošlog stoljeća. Ogrezla u dubokom nemoralu Andreja Metelko ne može i ne želi vidjeti, kao niti sutkinja Zrinka Mataja, da su tijekom punih sedam godina koliko traje ovaj spor njih dvije u jednoj

nezakonitoj kolaboraciji uništile živote tri ljudska bića, da su teško ranjena i djeca tužiteljice i prvotuženog.

Prvotuženi je volio Andreju Metelko i nitko na ovom svijetu, niti Andreja Metelko, ne može pokazati da ju je volio i trun manje nego što voli vlastitu djecu. Isto takvu količinu ljubavi uživala je tužiteljica od roditelja prvotuženog – drugotuženog i trećetužene o čemu i sama svjedoči. Ali Andreja Metelko koja je sve karte bacila na svoju karijeru, danas je još samo zvijer koja progoni ne samo prvotuženog u 59. godini života, već drugotuženog i trećetuženu koji su danas u 87. i 82. godini života i teško su bolesni. Drugotuženi već više od sedam godina ne prima svoju mirovinu koju mu je tužiteljica blokirala i živi od pomoći trećetužene čija je mirovina manja od 3.000 Kn i pomoći prvotuženog. Andreja Metelko zvjerski dugih sedam godina progoni Slavicu i Zvonimira Zgombića, ljude koji su joj, ne u nekom prenesenom značenju, već doslovno dali svoje živote. Sedam godina progoni ljude za koje je sama u svom pismu prvotuženom Hrvoju Zgombiću kazala: „**Oni su nam se, nepitani, u potpunosti posvetili, a mene kao da su posvojili**“!

U ovom podnesku navedene su neke od krivotvorina i samo mali broj propusta koje je počinila sutkinja Zrinka Mataja u vođenju ovog spora, krivotvorina i propusta koje je počinila svjesno i namjerno, s jedinim ciljem da u svojoj djelomičnoj i ukupnoj presudi u cijelosti udovolji svim zahtjevima tužiteljice i tako teško oštetiti tužene. Tuženi smatraju da je sve gore navedeno dovoljno da se dobije precizna slika o nezakonitom ponašanju i zlorabama sutkinje Mataje i da neće biti potrebno da tuženi detaljno analiziraju i dokumentiraju ponašanje sutkinje Mataje - izjavu po izjavu iz njezine djelomične presude o nekretninama i iz cijelog spisa na temelju kojeg je sutkinja Mataja donijela djelomičnu presudu?!

Tuženi traže i upućuju adresate ovog podneska da se sami detaljno upute u cijeli spis koji je nastao do datuma podnošenja ovog podneska.

Tuženi traže od adresata ovog podneska, predsjednice Općinskog građanskog suda u Zagrebu, kao i predsjednice Parničnog Odjela pri Općinskom građanskom sudu u Zagrebu:

1. da izuzmu sutkinju Zrinku Mataju od daljnjeg vođenja ovog spora zbog razloga navedenih u ovom podnesku bez obzira na činjenicu da je Županijski sud u Zagrebu ukinuo djelomičnu presudu koju je donijela

sutkinja Zrinka Mataja i u cijelosti diskvalificirao sve dijelove te presude jer je zlorabeći svoj službeni položaj, proizvoljno tumačila i samovoljno primijenila materijalno pravo na spor koji tužiteljica vodi protiv tuženih,

2. da se ne prikrivaju zloporabe koje je sutkinja Mataja počinila teško kršeći odredbe Zakona o sudovima, Kodeks sudačke etike, odredbe Zakona o državnim službenicima i odredbe Kaznenog zakona, **već da se Sutkinju Mataju izuzme od daljnjeg vođenja ovog spora zbog razloga navedenih u ovom podnesku, a ne zbog drugih razloga** i da se provedu radnje koje tuženi traže iz niže navedenih točaka 3, 4 i 5.,
3. da se o tim zloporabama obavijeste Vrhovni sud RH i Državno sudbeno vijeće,
4. da po službenoj dužnosti pokrenu postupak protiv sutkinje Zrinke Mataje pred nadležnim tijelom zbog teške povrede službene dužnosti nezakonitim radom i zloporabom položaja u skladu s odredbama Zakona o državnim službenicima, pri čemu treba uzeti u obzir da je sutkinja Mataja već disciplinski kažnjavana,
5. da po službenoj dužnosti podnesu odgovarajuću kaznenu prijavu protiv sutkinje Zrinke Mataje Državnom odvjetništvu, odnosno USKOK-u u skladu s odredbama Kaznenog zakona jer tuženi smatraju da se u slučaju vođenja ovog spora od strane sutkinje Zrinke Mataje radi o organiziranom pothvatu u koje je uključeno više osoba s temeljnim ciljem da se u unaprijed aranžiranom i protuzakonito vođenom sudskom postupku tuženima oduzme njihova zakonito stečena imovina.

c. Rješenje predsjednice suda o odbijanju trećeg zahtjeva za izuzećem sutkinje i naš osvrt na to rješenje

Dana 13. listopada 2017. tuženi u predmetu broj P-8469/2011 zaprimaju rješenje predsjednice Općinskog građanskog suda u Zagrebu gospođe Jadranke Liović Merkaš pod brojem 29 Su-2426/2017 o odbijanju zahtjeva za izuzeće sutkinje Mataje od suđenja u navedenom predmetu.

Kako nije dopuštena posebna žalba protiv tog rješenja, dopustili smo si ipak da se osvrnemo na rješenje predsjednice Suda te smo o tom obavijestili predsjednicu Suda podneskom.

U nastavku je tekst našeg Osvrta predsjednici Suda:

„U našem zahtjevu za izuzeće sutkinje Mataja od 24. kolovoza 2017. koji predstavlja zbirku izjava sve troje tuženih mi smo vrlo precizno, citirajući dijelove spisa obrazložili naše tvrdnje, a koje ste Vi odbili bez ijednog obrazloženja koja to naša konkretna tvrdnja iz Zahtjeva ne bi bila točna.

Naša sumnja da bi sutkinja Mataja mogla biti pristrana jer je bila postdiplomantica u vijeću u kojem je bila prof. dr. Dubravka Hrabar, supruga odvjetnika Andreje Metelko te činjenica da je predmet u roku tri tjedna presigniran na drugog suca (sutkinju Zrinku Mataju) bila je samo sumnja da bi sutkinja Mataja mogla biti pristrana. I u našem prvom zahtjevu za izuzeće Sutkinje naveli smo da ćemo prihvatiti razumno objašnjenje Suda.

Na žalost, nikad nismo od Suda zaprimili razumno objašnjenje zašto je predmet presigniran s jednog suca na drugog. Naša je razumna pretpostavka da kad ste, u vrijeme kad se predmeti još nisu dodjeljivali sucima elektroničkim putem nasumičnim izborom uz poštovanje određenih kriterija, predmet dodijelili jednom sucu Vašom odlukom, te da ste prilikom tog početnog dodjeljivanja predmeta vodili računa dužnom pažnjom o opterećenosti pojedinih sudaca i o drugim bitnim faktorima. Stoga ostaje naše pitanje, što se to dogodilo u tri tjedna da se predmet presignira na sutkinju Mataju, ili ni to nije slučajno i odvalo se u izravnom ili neizravnom aranžmanu Andreje Metelko.

Tijekom postupka, naše su se sumnje obistinile, a stvari su postale posve jasne kad je sutkinja Zrinka Mataja odlučila donijeti djelomičnu presudu o nekretninama jer su se, po njoj, stekli i sazreli uvjeti za djelomičnu presudu, sve unatoč razboritim upozorenjima tuženih sutkinji Zrinki Mataji da niti jedan uvjet nije sazreo za donošenje djelomične presude jer je u nekretnine uloženo četiri puta više nego što su bile plaće prvotuženog i Andreje Metelko u razdoblju od 1999. do 2011 i da se o nekretninama ne može odlučivati prije nego se odluči od drugoj imovini, između ostale i onoj na čiji teret su kupovane nekretnine. Iako je taj argument tuženih ne

samo razborit, logičan, već i očit i površnom laiku, sutkinja Mataja donosi djelomičnu presudu o nekretninama u kojoj u cijelosti prihvaća tužbeni zahtjev Andreje Metelko. I ne samo to – u obrazloženju djelomične presude o nekretninama sutkinja Mataja odlučuje i o drugoj imovini koja je predmet spora koji Andreja Metelko vodi protiv tuženih i to u korist Andreje Metelko.

Kad je sutkinja Mataja odlučila donijeti djelomičnu presudu i kad je tu presudu, bez ikakvih pravnih ili racionalnih temelja u cijelosti donijela u korist Andreje Metelko sve sumnje tuženih u pristranost sutkinje Zrinke Mataje raspršene su. Postalo je posve jasno da je odlukom o donošenju djelomične presude o nekretninama, pa onda i donošenjem te odluke sutkinja Zrinka Mataja posve aktivno sudjeluje u pokušaju protuzakonitog oduzimanja imovine tuženih, a sve u organizaciji Andreje Metelko i s njom u tom projektu povezanih osoba.

Mi smo svjesni da je korištenje pojmova kao što su „korumpiranost“, „pljačka“, „laž“ i slično teško i da se takav rječnik uobičajeno ne koristi u podnescima sudu. Ali gotovo punih šest godina mi u našem odgovoru na tužbu, u našim iskazima pred sudom i u našim podnescima koristimo čisti pravnički vokabular bez ijedne teške riječi, dapače u našim iskazima nastojimo ne govoriti ništa protiv Andreje Metelko. Međutim, unatoč svemu tome i svim činjenicama i dokazima koje sutkinja Mataja ima pred sobom u ovom sporu, mi vidimo jasno da pred sutkinjom Matajom mi gubimo ovaj spor u jednom protuzakonitom i očigledno korumpiranom postupku. Mi nemamo drugog izbora već na svaki dopušteni i istinit način zaštititi naše interese. Ne radi se samo tu o pokušaju protuzakonitog oduzimanja naše imovine od strane Andreje Metelko i Zrinke Mataje, ako ćemo pojam pljačka zamijeniti tim pojmom, već i o činjenici da je Andreja Metelko tužila roditelje prvotuženog. Drugotuženi već gotovo sedam godina ne prima svoju mirovinu koju mu je blokirala Andreja Metelko. Tužila je ljude koji su joj doslovno dali sve od sebe, a to samo zato što je izgubila i zadnje mrvice humanosti.

Imovina obitelji Zgombić postala je najveći investicijski projekt obitelji Metelko, njihova prilika života. Mi smo od te obitelji svašta istrpjeli – od podcjenjivanja do potkradanja. Pa brat Andreje Metelko, uvaženi odvjetnik Damir Metelko od 1999. do 2004. pokrao nam je 30.000 DEM; njezin otac prof. dr. sc. Josip Metelko, uvaženi profesor teorije prava

bez problema nam je u kasnim 90-tim ukrao 2.000 DEM - iskorištavali su nas imovinski, financijski i radno na svakom koraku, svake godine za vrijeme trajanja bračne zajednice Andreje Metelko s prvotuženim. Na stranu što je podignuta tužba protiv prvotuženog, ali da ta nezasitna obitelj tuži i progoni roditelje prvotuženog, to sve troje tuženih nije moglo zamisliti.

No, u Vašem Rješenju gospodo predsjednice Općinskog suda navodite da ste od sutkinje Mataje 28. rujna 2017. zaprimili očitovanje o Zahtjevu tuženih za njezino izuzeće. Ne znamo je li to nezakonito ili nepravedno, ali sigurno je nepravilno, da naš Zahtjev dajete na očitovanje sutkinji Mataji, a nama ne dajete na uvid cjelovito očitovanje sutkinje Mataje o našem Zahtjevu. Međutim, pogledajmo što o Zahtjevu tuženih za izuzeće sutkinje Mataje kaže sama sutkinja Zrinka Mataja. Po sutkinji Mataji ona je: „... **tijekom cijelog postupka savjesno provodila i ocjenjivala dokaze u skladu s ZPP-om, te da su svi navodi tuženih iz zahtjeva za izuzeće neutemeljeni, neistiniti, proizvoljni i zlonamjerni, te usmjereni na diskreditiranje nje kao osobe, slijedom čega nema razloga za njezino izuzeće.**“. Pretpostavljamo da je Vaše prepričavanje iskaza sutkinje Mataje točno, obzirom da ne citirate taj dio njezinog očitovanja.

Pa raščlanimo sad taj navod sutkinje Mataje na sastavne dijelove, obzirom da se taj navod sastoji od više izjava. Pa tako, sutkinja Mataja izjavljuje da je tijekom cijelog postupka:

1. savjesno provodila i
2. ocjenjivala dokaze,
te da su svi navodi tuženih za izuzeće
3. neutemeljeni,
4. neistiniti,
5. proizvoljni,
6. zlonamjerni, te
7. usmjereni na diskreditiranje nje kao osobe,
8. slijedom čega nema razloga za njezino izuzeće

U nastavku je analiza tih izjava sutkinje Zrinke Mataje.

Ad 1 – da je savjesno provodila dokaze

Andreja Metelko kao tužiteljica nije predala niti jedan jedini dokaz, nije pozvala niti jednog svjedoka da bi imovina koja je predmet njezine tužbe nastala od rada ili od imovine koja je nastala radom bračnih drugova za vrijeme trajanja bračne zajednice, a na tužiteljici Andreji Metelko je teret dokaza, ne na tuženima.

Zar nije normalno i uobičajeno da sutkinja Mataja, da je s dužnom pažnjom i **savjesno provodila dokaze** kako sama tvrdi (a u stvari laže), cijnila činjenicu da Andreja Metelko nije prezentirala niti jedan dokument, niti je pozvala ijednog svjedoka koji bi potvrdio da je imovina koja je predmet tužbe Andreje Metelko zaista bračna stečevina, zatraži ili upita Andreju Metelko može li prezentirati barem jedan dokument ili pozvati barem jednog svjedoka koji bi potvrdio da je imovina koja je predmet tužbe Andreje Metelko bračna stečevina.

Jedini dokaz koji je Andreja Metelko dala je njezin vlastiti iskaz pred sutkinjom Matajom od 7. listopada 2013. godine. Taj iskaz Andreje Metelko vrvi lažnim izjavama usmjerenih na protuzakonito oduzimanje imovine tuženih (dokazanim samo na temelju njezinog iskaza koje obilno citiramo u našem Zahtjevu) – od toga da je kupila zajedno s prvotuženim stan 1990. godine, do njezinih izjava o financijskom i radnom doprinosu drugotuženog i trećetužene u kućanstvu Andreje Metelko i prvotuženog, pa sve do lažiranja praktički cjelokupne imovinske kartice koju je 2012. kao dužnosnik Vlade bila dužna podnijeti. Pa kako je to sutkinja Mataja **savjesno provodila dokaze?!**

Nikakvih drugih dokaza, materijalnih ili u svjedocima, nije ponudila Andreja Metelko. S druge strane, tuženi su osim svoja tri, međusobno sukladna iskaza pred sutkinjom Matajom ponudili i brojne dokaze, pa i desetke svjedoka za koje je precizno navedeno na koje imovinske okolnosti bi trebali svjedočiti. Andreja Metelko protivi se tome, traži da se svjedoci ne ispituju jer se, prema njoj, tuženi obijesno parniče, a u stvari se boji tih svjedoka jer sama zna istinu o imovini koja je predmet spora koji vodi protiv tuženih. Niti jedan od tih dokaza sutkinja Mataja nije uvažila. I sutkinja Zrinka Mataja i Andreja Metelko sve dokaze tuženih proglašavaju pravno irelevantnim bez ikakvog obrazloženja. Sutkinja Mataja te dokaze ne uvažava, šuti o njima ili ih po potrebi prekraja (lažira) na način da idu u

korist Andreje Metelko. Pa kako je to sutkinja Mataja **savjesno provodila dokaze**?

Tuženi na 18 stranica svog zahtjeva za izuzeće sutkinje Mataje detaljno obrazlažu svoj zahtjev, ništa ne izmišljaju niti subjektivno interpretiraju dijelove sudskog spisa, već vrlo razložno citiraju sve dijelove spisa iz kojih je razvidno nezakonito djelovanje sutkinje Zrinke Mataje. Svi navodi tuženih lako se mogu provjeriti.

Tuženi bi htjeli znati koje je to dokaze, barem jedan, sutkinja Mataja provodila savjesno npr. kako je to savjesno provjeravala izvode o plaćama Andreje Metelko i prvotuženog od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, a bračna stečevina formira se samo od primitaka od rada? Ili kako je to **savjesno provodila** i provjeravala lažiranu imovinsku karticu Andreje Metelko? Ili kako je **savjesno provodila** dokaze o doprinosu drugotuženog i trećetužene u kućanstvu prvotuženog i Andreje Metelko, koju je to računicu ili metodu koristila? Ili kako je **savjesno provodila** desetke drugih dokaza? Tuženi tvrde da nema tih dokaza kod kojih bi se pokazalo da ih je sutkinja Mataja **provodila savjesno**. Međutim, sutkinja Mataja svjesno laže o svojoj savjesnosti kako bi prikrila svoje protuzakonite radnje u korist Andreje Metelko.

Jedino što savjesno provodi sutkinja Mataja je njezina briga i interes da pod svaku cijenu donese presudu u korist Andreje Metelko.

Ad 2 – da je savjesno ocjenjivala dokaze

Prije donošenja djelomične presude o nekretninama, tuženi upozoravaju, što je izuzetno lako provjeriti, da je u nekretnine koje se predmet tužbe Andreje Metelko od 2000. do 2011. godine uloženo cca osam (8) milijuna kuna, da su neto plaće prvotuženog i Andreje Metelko u istom tom razdoblju ukupno iznosile svega cca dva (2) milijuna Kuna. Prema navedenim činjenicama, očito je da su nekretnine praktički financirane iz drugih izvora (iz dividende i druge imovine tuženih), a ne na teret plaća prvotuženog i Andreje Metelko. Očito je da se niti jedan jedini uvjet nije stekao za donošenje djelomične presude o nekretninama. Ali sutkinja Mataja mari samo za to da donese presudu u korist Andreje Metelko, a ne da **savjesno ocjenjuje dokaze**.

Kako je sutkinja Mataja ocijenila dokaze o ulaganjima u dva trgovačka društva iz 1994. godine. Sutkinja Mataja lažira (krivotvori) izjave svih stranaka u postupku, Andreji Metelko na korist, a tuženima na štetu, što je lako utvrditi kad se usporedi ono što iskazuje Andreja Metelko s onim što sutkinja Mataja citira da je bio iskaz Andreje Metelko, kao i ono što iskazuju tuženi s onim što sutkinja Mataja citira da je bio iskaz tuženih, a to radi očito svjesno i namjerno s jedinom svrhom da pokrade tužene. Zar je to **savjesna ocjena dokaza** jedne iskusne sutkinje koja se godinama bavi obiteljskim predmetima na sudu kojem ste predsjednica?!

Kako je sutkinja Mataja računala i po kojoj metodi, imovinski, financijski i radni doprinos prvotuženog, drugotuženog i trećetužene, barem u razdoblju od 1990. do 1999. dakle u režimu trajanja Zakona o braku i porodičnim odnosima. Taj doprinos za sutkinju Mataju ne postoji. Zar je to **savjesna ocjena dokaza**?

O tom doprinosu tuženi prezentiraju sutkinji Mataji više sudskih presuda, ali nju to u smislu ocjene dokaza ne zanima. Pa zar je uopće potrebno da tuženi jednu iskusnu sutkinju upoznaju sa sudskom praksom i upozoravaju je na tu praksu. Pa Zrinka Mataja bi o sudskoj praksi morala znati stotinu puta više od tuženih. Ali sutkinju Mataju sudska praksa ne zanima, ona sama ne trudi se pozvati se niti na jednu jedinu presudu jer te presude ne idu u prilog Andreji Metelko. Zrinku Mataju zanima samo da donese presudu u korist Andreje Metelko i dobije svoju nagradu za tu presudu. Kad smo već nagrade, tuženi vjeruju da ponašanje sutkinje Mataje u predmetnom sporu više nego jasno ukazuje da je korumpirana, osim ako je nečim ucijenjena da postupa na taj način. Tužene ne zanima kako će svoju nagradu dobiti sutkinja Mataja – ima li neku obvezu od ranije prema Andreji Metelko ili drugim osobama udruženim u ovaj pothvat, dobiva li neki fiksni iznos ili nagradu po uspjehu. Ništa od toga tužene ne zanima – njih zanima samo da se ostvari njihovo građansko i ustavno pravo na pravičan i zakonit postupak.

Sutkinja Zrinka Mataja ne osvrće se uopće da je bračna zajednica prvotuženog i Andreje Metelko trajala u dva zakonska režima. Kako to ona **savjesno ocjenjuje** tu činjenicu?

Ad 3 – da su navodi tuženih neutemeljeni

Iole pažljiviji uvid u spis pokazat će da su svi navodi tuženih u njihovom Zahtjevu utemeljeni, dakle posve suprotno od onog što tvrdi sutkinja Zrinka Mataja.

Međutim, ne ustraju tuženi na tome da su svi njihovi zahtjevi pošto-poto utemeljeni. Ali, da bi pokazali protuzakonito, nesavjesno i nepošteno ponašanje sutkinje Mataje, zbog čega su tuženi i tražili njezino izuzeće, tuženi su citirali brojne izjave stranaka u postupku i same sutkinje Mataje, kao i brojne dokumente. Prema tome, kad sutkinja Mataja tvrdi da su navodi tuženih „**neutemeljeni**“, valjda biste Vi kao predsjednica suda, a i tuženi, imali pravo na to da sutkinja Mataja pobroji i citira **neutemeljene**, po njoj, navode tuženih i da se ti navodi prezentiraju. Pa barem jedan. Tuženi tvrde da takvih navoda nema, a tužene zanima kako ste se Vi uvidom u predmet P-8469/2011, kako navodite na početku stranice 3 Vašeg rješenja uvjerali da su navodi tuženih „**neutemeljeni**“ te da sami nemate potrebu navesti tih par „**neutemeljenih**“ navoda tuženih ili barem jedan, odnosno kako ste se uvjerali u izjavu sutkinje Mataje o „**neutemeljenosti**“ navoda tuženih.

Ad 4 – da su navodi tuženih neistiniti

Stvarno je neobično, da tuženi vrlo konkretno citiraju dijelove iskaza stranaka u postupku, pa dijelove djelomične presude sutkinje Mataje iz kojih se potpuno jasno vidi da sutkinja Mataja lažira izjave stranaka u postupku (tuženi čak nisu niti naveli sve krivotvorine sutkinje Mataje), dakle da svjesno i namjerno iznosi **neistine**, a onda sama Zrinka Mataja optužuje tužene da daju **neistinite** navode, pri čemu ne navodi niti jednu jedinu izjavu iz Zahtjeva tuženih o njezinom izuzeću koja bi bila **neistinita**.

Kako je to moguće, gospođo predsjednice Suda, da ne provjerite navode tuženih o lažiranju iskaza tuženih, niti Vas uopće ne zanima na koje to navode tuženih misli sutkinja Mataja kad ih proglašava **neistinitim**. Zar nemate Vi pravo i obvezu, kao na koncu i sutkinja Mataja, pobrojati barem najvažnije **neistine** koje su naveli tuženi, pa onda o tim **neistinama** izvijestiti tužene u svom Rješenju kojim odbijate izuzeće sutkinje Mataje. Ili tih **neistina** nema, a Andreja Metelko mora dobiti ovaj spor?!

Zar nije više nego lako provjeriti navode tuženih iz njihovog Zahtjeva lažira li sutkinja Mataja iskaze stranaka u postupku, pa da onda sami utvrdite da nije Zrinka Mataja ta koja laže, već lažu tuženi – Hrvoje

Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić? Imate spis pred sobom, gospodo predsjednice Suda, i lako možete, kad biste htjeli, utvrditi tko laže. Vi to ne utvrđujete jer nije moguće utvrditi da Zgombići lažu!

Ad 5 – da su navodi tuženih proizvoljni

Upravo suprotno, djelomična presuda sutkinje Mataje obiluje **proizvoljnim** izjavama i zaključcima koje ona ni s čim ne može potkrijepiti niti dokazati, nemaju uporište u zakonu niti u dokazima. Sutkinja Mataja na temelju vlastitog lažiranih izjava stranaka (koje sama lažira u svojoj presudi), osporavajući sve dokaze tuženih kao pravno irelevantne ili šuteći o tim dokazima, donosi posve **proizvoljnu** presudu.

Opet, ako već tvrdi da su navodi tuženih **proizvoljni**, zar sutkinja Mataja nema ipak obveze pobrojati sve ili barem neke **proizvoljne** navode tuženih, na primjer, **proizvoljne** (pa onda i neistinite i neutemeljene) navode tuženih, po sutkinji, da je sutkinja Zrinka Mataja lažirala izjave stranaka u postupku. Pa zar Vas, gospodo predsjednice Suda, ne zanima koje su to izjave tuženih o sutkinji Mataji **proizvoljne**, pa ako ste se uvidom u spis uvjerali da su neke ili sve izjave tuženih o sutkinji Mataji **proizvoljne** (pa onda i neistinite), da to iznesete u svom Rješenju, a ne da se paušalno, bez ikakve potkrepe, prihvaća da su navodi tuženih o sutkinji Mataji **proizvoljni**.

Ad 6 – da su navodi tuženih zlonamjerni

Tužene zanima koji bi to njihovi navodi bili zlonamjerni. Tuženi vjeruju da bi to bili oni navodi koji su **neutemeljeni**, **neistiniti** ili **proizvoljni**, a kojima bi se sutkinji Mataji željelo nanijeti neko zlo. Da bi to tuženima bilo poznato, kao i Vama gospodo predsjednice Suda, očito bi sutkinja Zrinka Mataja trebala navesti koji bi to navodi iz zahtjeva tuženih za izuzeće sutkinje Mataje bili zlonamjerni.

Takvi navodi ne postoje jer tuženi citiraju iz Spisa razne izjave stranaka, svjedokâ ili same sutkinje. Istina je da u tom Zahtjevu tuženi sumnjaju da je sutkinja Mataja korumpirana, ali se jasno čini da su te sumnje danas raspršene i da je očito da je ovaj proces samo jedan korumpirani aranžman. Tuženi, nasuprot tome, vjeruju da je protuzakonita djelomična presuda sutkinje Zrinke Mataje zlonamjerna prema tuženima, usmjerena isključivo na protuzakonito oduzimanje imovine tuženih.

Ad 7 – da su navodi tuženih usmjereni na diskreditiranje nje kao osobe

Ne diskreditiraju tuženi sutkinju Zrinku Mataju. Sutkinju Mataju diskreditira njezina djelomična presuda u nekretninama, način provođenja i ocjene dokaza, lažiranje izjava stranaka u postupku s posve jasnim ciljem, namjerno nemarno zanemarivanje činjenica, upravo smiješan način za jednog pravnika kako ocjenjuje prigovor promašene pasivne legitimacije. Moglo bi se još dugo nabrajati.

Sutkinja Mataja postala je diskreditirana vjerojatno onog trenutka kad je na nju presigniran predmet u ovom sporu, a sigurno onda kad je na Badnjak 2015. sazvala ročište kako bi strankama pročitala svoju protuzakonitu djelomičnu presudu.

Ad 8 - zaključak kako nema razloga za njezino izuzeće

Kao što se vidi, niti jedan od argumenata koje je navela sutkinja Mataja u svojoj izjavi Vama gospodo predsjednice Suda nije valjan jer se nije potrudila da ono što stavlja na teret tuženima u svezi s njihovim Zahtjevom da se sutkinju Mataju izuzme od daljnjeg vođena ovog postupka konkretizira i potkrijepi izjavama iz Zahtjeva tuženih, nego izmišlja i laže, na isti onaj način kako se lažima i krivotvorinama služila u svojoj djelomičnoj presudi.

Čudi gospodo predsjednice Suda da i Vi zaključujete uvidom u spis da je sve u redu i da sutkinja Mataja uredno obavlja svoj posao u ovom postupku, a da i sami ne želite navesti koja je to izjava tuženih iz njihovog Zahtjeva nekorektna, netočna ili neistinita.

Pa pogledajte samo kako sutkinja Mataja odlučuje o prigovoru drugotuženog i trećetužene o promašenoj pasivnoj legitimaciji. Ona navodi sljedeće:

„Neosnovan je prigovor II i III tuženih koji se odnosi na promašenu pasivnu legitimaciju istih budući su Zvonimir i Slavica Zgombić upisani kao vlasnici nekretnina koje su predmet ovog postupka odnosno za koje tužiteljica tvrdi da su bračna stečevina.“

Dakle, da bi se odbio prigovor promašene pasivne legitimacije koji ističu tuženi, potrebno je prema sutkinji Mataji da se kumulativno steknu dva

uvjeta: 1) da je tuženi upisan kao vlasnik nekretnine, i 2) da je sporna nekretnina predmet sudskog postupka, odnosno da tužitelj tvrdi da je to njegova nekretnina.

Pa ako je to tako, gospođo predsjednice Suda, onda će tuženi na Internetu u zemljišnim knjigama potražiti neke Vaše nekretnine, pa ćemo mi Vas tužiti s navodom da se radi o našim nekretninama. Taj spor ćemo dati na odlučivanje sutkinji Mataji, a ona će onda posve izvjesno donijeti presudu u našu korist, odnosno da su Vaše nekretnine u stvari naše zato što ispunjena dva uvjeta čije kumulativno ispunjenje sutkinja Mataja traži kako bi donijela presudu u korist tužitelja: 1) ste Vi upisani kao vlasnik nekretnina i 2) zato što su nekretnine predmet spora koji ćemo voditi protiv Vas.

Vama se, gospođo predsjednice Suda Liović Merkaš, takva presuda sigurno ne bi svidjela i smatrali biste da ste pokradeni. E pa vidite, takvu krađu provela je sutkinja Mataja nad nekretninama drugotuženog i trećetužene u predmetu P-8469/2011.

Gospođo predsjednice suda, Vi u svom Rješenju kažete ovo:

„Uvidom u predmet P-8469/2011 i izjavu sutkinje Zrinke Mataja nije utvrđeno postojanje okolnosti koje bi upućivale na zaključak da bi njezino postupanje dovodilo u sumnju njezinu nepristranost.“ I

„Postojanje nepristranosti se utvrđuje primjenom subjektivnog testa, pri čemu se mora uzeti u obzir osobno uvjerenje i ponašanje konkretnog suca, to jest je li sudac imao neke osobne predrasude ili pristranosti u tom predmetu, a isto tako i primjenom objektivnog testa, tako da se utvrdi je li sam sud pružio dovoljno jamstava kako bi se isključila svaka objektivna sumnja u pogledu njegove nepristranosti.“

„U pogledu subjektivnog testa, osobna nepristranost suca mora se pretpostaviti dok se ne dokaže suprotno. U pogledu objektivnog testa, potrebno je utvrditi postoje li činjenice koje se mogu potvrditi, a koje mogu pobuditi sumnju u nepristranost suca koji odlučuje u predmetu.“

Vi raspravljate o primjeni subjektivnog i objektivnog testa, a pred očima imate (uvidom u Spis) što radi sutkinja Mataja. Pa pobogu, ta gospođa,

sutkinja Zrinka Mataja u svojoj djelomičnoj presudi o nekretninama lažira iskaze tužiteljice njoj na korist i iskaze tuženih njima na štetu. Tuženi citiraju te dijelove spisa, ali Vas ne zanima da pokušate negirati te navode tuženih, a to ne radite jer to nije moguće. Zato se služite općenitim zaključcima, a da stvarno vjerojatno niste niti pogledali Spis. Pa što bi više trebalo od onog što su tuženi iznijeli u svom Zahtjevu; zar je potrebno da sutkinja Mataja prizna da je korumpirana, pa da je tek onda izuzmete od suđenja u ovom predmetu.

Nije li Vam čudno da sutkinja Mataja u izjavi koju ste tražili od nje i koju Vam je dala 28. rujna 2017. ne pobija niti jedan od brojnih vrlo konkretnih navoda tuženih iz njihovog Zahtjeva za izuzećem, već se služi općim formulacijama da su navodi tuženih **neutemeljeni, neistiniti, proizvoljni, zlonamjerni**, ... Ako tuženi tvrde, i citiraju dijelove spisa, da sutkinja Zrinka Mataja lažira iskaze stranaka u postupku, zar nije normalno da sutkinja Mataja dokaže suprotno citirajući iste te dijelove spisa kako bi dokazala da ono što navode tuženi nije utemeljeno i istinito; da su tuženi ti koji u stvari lažu pokušavajući neopravdano i zlonamjerno diskreditirati sutkinju Zrinku Mataju. To sutkinja Mataja ne radi, naprosto zato jer to ne može dokazati. Sutkinja Mataja proglašava tužene zlonamjernima, a sama neutemeljeno, neistinito, proizvoljno i sa zlom namjerom potkrada te iste tužene svojom djelomičnom presudom. Istu kvalitetu ima njezino očitovanje na naš Zahtjev koji Vam je predala 28. rujna 2017.

Navodi tuženih o protuzakonitim radnjama u koje se upustila sutkinja Mataja tako su brojni i tako sigurno vode na zaključak da je gospođa Mataja korumpirana, da bi tuženi zaista voljeli da ste sutkinja Mataja ili Vi barem nekoliko bitnih navoda tuženih iz njihovog Zahtjeva učinili nevjerodostojnim. Na primjer, po čemu to nije istinit navod tuženih da sutkinja Mataja lažira iskaze stranaka u postupku, pa isto tako onda i za brojne druge navode tuženih? Kakav dokaz postoji da tuženi ne govore istinu?!

Na žalost, gospođo Liović Merkaš, moramo zaključiti da Vi ne štitite dignitet Općinskog građanskog suda u Zagrebu, kao niti načelo zakonitosti. Ovim Rješenjem ne samo da podržavate, nego potičete korumpiranost Općinskog građanskog suda na jedan doista kafkanijanski način, što naravno dovodi do pitanja Vaše uloge u ovom sporu, što nije predmet rasprave u ovom našem Osvrtu. Prvenstveno, kako se uopće moglo

dogoditi da se predmet P-8469/2011 presignira tako strelovito i bez obrazloženja na drugog suca, na gospodu Zrinku Mataju. Ako biste sada kazali da je ova naša izjava neutemeljena i klevetnička, možemo Vam prezentirati istraživanja brojnih organizacija i institucija, kao i izjave brojnih visokih dužnosnika drugih zemalja – od ministara vanjskih poslova da premijera, koji govore o širokim razmjerima korupcije u hrvatskom pravosuđu.

Kako biste se Vi osjećali iz vrlo ilustrativnog primjera o promašenoj pasivnoj legitimaciji da ste Vi na našem mjestu u postupku koji vodi sutkinja Zrinka Mataja te da sutkinja Mataja Vama radi ono što u jednoj protuzakonitoj i korumpiranoj kolaboraciji radi s Andrejom Metelko. Mi ne razumijemo zašto tako postupate, to ostavljamo na Vama. Kako biste se Vi osjećali da su Vaši roditelji, stari i bolesni u 87. odnosno 82. godini života, kojima je gotovo sedam godina uskraćena i blokirana njihova zaslužena mirovina i kojima se krade ne samo njihova imovina stečena nakon 2000., već sva njihova imovina i trud od 50-tih godina prošlog stoljeća?

Sutkinja Mataja je u svojoj djelomičnoj presudi odlučila o nekretninama koje su predmet spora u korist Andreje Metelko. Bila je dužna nastaviti voditi postupak o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva Andreje Metelko, ali je taj postupak stajao više od 22 mjeseca.

Sutkinja Mataja, nakon što ste odbili naš Zahtjev za izuzećem traži od više kompanija u kojima prvotuženi je ili je bio suvlasnik, podatak o isplaćenim dividendama od 2011. godine na dalje. Čemu davanje takvog podatka, ako pravo vlasništva nad poslovnim udjelima nije još odlučeno. Ako su poslovni udjeli vlastita imovina, takav zahtjev sutkinje je posve suvišan, dok se ne provedu i ocijene svi dokazi. Na Andreji Metelko je da dokaže da poslovni udjeli nisu vlastita imovina, što do sada ničim nije dokazala niti jednim jedinim dokumentom ili svjedokom, a očito i ne mora jer ovaj postupak vodi sutkinja Zrinka Mataja. Kako je sutkinja Mataja već u obrazloženju djelomične presude o nekretninama odlučila da su poslovni udjeli bračna stečevina (?!), čime prestaje svaka svrha daljnjeg vođenja ovog postupka, očito je da podatke o dividendama traži kako bi naložila tuženima da pola tih dividendi isplate Andreji Metelko. To je samo dokaz, da bez obzira na „**savjesno provođenje i ocjenu dokaza**“, kako to ona kaže, a u stvari krivotvori te dokaze, Sutkinja u stvari već ima gotovu presudu o poslovnim udjelima u korist Andreje Metelko u svojoj ladici.

Tužiteljica Andreja Metelko i sutkinja Zrinka Mataja u ovih šest godina koliko traje ovaj spor što ga vodi sutkinja Mataja uništile su živote tuženih. Međutim, ono što im je preostalo, sav svoj preostali umni, radni i financijski napor tuženi će usmjeriti u borbu protiv ove korumpirane presude. **Mi ćemo se tome oduprijeti na svaki dopušteni način i nećemo od toga odustati.**

Gospođo predsjednice Suda, mi će Vam se ponovo obratiti jednim dopunjenim Zahtjevom za izuzeće sutkinje Mataje, ali nećemo čekati Vaš odgovor jer to više nema smisla, već ćemo s našim: a) Zahtjevom, b) Vašim Rješenjem o odbijanju izuzeća, c) ovim našim Osvrtom i d) našim dopunjenim Zahtjevom za izuzeće sutkinje Zrinke Mataje najprije upoznati cjelokupnu populaciju sudaca na Općinskom, Županijskom i Vrhovnom sudu, a poslije ćemo se obratiti i drugim organizacijama i javnosti, a sve u cilju zaštite naših prava. Na žalost, nama ne preostaje drugo nego da cjeloviti spis u predmetu P-8469/2011 učinimo dostupnim na Internetu.

Isto tako, slijedom svega što se događa na Sudu kojem ste predsjednica, zatražit ćemo da se Općinski građanski sud u Zagrebu izuzme od ovog predmeta.“

3. Četvrti zahtjev za izuzećem sutkinje

U travnju 2018. mi podnosimo Predsjednici Općinskog građanskog suda u Zagrebu gospođi Jadranki Liović Merkaš četvrti zahtjev za izuzećem sutkinje Zrinke Mataje, koji svojim rješenjem (nalazi se u Spisu) odbacuje sama sutkinja Mataja. Predsjednica Suda nema potrebu niti se oglasiti.

U nastavku je tekst našeg 4. zahtjeva za izuzećem predsjednice Suda u kojem neke stvari ponavljamo, neke dodatno opisujemo, a neke stvari i ažuriramo:

„Slavica Zgombić, Zvonimir Zgombić i Hrvoje Zgombić, podnijeli su 15. travnja 2013. godine zahtjev da ime se isplate dnevnice za rad u kućanstvu tužiteljice Andreje Matelko i prvotuženog Hrvoja Zgombića. Kako sutkinja Mataja od tada do datuma tog Zahtjeva nije poduzela niti jednu jedinu radnju kako bi utvrdila pravo Slavice i Zvonimira Zgombića na tu naknadu, drugotuženi i trećetužena ocjenjuju da sutkinja Mataja namjerno ne poduzima niti jednu jedinu radnju u svezi sa zahtjevom Slavice Zgombić i Zvonimira Zgombića i da to predstavlja dovoljan razlog da se sutkinja Zrinka Mataja izuzme od daljnjeg vođenja ovog postupka.

Isto tako, sutkinja Mataja lažira na više mjesta iskaze stranaka u postupku, tužiteljice Andreje Metelko njoj na korist i iskaze tuženih njima na štetu. Tako, primjerice, prvotuženi iskazuje 16. siječnja 2014. pred Sudom: **„Moji roditelji od svibnja 1990.g. do polovice 1995.g. meni daju stalnu novčanu potporu od 500 DEM mjesečno. To je vrijeme kad sam radio u firmi Konzalt invest te sam imao 400 DEM plaće.“** Trećetužena o istom pitanju 9. travnja 2014. ovako iskazuje: **„od početka braka sinu smo davali novac u prosjeku 500 DEM mjesečno a pojačano kad je otvorio firmu onih par mjeseci od početka braka pa na mjesečnoj razini smo davali novac do kraja 1994.g. Osim toga smo svaka 2 do 3 mjeseca išli u Austriju po pelene i po ostale potrepštine sto sam ja plaćala, a ceh je bio 1.500 do 2.000 DEM.“**

Sutkinja Mataja, međutim, o tom nizu mjesečnih potpora kaže ovo: **„... tuženi nisu ničime dokazali niti su dokazali da bi dana sredstva (500 DEM) bila utrošena za stjecanje nekretnina koje su predmet postupka.“** Po sutkinji Mataji, jer lažira iskaze tuženih, radi se o samo 500 DEM, a ne o cca 30.000 DEM danih od svibnja 1990. do polovice 1995.

Što se tiče dokaza da bi tuženi trebali dokazati da je taj novac korišten za kupnju nekretnina, to tuženi nikad nisu niti tvrdili jer su iz te mjesečne potpore drugotuženi i trećetužena financirali troškove života prvotuženog u njegovom braku s Andrejom Metelko. S druge strane sutkinja Mataja od Andreje Metelko ne traži da dokaže i jednu jedinu svoju izjavu iz njezinog iskaza od 7. listopada 2013., pogotovo imajući na umu da je velika većina iskaza Andreje Metelko pred Sudom od 7. listopada 2013. lažna i **da je teret dokaza na Andreji Metelko, a ne na tuženima**. Ali sutkinja Mataja, upravo perversno, od tuženih traži da oni iznose dokaze, a ne Andreja Metelko.

Tuženi traže da provedete subjektivni i objektivni test za koji u svom Rješenju o odbijanju izuzeća sutkinje Mataje od 4. listopada 2017. neistinito tvrdite da ste ga proveli te da jasno i konkretno utvrdite je li sutkinja Mataja lažirala iskaze stranaka u postupku u svojoj djelomičnoj presudi od 24. prosinca 2015. To su izjave sutkinje Mataje za koje tuženi tvrde da su lažne i tražimo da se očitujete o tim konkretnim izjavama sutkinje Zrinke Mataje.

I sami ste izjavili na sastanku s prvotuženim, o čemu prvotuženi može dostaviti očitovanje s poligrafa, da je djelomična presuda o nekretninama sutkinje Mataje od 24. prosinca 2015. takva kakva je (*nezakonita, prim. tuženih*) jer se sutkinji Mataji „nije dalo“ ulaziti detaljno u predmet, a i sami vidite da je sutkinja Mataja u stvari korumpirana.

Dodatno, u nastavku ovog podneska tuženi daju i druge važne razloge za izuzeće sutkinje Mataje, od kojih je jedan dio tih razloga već sadržan u njihovog zahtjevu za izuzeće sutkinje od 24. kolovoza 2017. godine. Radi lakšeg praćenja naši argumenti svrstani su u tri razdoblja:

Razdoblje važenja Zakona o braku i porodičnim odnosima (na snazi do 30. lipnja 1999.)

1. Razdoblje od 1990. do 1994.

2. Razdoblje od 1995. do 1999.

Razdoblje važenja Obiteljskog zakona (na snazi od 1. srpnja 1999.)

3. Razdoblje od 2000. do 2003.

4. Razdoblje važenja Zakona o braku i porodičnim odnosima od 19. svibnja 1990. do zaključno 1999.

a. Razdoblje od 19. svibnja 1990. do kraja 1994.

Brak tužiteljice Andreje Metelko i prvotuženog Hrvoja Zgombića zaključen je 19. svibnja 1990. U razdoblju od svibnja 1990. do kraja 1994. prvotuženi je od svojih roditelja za potrebe svojih investicija dobio ukupno 143.500 EUR, odnosno tadašnjih 287.000 DEM, sve prikazano u priloženoj Tablici 1 pod rednim brojevima 1 do 10, stupac 5.

Prema izvodima od HZMO-a u tom razdoblju od svibnja 1990. do kraja 1994. Andreja Metelko ne radi tri godine ili ne prima nikakva primanja. Za to vrijeme prvotuženi ima neto primanja od cca 400 DEM mjesečno (neto), odnosno za 55 mjeseci u razdoblju od svibnja 1990. do kraja 1994. ukupno cca 22.000 DEM, odnosno preko 14 puta manje od iznosa investicija u tom razdoblju. Pri tome, u ovom razmatranju u Tablici 1 nisu uzeti u obzir i navedeni nikakvi izdaci za kućanstvo, djecu ili automobil Andreje Metelko i prvotuženog, niti da cijelo to vrijeme prvotuženi prima mjesečnu potporu od svojih roditelja Zvonimira i Slavice Zgombić u iznosu od 500 DEM za tekuće troškove svog kućanstva i bračne zajednice s Andrejom Metelko i još kvartalno 2.000 DEM do kraja 1992. za potrebe kupovine u Grazu u Austriji.

Ako bi se sumnjalo u iskaz tuženih u visinu te potpore, onda tuženi traže da se vještače troškovi života za godine od 1990. do zaključno 1994. te da se ti troškovi usporede s ukupnim neto primanjima od rada Andreje Metelko i prvotuženog u tom razdoblju. Bit će posve jasno da je ta razlika negativna i da tu razliku svojom financijskom i radnom potporom financiraju drugotuženi i trećetužena.

Povrh toga, sutkinja Mataja dobila je na svoj zahtjev ispis od HZMO-a o plaćama Andreje Metelko i prvotuženog za razdoblje od 1990. do 2011., pa je lako provjeriti kakva je neto primanja imala Andreja Metelko (o čijim primanjima tuženi 20 godina nemaju nikakva saznanja), a kakva prvotuženi, ali to sutkinji Mataji ne pada na pamet jer bi rezultati te provjere bili porazni kako za Andreju Metelko i njezinu lažnu tužbu iz prosinca 2011. tako i za sutkinju Zrinku Mataju. Zato sutkinja Mataja ne provjerava niti dopušta provjeru neto plaća Andreje Metelko i prvotuženog

prema izvodima od HZMO-a jer bi se u tom slučaju nametnuo logičan zaključak da životni standard Andreje Metelko i prvotuženog i ulaganja nemaju pokrića u njihovim neto plaćama, a taj nerazmjer je više nego očit.

Ali što kaže sutkinja Zinka Mataja o toj mjesečnoj potpori od 500 DEM (pri čemu lažira iskaz tuženih) u svojoj djelomičnoj presudi o nekretninama:

„Što se tiče navoda tuženih da su Zvonimir i Slavica Zgombić financijski pomagali tužiteljicu i I tuženika ističe se da svoje navode tuženi nisu ničime dokazali niti su dokazali da bi dana sredstva (500 DEM) bila utrošena za stjecanje nekretnina koje su predmet postupka.“

Dakle, sutkinja Mataja tvrdi dvoje:

1. da svoje navode o financijskoj pomoći Andreji Metelko i prvotuženom tuženi nisu ničime dokazali,
2. niti su dokazali da bi dana sredstva (500 DEM) bila utrošena na stjecanje nekretnina koje su predmet postupka.

Što se tiče prve tvrdnje sutkinje Mataje, tuženi ne mogu izravno dokazati svoju mjesečnu potporu ili kvartalnu potporu bračnoj zajednici Andreje Metelko i prvotuženog, ali tvrde da je to lako dokazivo neizravno uspoređujući troškove kućanstva Andreje Metelko i prvotuženog koji su natprosječno veliki jer žive u stanu od 102 m² s garažom, imaju auto, plaća prvotuženog je 400 DEM, a Andreja Metelko u tom razdoblju od 1990. do 1994. ne radi tri godine ili nema primanja. Ali sutkinju Mataju tako izvođenje dokaza ne zanima niti nakon što je Županijski sud ukinuo njezinu djelomičnu presudu. Upravo suprotno, sutkinja Mataja će poduzeti sve da do tog izvođenja dokaza ne dođe. Dodatno, ako sutkinja Mataja tvrdi da svoje izjave tuženi ni s čim nisu dokazali, kako onda od Andreje Metelko ne traži da dokazuje svoje izjave iz svog iskaza pred sudom od 7. listopada 2013, **a na Andreji Metelko je teret dokaza, a ne na tuženima**. Iskaz Andreje Metelko u svom većem dijelu posve je lažan, a te laži tuženi su dokazali. Zrinka Mataja prihvaća te laži Andreje Metelko kao jedinu istinu u ovom postupku. Zašto sutkinju Mataju nimalo ne zanima da usporedi troškove života i plaće Andreje Metelko i prvotuženog od 1990. do 1994.? Zašto je ne zanimaju laži Andreje Metelko iz njezina iskaza pred Sudom od 7. listopada 2013.?

Što se tiče primjene tzv. „neoborive presumpcije“ o podjeli primitaka od rada ili imovine koja je nastala od rada na jednake dijelove (polovine) i to samo tih primitaka i takve imovine, ona je uvedena u hrvatsko obiteljsko pravo tek 1. srpnja 1999. godine, a i **primjena te presumpcije traži od Andreje Metelko da dokaže da je imovina koja je predmet spora nastala od rada, kako bi se onda ta presumpcija mogla primijeniti.** Međutim, Andreja Metelko ni s čim ne dokazuje da je imovina koja je predmet njezine tužbe nastala od rada, **a na njoj je teret tog dokaza, a ne na tuženima.** To Andreja Metelko ne dokazuje jer takvog dokaza nema. Ona se uzda u to da će sutkinja Mataja prihvatiti njezin lažni iskaz. U spisu od preko 2000 stranica nalazi se samo njezin lažan iskaz pred Sudom od 7. listopada 2013. Pa ako već sutkinja Mataja tvrdi da tuženi nisu dokazali svoje navode o mjesečnoj potpori, kako se onda od tužiteljice Andreje Metelko ne traže nikakvi dokazi, već se cijela presuda Zrinke Mataje u spisu P-8469/11 od preko 2000 stranica temelji samo na lažnom iskazu Andreje Metelko, a sve izjave tuženih za koje niti za jednu nije dokazana da je lažna, ne prihvaćaju se i odbacuju. Andreja Metelko niti jedan jedini dokument nije podnijela, niti jednog jedinog svjedoka pozvala kako bi dokazala da je imovina koja je predmet njezine tužbe nastala od rada, pa da bi bila bračna stečevina. Jedini dokaz Andreje Metelko u spisu od preko 2000 stranica njezin je lažni iskaz. **A NA ANDREJI METELKO JE TERET DOKAZA, NE NA TUŽENIMA.**

Što se tiče druge tvrdnje sutkinje Mataje, očito se sutkinja Mataja smije u lice tuženima i pravi od njih budale, kao i Andreja Metelko. Prije svega ne radi se o samo jednokratnoj pomoći od 500 DEM (kako iskaz tuženih krivotvori Zrinka Mataja), već o nizu tih mjesečnih potpora od svibnja 1990. do najmanje polovine 1995. Radi se o oko 60 mjeseci, odnosno ukupno oko 30.000 DEM. Ali, jer nema drugog obrazloženja, sutkinja Mataja lažira iskaz tuženih i ustvrđuje da tuženi nemaju dokaza da je 500 DEM (jednokratno) koji su dali u prvoj polovici 90-tih godina utrošeno na kupnju nekretnina nakon godine 2000.?!

U tom razdoblju, između ostalog, drugotuženi i trećetužena daruju prvotuženom 25.000 DEM za osnivanje i inicijalni rad dvaju trgovačkih društava osnovanih tijekom 1994. godine – Faber & Zgombić d.o.o. za reviziju i porezno savjetovanje i Faber & Zgombić Plus d.o.o. za nakladništvo i informatiku. Taj izdatak vidljiv je u bruto bilanci društva Faber & Zgombić Plus za 1994. godinu u iznosu od 78.259,67 Kn što po

tečaju od 3,60 za 1 DEM iznosi 21.738,78 DEM. Dio koji se ne vidi u bilanci odnosi se na uređenje unajmljenog poslovnog prostora u iznosu od nekoliko tisuća DEM. O tom svjedoči i g. Željko Faber u svom iskazu od 8. prosinca 2017. da je u dva trgovačka društva osnovana 1994. godine uloženo 120.000 Kn, a da na ulaganje prvotuženog otpada dvije trećine, odnosno 80.000 Kn, što se sve podudara s dokaznom dokumentacijom i iskazima sva troje tuženih. Svjedok Tin Dolički je u svom iskazu pred Sudom od 24. listopada 2018. izjavio da mu je prvotuženi još tada (u vrijeme osnivanja tih dvaju društava) rekao da mu je otac dao novac za osnivački kapital. Ali sve je to „**pravno irelevantno**“ za Zrinku Mataja.

O osnivanju tih dvaju društava iz 1994. Andreja Metelko kaže sljedeće:

1. „Teško mi je reći o sredstvima za osnivanje firme ...”
2. „Meni se čini da roditelji Hrvoja nisu dali novac za osnivanje tih firmi”
3. „Teško je utvrditi da li je novac za firme naš zarađeni novac ili je neki drugi novac”
4. „Za pretpostaviti je da se radi o našem zajedničkom novcu budući smo oboje radili a Hrvoje je radio u dobroj firmi”
5. „Ne znam koliki je iznos potrošen na inicijalni rad firmi“

Istovremeno, sva troje tuženih u svojim iskazima o osnivanju dvaju društava iz 1994. kažu sljedeće:

1. Prvotuženi:
 - a. „Sredstva za **osnivanje firmi** i početni rad sam dobio od svojih roditelja i to oba roditelja u iznosu od 20.000 DEM“
 - b. „S obzirom da je temeljni kapital za osnivanje firme bio mali, novac kojeg sam dobio od roditelja korišten je za uređenje poslovnog prostora. Tako su oličeni zidovi, postavljeni novi podovi, prebojana unutrašnja i vanjska stolarija, stavljene zavjese, nabavljen namještaj i informatička oprema i ostalo, a financirano je i prvo izdanje knjige Komentar na međunarodne računovodstvene standarde. Vjerojatno je iz tih sredstava financirano i prvih nekoliko plaća.”
 - c. „**Tužiteljica nije sudjelovala u sredstvima za osnivanje firmi.**“

2. Drugotuženi: „Mi smo sinu pomagali u **osnivanju tih firmi na način a smo mu dali početni kapital za osnivanje**“
3. Trećetužena: „Stan smo prodali za 20.000 DEM i taj novac smo dali sinu **za otvaranje firme**. Sin je otvorio firmu 1994.g. ali nije imao novaca te smo mu dali 20.000 DEM", te: „20.000 DEM je korišteno i **za registriranje firme** i opremanje poslovnog prostora te kupovina opreme“

Što radi sutkinja Mataja? U obrazloženju svoje djelomične presude o nekretninama, podmeće nezakonito u to obrazloženje kao kukavičje jaje svoju odluku o pravu vlasništva nad poslovnim udjelima u trgovačkim društvima osnovanim 1994. godine i proglašava te udjele bračnom stečevinom bez izvođenja ikakvih dokaza – sve svoje lažne zaključke u toj presudi sutkinja Mataja temelji na tome da sama krivotvori iskaze Andreje Metelko i tuženih. Kako to radi sutkinja Mataja?

Sutkinja lažira iskaz Andreje Metelko od 7. listopada 2013. o osnivanju tih dvaju društava i tvrdi da je Andreja Metelko izjavila sljedeće: „**Roditelji Hrvoja nisu dali novac za osnivanje tih firmi**“. Tom izjavom sutkinja Mataja krivotvori pet gore navedenih izjava koje je Andreja Metelko dala u svom iskazu od 7. listopada 2013.

Sutkinja krivotvori i iskaze tuženih i tvrdi da su tuženi izjavili da 20.000 DEM koje su dali drugotuženi i trećetužena nije utrošeno na osnivanje firme i da su prvotuženi i trećetužena izjavili sljedeće (uz potpuno prešućivanje iskaza drugotuženog): „Sam prvotuženik nadalje iznosi, a što također proizlazi i iz iskaza III tužene Slavice Zgombić **da dobivena sredstva od 20.000 DEM su korištena za uređenje poslovnog prostora firme** (oličeni su zidovi, stavljeni novi podovi, nabavljen je namještaj i informatička oprema te ostalo.“

Kad je postavila lažnu osnovu, lažne premise (sama krivotvoreći iskaze stranaka u ovom sporu), sutkinja Zrinka Mataja dalje lažno zaključuje: „S obzirom na naprijed navedeno **te posebno uzevši u obzir činjenicu da novac koji je tuženik dobio od svojih roditelja u iznosu od 20.000 DEM NIJE UTROŠEN ZA OSNIVANJE trgovačkih društava** tj. za udio prvotuženika u temeljnom kapitalu svake firme već u druge svrhe tj. poslovni prostor te s obzirom da su u vrijeme osnivanja trgovačkih društava (srpanj 1994. godine) obje stranke bile zaposlene tj. primale su placu, plaća

tuženika je prema vlastitom iskazu iznosila 5.000,00 kn odnosno 400 DEM, te budući je plaća prihod koji je ostvaren po osnovi rada, dakle bračna stečevina **sud smatra da su firme osnovane sredstvima koja su zajednička imovina bračnih drugova a ne vlastita imovina tuženika.**"

Sutkinju uopće ne zanima činjenica da 400 DEM mjesečne plaće nije 5.000 Kn, već svega 1.440 Kn po tečaju od 3.60 Kn za 1 DEM (na Internetu se mogu pronaći tadašnji važeći tečajevi za DEM) , ne pada joj na pamet da provjeri izvode o plaćama Andreje Metelko i prvotuženog koje je sama zatražila i dobila od HZMO-a za razdoblje od 1990. do 2011. iz čega jasno proizlazi da Andreja Metelko i prvotuženi nikako nisu svojim plaćama mogli pokrivati svoje troškove, a kamoli bilo kakve investicije te da njihova bračna zajednica financijski ovisi o potpori drugotuženog i trećetužene.

Međutim, u svom podnesku od 22. travnja 2014. o osnivanju dvaju trgovačkih društava Andreja Metelko navodi sljedeće (*masna i podvučena slova naglasili tuženi*):

- a. „Osnivački kapital je izrazito nizak pa je za osnivanje firme "Faber & Zgombić" d.o.o 1-tuženik uplatio temeljni kapital u iznosu od 935,00 kuna, a za firmu Faber & Zgombic plus" d.o.o iznos od 1.870,00 kn.“
- b. „Navedeni temeljni kapital uplaćen je, odnosno unesen u stvarima koje predstavljaju njegovu protuvrijednost. Tvrditi da su upravo tim novcem koje su mu **navodno dali roditelji** kupljene stvari koje su onda unesene kao osnivački polog je logički neprihvatljiv. Novac nije određena kategorija. **Tko može dokazati da su upravo tim novčanicama koje su mu navodno dali roditelji kupljene stvari, i da su bas one unesene za osnivački polog gore navedenih firmi?** Zašto bi mu tako nizak osnivački polog davali roditelji u trenutku dok i tuženik i tužiteljica rade i **ostvaruju pristojna primanja.**“
- c. „Takva tvrdnja je neuvjerljiva i nedokaziva i svatko bi mogao tako dokazivati posebnu imovinu.“

Ovaj podnesak Andreja Metelko dala je prije nego što je u spis dostavljena bruto bilanca društva Faber & Zgombić Plus i prije svjedočenja g. Željka Fabera na ročištu od 8. prosinca 2017.

Vidi se da Andreja Metelko pojma nema koliko je uloženo u dva društva 1994. godine, pojma nema da su drugotuženi i trećetužena dali 20.000 DEM, odnosno 25.000 DEM, već navodi da su te novce oni „**navodno dali**“ (drugotuženi i trećetužena), sama u svom iskazu od 7. listopada 2013. godine iskazuje kroz pet svojih izjava da pojma nema otkud novci za osnivanje tih društava. Dapače, u svom podnesku posve smiješno argumentira i pita se kako prvotuženi (ako je i dobio od svojih roditelja 20.000 DEM) može dokazati da su „**upravo tim novčanicama**“ društva osnovana – valjda su tuženi trebali fotografirati novčanice u nazočnosti svjedoka koji bi potpisali u zapisnik s navođenje apoeni i serijskih brojeva novčanica i potom potvrditi kako je prvotuženi dobio od roditelja taj iznos u istim apoenima uz serijske brojeve novčanica i kako je upravo s novčanicama u tim apoenima i tim serijskim brojevima uplaćen temeljni kapital i investirano u rad tih firmi, pa bi ovaj dokaz valjda zadovoljio Andreju Metelko i g. Igora Hrabara.

Pri tome još se Andreja Matelko pita zašto bi prvotuženi novac za tako nizak osnivački polog davali roditelji u trenutku dok Andreja Metelko i prvotuženi „**rade i ostvaruju pristojna primanja**“. Andreja Metelko ne trudi se navesti kolika su tada bila ta „**pristojna primanja**“ upravo zato jer tih „pristojnih primanja“ nema, a niti sutkinju Zrinku Mataju ta „**pristojna primanja**“ ne zanimaju jer kad bi utvrdila kolika su bila ta primanja, tada ne bi mogla donijeti presudu u korist Andreje Metelko, niti u najmanjem dijelu. Međutim, sutkinju Mataju to ne zanima. Na nju utječu Andreja Metelko i dvoje ljudi čija se imena sad ne smiju izgovoriti i ona mora pošto-poto donijeti presudu u cijelosti u korist Andreje Metelko.

Andreja Metelko tek u svom pisanom podnesku od 22. travnja 2014. **neizravno i nemošto** tvrdi da je ona dala pola temeljnog kapitala u iznosu od 1.402,5 Kn (od ukupno 935 + 1.870 Kn) za dva društva osnovana 1994., i to ovako:

„Tvrditi da su upravo tim novcem koje su mu navodno dali roditelji kupljene stvari koje su onda unesene kao osnivački polog je logički neprihvatljiv. Novac nije određena kategorija. Tko može dokazati da su upravo tim novčanicama koje su mu navodno dali roditelji kupljene stvari, i da su bas one unesene za osnivački polog gore navedenih firmi? Zašto bi mu tako nizak osnivački polog

davali roditelji u trenutku dok i tuženik i tužiteljica rade i ostvaruju pristojna primanja.“,

dok u svom iskazu od 7. listopada 2013. izjavljuje kroz pet izjava da u stvari pojma nema o osnivanju tih dvaju društava, dok su Zgombići za ta dva društva, za njihovo osnivanje i početni rad, dali oko 25.000 DEM, odnosno 90.000 Kn.

U razdoblju 1990. do 1994. drugotuženi i trećetužena ukupno daruju prvotuženom 287.000 DEM (redak 10, stupac 5 priložene Tablice 1) koje on investira u različite oblike dugotrajne imovine. Izraženo u Kunama po tečaju DEM za Kunu od 3,6 prvotuženi ukupno investira 1.141.200 Kn. Kako to da tužiteljica Andreja Metelko nije investirala baš u ništa drugo, već baš u temeljni kapital dvaju društava iz 1994. i to 1.402,5 Kn od ukupno 90.000 Kn ulaganja prvotuženog u ta dva društva? Doduše, lagala je u svom iskazu od 7. listopada 2013. da je ona zajedno s prvotuženim početkom srpnja 1990. zajedno (investirala) kupila stan u Sigetu, dok su, po njoj, drugotuženi i trećetužena samo „**pripomogli**“ toj kupnji. Pogledajmo koliko u razdoblju od 1990. do 1994. iznosi u postotku investicija Andreje Metelko u dva trgovačka društva (kako laže Andreja Metelko) u odnosu na ukupne investicije prvotuženog - $1.402,5 : 1.141.200 = 0,123\%$.

Unatoč tome što je investicija Andreje Metelko (po neistinitim izjavama iz njezinog podneska od 22. travnja 2014.) **iznosi svega osminu jednog postotnog poena** u odnosu na ono što je investirao prvotuženi, sutkinja Mataja smatra da su poslovni udjeli i sva druga imovina bračna stečevina i da Andreji Metelko pripada jedna polovina tih poslovnih udjela zajedno sa svim plodovima koje su ti udjeli dali, a i pola svih nekretnina (pa i pola sve ostale imovine) prema djelomičnoj presudi o nekretninama koju na Badnjak 2015. čita na ročištu sutkinja Mataja.

Svo troje tuženih isto tako sada zanima kako će biti kažnjeni što razotkrivaju korupciju na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu (u okolnostima općepoznate korumpiranosti hrvatskog sudstva) i što se ne žele predati jednom korumpiranom sustavu?

Svo troje tuženih isto tako zanima kako će biti kažnjeni prema zahtjevima odvjetnika Andreje Metelko - Igora Hrabara da ih se kazni, a čije su izjave izrečene na ročištima Suda gotovo sve lažne. G. Igor Hrabar inače je suprug gospođe prof. dr. sc. Dubravke Hrabar, predstojnice katedre za

obiteljsko pravo na Pravnom fakultetu u Zagrebu i donedavne dekanice tog fakulteta. Na ročištu od 8. prosinca 2017. g. Igor Hrabar izjavljuje u Zapisnik da tuženi „**u vezi iste iznose laži i neistine**“. Kao i obično, g. Hrabar propušta navesti i jednu jedinu „laž“ ili „neistinu“ koju bi tuženi napisali ili izgovorili u svezi s gospodom Dubravkom Hrabar. Odvjetnik Igor Hrabar tvrdi da se tuženi obijesno parniče i otežu sudski postupak i traži da ih se kazni, kao da su Andreji Metelko blokirani svi bankovni računi, a ne tuženima – kao da je Andreji Metelko blokirana njezina plaća, a ne tuženima njihove plaće i mirovine već punih sedam godina – kao da je Andreji Metelko blokirana sva njezina imovina, a ne tuženima, kao da je Andreji Metelko uništen život, a ne tuženima? **Da, baš su tuženi zainteresirani da se oteže sa sudskim postupkom i da se obijesno parniče!?**

Svo troje tuženih isto tako zanima kako će biti kažnjeni prema zahtjevima odvjetnika Andreje Metelko – g. Igora Hrabara da ih se kazni jer su već triput tražili izuzeće sutkinje Mataje od vođenja ovog spora, a navodno je dopušteno takvo izuzeće tražiti samo jednom, a nakon toga tužene se mora kazniti?

Tuženi traže od Andreje Metelko, sutkinje Zrinke Mataja i predsjednice Suda Jadranke Liović Merkaš:

1. da im objasne gdje je do 2011. nestalo njihovih 287.000 DEM uložениh tijekom trajanja bračne zajednice Andreje Metelko s prvotuženim od 1990. do kraja 1994.
2. da im objasne zašto se u skladu sa zakonom i sudskom praksom ne prizna njihov doprinos životu Andreje Metelko u stanovima tuženih u razdoblju od svibnja 1990. do kraja 1994. u visini polovice tržišne najamnine za te stanove koju bi Andreja Metelko plaćala da je s prvotuženim živjela u unajmljenom stanu (ako je Andreja Metelko konačno odustala od svoje laži da je taj stan u Sigetu 1990. godine ona kupila s prvotuženim)
3. da im objasne zašto se drugotuženom i trećetuženoj u skladu sa zakonom i sudskom praksom ne prizna rad i njihova stalna financijska pomoć bračnoj zajednici Andreje Metelko i prvotuženog u razdoblju od 1990. do 1994. (pa onda i do prestanka bračne zajednice Andreje Metelko i prvotuženog [prema njoj] u 2011. godini).

4. da im objasne zašto im se ne prizna u skladu sa zakonom i sudskom praksom kao doprinos korištenje automobila prvotuženog (kupljenog još 1987.) kao njihov doprinos životu Andreje Metelko od 1990. do kraja 1994.
5. da im objasne kako bi i jedna Kuna imovine prvotuženog stečene od svibnja 1990. do kraja 1994. pripala Andreji Metelko i na osnovi kojeg to pravila, bilo zakonskog bilo moralnog bi se takav scenarij odvio?

Tuženi su uvjereni da nikakva stvarna objašnjenja neće dobiti jer to ometa protuzakonito otimanje koje se provodi nad imovinom tuženih, odnosno da će se ta objašnjenja svesti na sljedeće izjave sutkinje Zrinke Mataje iz njezine djelomične presude od Badnjaka 2015.:

„Sporne nekretnine kupovane su za vrijeme trajanja bračne zajednice u koju su obje stranke bile zaposlene, ostvarivale prihode, sudjelovale u organizaciji obiteljskog života, a pri čemu su im pomagali roditelji s obje strane, ...“¹

Sutkinja utvrđuje:

1. da su „**obje stranke bile zaposlene**“ i „**ostvarivale prihode**“, ali joj ne pada na pamet da utvrdi kad i koliko dugo su to stranke bile zaposlene, kolike prihode je ostvarivala svaka stranka, o kojim vrstama prihoda se radi i čiji su to prihodi. Ovdje je važno napomenuti da tuženi za cijelo vrijeme braka tužiteljice i prvotuženog pojma nemaju kolika je plaća tužiteljice i ima li druga primanja (toliko o bračnoj zajednici!). Tužiteljica nikad nije platila niti jedan račun kućanstva, niti jedan godišnji odmor, niti jednu ratu kredita, niti jedan trošak djece, niti jednog majstora. Tuženi o plaći i primanjima tužiteljice saznaju tek iz njezinih (lažnih) imovinskih kartica i izvoda od HZMO-a.
2. da su obje stranke „**sudjelovale u organizaciji obiteljskog života.**“ Sutkinji Mataji ne pada na pamet da istraži kako su to obje stranke sudjelovale u organizaciji obiteljskog života. Kad bi to istražila vidjela bi da Andreje Metelko nema nigdje, da ne postoji nikakva podjela odgovornosti Andreje Metelko u njezinoj bračnoj zajednici s

¹ O čemu se tuženi detaljno očituju na stranici 11 svog Zahtjeva za izuzeće sutkinje Zrinke Mataje predsjednici Suda od 24. kolovoza 2017.

prvotuženim, da je teret kompletnog održavanja kućanstva i financija Andreje Metelko na tuženima Hrvoju Zgombiću, Zvonimiru Zgombiću i Slavici Zgombić i da je u pravu prvotuženi kad kaže da njegova bračna zajednica s Andrejom Metelko nikada nije imala sva ona obilježja koja uobičajena bračna zajednica ima. Što kaže Andreja Metelko o svojoj ulozi u svom kućanstvu s Hrvojem Zgombićem: „**I TAKO NISAM STEKLA TAJ REFLEKS, PRIZNAJEM**“ kako sama kaže Andreja Metelko u svom pismu prvotuženom. Andreja Metelko sve je svoje životne karte bacila na svoju karijeru!

3. „**objema strankama su pomagali roditelji s obje strane**“. Sutkinji Mataji ne pada na pamet da istraži koliko su u količini i vrijednosti - koliko radom, a koliko financijski - pomagali roditelji obje strane. A zašto sutkinji Mataji sve to ne pada na pamet? Zato što ne bi na istini mogla zasnovati svoju nezakonitu i lažnu presudu, ali je u cijelosti može zasnovati na lažima, neistini, lažiranju dokaza i svojoj namjernoj gruboj nepažnji u a) pribavljanju i b) ocjeni dokaza.

Na temelju gore rečenog onda sutkinja Zrinka Mataja u svojoj djelomičnoj presudi o nekretninama dalje ovako zaključuje:

„Kako investirana sredstva u trgovačka društva potječu iz bračne stečevine tako prihodi od dobiti i svi drugi prihodi od kapitala jesu bračna stečevina stranaka. S obzirom da su sva ostala trgovačka društva I tuženika osnovana prijenosom imovinske cjeline (a koja je bračna stečevina) iz prva dva trgovačka društva to su i prihodi tuženika koje je ostvario u ostalim trgovačkim društvima također bračna stečevina stranaka.“ Ovo tvrdi sutkinja Mataja u svojoj presudi od 24. prosinca 2015.:

1. unatoč izjavama Andreje Metelko u njezinom podnesku od 22. travnja 2014. u kojem ona tvrdi da nema prijenosa gospodarske cjeline od društava iz 1994. na kasnije osnovana društva, odnosno da to prvotuženi ni s čim nije dokazao. Pojma nema Andreja Metelko da su između 1994. i 1. srpnja 1999. osnovana i druga društva. Ovo su te izjave Andreje Metelko:
 - a. „Međutim, radi dokazivanja vlastite imovine, tuženiku nije dovoljno samo da dokaže da su mu roditelji dali inicijalni kapital za osnivanje firme već mora i dokazati da su kasnije

nastale firme (u pravilu, firme poslije 2002.) financirane iz dobiti ranije osnovanih firmi za koje su mu osnivački polog dali roditelji.“ **Sad su odjednom osnivački polog za ranije osnovane firme (iz 1994.) ipak dali roditelji.** Kao što su odjednom roditelji prvotuženog dali sav potreban novac za kupnju stana u Sigetu, a nije ga kupila Andreja Metelko s prvotuženim, a roditelji samo „pripomogli“, niti ga je kupila na kredit kako laže. Nije računala Andreja Metelko da su u laži kratke noge i da će je njezine laži, kao i njezina nezakonita rabota kad-tad sustići!

- b. „Drugim riječima, tuženik mora dokazati da su sva daljnja društva koja su predmet ovog spora nastala osnivanjem uz prijenos imovinske cjeline koja je nastala i postojala u prva dva društva. Tvrdnje tuženika u navedenom smjeru nova su konstrukcija, bez ijednog materijalnog dokaza“
 - c. „Naime, firme koje su nastale poslije 01.07 .1999. godine nova su osnovane. Osnivački polog opet je uplaćen u novcu i to na ime Hrvoja Zgombića. **Nigdje ne postoji vidljiv prijenos gospodarske cjeline iz prvotno osnovanih firmi iz 1994. i firmi koje su nastale poslije.**“
2. unatoč tome što je prvotuženi tek na ročištu od 8. prosinca 2017. (gotovo dvije godine nakon djelomične presude, u sklopu ispitivanja svjedoka g. Željka Fabera i gospođe Vlatke Sakar) podnio dokaz o prijenosu gospodarskih cjelina, a to je je ugovor od 8. veljače 2000. (verzija na njemačkom jeziku i ovjereni prijevod na hrvatski) na temelju kojeg Željko Faber i Hrvoje Zgombić svoja poduzeća (djelatnost, klijente i zaposlenike) u društvima
- a. Faber & Zgombić d.o.o. za reviziju i porezno savjetovanje iz 1994. godine i
 - b. Ernst & Young d.o.o. za porezno i financijsko savjetovanje iz 1997. prenose na novi Ernst & Young osnovan tijekom godine 2000.

Zanimljivo, u svezi s ugovorom iz kojeg je vidljiv prijenos gospodarske cjeline s dva društva osnovana 1994. i 1997. u kojima je suvlasnik bio

prvotuženi na novi Ernst & Young iz 2000. godine, ne znajući da će tijekom ročišta od 8. prosinca 2017. prvotuženi predati taj ugovor kojim se dokazuje prijenos gospodarskih cjelina, odvjetnik g. Igor Hrabar na početku tog ročišta i dalje neosnovano tvrdi i laže da nema prijenosa gospodarske cjeline i u zapisnik na tom ročištu izjavljuje sljedeće: „**Također tuženik tvrdi da sve ostale firme a koje su nastale u razdoblju od 1999. do 2000. godine su osnovane sredstvima iz prve dvije firme iako tijekom postupka nije utvrđeno odnosno KATEGORIČKI SE TVRDI da nije došlo do prijenosa gospodarske cjeline iz prve dvije firme koje su osnovane na ostale firme koje su osnovane.**“ Posve je jasno da Andreja Metelko pojma nema o poslovnim udjelima i njihovom razvoju! Ali sutkinju Mataja ništa od toga ne interesira. Presude protiv tuženih donesene su već u siječnju 2012. kad je gospođa predsjednica Suda Liović Merkaš presignirala navedeni predmet na sutkinju Zrinku Mataja.

Svjedokinja gospođa Vlatka Sakar u svezi s prijenosom gospodarskih cjelina na novi Ernst & Young na ročištu od 8. prosinca 2017. izjavljuje sljedeće:

1. „Biznis Hrvoja Zgombića i Željka Fabera u cijelosti je prenesen na firmu Ernst & Young Croatia“,
2. „Prijenos biznisa se ekonomski i faktično odnosio na prijenos poduzeća.“

Dakle, u vrijeme donošenja djelomične presude (24. prosinca 2015.), sutkinja Zrinka Mataja pojma nema, niti je za to imala ijedan dokaz (osim izjave iz iskaza prvotuženog od 16. siječnja 2014. koji općenito tijekom postupka zanemaruje, čak i krivotvori) da je bilo prijenosa gospodarske cjeline. Ali joj je u tom trenu odgovaralo prihvaćanje teze o prijenosu gospodarske cjeline kako bi mogla dovršiti nezakonitu presudu o nekretninama. I k tome još, zamislite, u presudi o nekretninama upušta se sutkinja Mataja u razmatranja o pravu vlasništva nad poslovnim udjelima i odlučuje da su poslovni udjeli u trgovačkim društvima iz 1994. godine bračna stečevina čime svojom djelomičnom presudom o nekretninama praktički odlučuje o cijelom tužbenom zahtjevu Andreje Metelko u njezinu korist, čime se gubi svaka svrha vođenja daljnjeg postupka.

U svojoj djelomičnoj presudi od 24. prosinca 2015. sutkinja Zrinka Mataja nastavlja zaključivati ovako:

„S obzirom da su prema iskazu tuženika nekretnine kupovane iz dividende, dionica, autorskih honorara, a sto sve predstavlja bračnu stečevinu stranaka te kako stranke tijekom trajanja bračne zajednice nisu sklopile poseban ugovor o korištenju plaća i vlastitih sredstava to sud smatra da su nekretnine koje su predmet ovog spora, a koje su stranke stekle tijekom trajanja bračne zajednice bračna stečevina stranaka i to svakog u 1/2 dijela.“

„Iako sve nekretnine koje su predmet ovog postupka glase na II tuženika Zvonimira Zgombića odnosno III tuženu Slavicu Zgombić (nekretnine u Pisarovini) iz njihovih iskaza i iskaza Hrvoja Zgombića jasno proizlazi da je sredstva za kupnju svih nekretnina dao Hrvoje Zgombić, a za koje sud smatra da su bračna stečevina tužiteljice i I tuženika, s time da su Zvonimir Zgombić te Slavica Zgombić samo naveden kao vlasnici istih, dakle nekretnine nisu stečene radom niti sredstvima II i III tuženih odnosno ne proizlaze iz njihove imovine.“

Dakle, po sutkinji Mataji i dionice kupljene 1993. i 1994. iz stare devizne štednje drugotuženog i trećetužene također su bračna stečevina. Prema sutkinji Mataji, nisu drugotuženi dali novac za te dionice (kao što ga nisu dali niti za stan u Sigetu 1990. prema lažima Andreje Metelko). Pa zar sad zaista možete reći gospođu predsjednice Suda Jadranka Liović Merkaš da sutkinja uredno, pravilno i savjesno vodi spor kako ste Vi to utvrdili uvidom u spis (kako sami kažete), zar možete zaista reći da sutkinja Mataja nije neovisna i pristrana i da je njezina jedina uloga nije, nakon što se na nju presignirali ovaj predmet, svojom presudom otuđiti zakonito stečenu imovinu svih tuženih.

Kako je to kupljen stanu u Sigetu za 155.000 DEM početkom srpnja 1990. iz dividendi, dionica i autorskih honorara, ako je taj stan kupljen od teškog i krvavog minolog rada drugotuženog Zvonimira Zgombića i trećetužene Slavice Zgombić.

Kako su to kupljene dionice hotela Adriatic d.d. i hotela Sunčani Hvar d.d. 1993. i 1994. za 82.000 DEM iz dividendi, dionica i autorskih honorara,

ako su te dionice kupljene od teškog i krvavog minulog rada drugotuženog Zvonimira Zgombića i trećetužene Slavice Zgombić.

Kako su to stečeni poslovni udjeli i financiran rad u dva trgovačka društva iz 1994. godine s 20.000 ili 25.000 DEM iz dividendi, dionica i autorskih honorara, ako su ti poslovni udjeli i njihov rad financiran iz teškog i krvavog minulog rada drugotuženog Zvonimira Zgombića i trećetužene Slavice Zgombić

Ali danas Andreja Metelko, Igor Hrabar, Zrinka Mataja i Jadranka Liović Merkaš pliju po tom teškom i krvavom radu drugotuženog Zvonimira Zgombića i trećetužene Slavice Zgombić, proglašavaju to dvoje ljudi lažljivcima i jasno, bez imalo dvojbe kažu: ono što je do sada Zgombići bilo vaše, od sada će biti naše!

Kako je to kupljen poslovni prostor u Preradovićevoj 25 u Zagrebu u ožujku 1998. iz dividendi, dionica i autorskih honorara, ako je za kupnju tog poslovnog prostora uzet kredit u iznosu od 377.000 DEM.

Kako je to kupljen stan na Dobrom dolu 49 u veljači 1999. iz dividende, dionica i autorskih honorara, ako je za kupnju tog stana uzet bankovni kredit u iznosu od 290.000 DEM.

Kako je stan na Dobrom dolu 47 kupljen 2007. iz dividendi, dionica i autorskih honorara, ako je za taj stan uzet bankovni kredit u iznosu od 150.000 EUR.

Kako je to kupljen auto Nissan Micra za potrebe Andreje Metelko 2007. godine u iznosu od 20.000 EUR od dividende, dionica i autorskih honorara, ako je taj auto uzet na lizing?

Ne postoji razumno objašnjenje predsjednice Suda Liović Merkaš da se ne izuzme sutkinju Mataja od ovog postupka. Vi svjesno i s namjerom puštate Zrinku Mataja da dovrši svoj prljavi i protuzakoniti postupak.

Gospodo predsjednice Suda, vi ste svojim rješenjima o odbijanju izuzeća sutkinje Mataje uskratili pravo tuženima na pravično i pošteno suđenje, a upravo je pravo na pravično suđenje jedno je od najvažnijih ljudskih prava, a vjerujemo i najvažnije procesno pravo čiju zaštitu bi trebao promovirati Sud kojemu ste predsjednica.

Vi se upuštate u razmatranje subjektivnog i objektivnog testa u procjeni rada sutkinje Mataje i Suda te u svom rješenju od 4. listopada 2017. navodite: „**Uvidom u predmet P-8469/2011 i izjavu sutkinje Zrinke Mataja nije utvrđeno postojanje okolnosti koje bi upućivale na zaključak da bi njezino postupanje dovelo u sumnju njezinu nepristranost.**“

I onda dalje rad sutkinje Mataje provjeravate primjenom subjektivnog i objektivnog testa, pa dalje u svom Rješenju kažete:

„**Postojanje nepristranosti se utvrđuje primjenom subjektivnog testa pri čemu se mora uzeti u obzir osobno uvjerenje i ponašanje konkretnog suca, to jest je li sudac imao neke osobne predrasude ili pristranosti u ovom predmetu, a isto tako i primjenom objektivnog testa, tako da se utvrdi je li sam sud pružio dovoljno jamstva kako bi se isključila svaka objektivna sumnja u pogledu njegove nepristranosti.**“ I

U pogledu subjektivnog testa, osobna nepristranost suca mora se pretpostaviti dok se ne dokaže suprotno. U pogledu objektivnog testa, potrebno je utvrditi postoje li činjenice koje se mogu potvrditi, a koje mogu pobuditi sumnju u nepristranost suca koji odlučuje u predmetu. To podrazumijeva da kad se odlučuje o tome postoji li u određenom predmetu opravdani razlog za bojazan da sud nije nepristran, stajalište same osobe jest važno, ali nije odlučno. Odlučno je može li se ta bojazan smatrati objektivno opravdanom.“

Pogledajmo npr. što o primjeni ta dva testa kaže dr. sc. Duška Šarin u svom preglednom znanstvenom radu od 16. rujna 2015. (masnim slovima ili kurzivom naglasili tuženi):

„Prema tome, da bi se tijelo koje provodi postupak i donosi odluke moglo smatrati sudom ili sudištem, treba imati sudsku funkciju odnosno treba odlučivati o pitanjima u okviru svoje nadležnosti na temelju pravnih pravila i nakon postupka koji se provodi na način propisan zakonom. Uz to, **takvo tijelo mora biti neovisno i nepristrano.** To konkretno znači da Europski sud pri ocjenjivanju neovisnosti uzima u razmatranje više kriterija, kao što su način izbora/imenovanja, trajanje mandata, postojanje jamstva protiv pritiska izvan tijela koje provodi postupak, ali razmatra i pitanje ostavlja li to

tijelo dojam neovisnosti. Valja navesti i da se zahtjev Europskog suda da tijelo koje provodi postupak i donosi odluke treba biti nepristrano, u nekim aspektima preklapa sa zahtjevom da bude neovisno. To se poglavito odnosi na pitanje utjecaja stranaka u postupku, ali i utjecaja drugih tijela.“

„Europski sud usvojio je dvojak pristup. S jedne strane treba utvrditi je li to tijelo subjektivno nepristrano u smislu da su njegovi članovi nepristrani, to jest, nastojati utvrditi osobno uvjerenje ili interes određenog suca u konkretnom predmetu. S druge strane treba utvrditi postoji li s objektivne točke gledišta dovoljan dojam nepristranosti te jesu li jamstva za nepristranost u konkretnoj situaciji takva da isključuju bilo kakvu legitimnu sumnju u nepristranost. Europski sud, dakle, nepristranost suda/sudišta provjerava primjenom subjektivnog i objektivnog testa.“

„Primjenjujući subjektivni test, Europski sud je dosljedno presuđivao da se osobna nepristranost suca predmnijeva dok se ne dokaže suprotno. Naime, načelo prema kojem se predmnijeva da je sud slobodan od osobnih predrasuda ili pristranosti davno je ustanovljeno u praksi Europskog suda. Iako u nekim predmetima može biti teško pribaviti dokaze kojima se pobija ta pretpostavka, Europski sud u svojim presudama podsjeća da zahtjev objektivne nepristranosti daje daljnje važno jamstvo. Drugim riječima, Europski sud je priznao teškoću kod utvrđivanja povrede članka 6. stavka 1. Konvencije zbog subjektivne pristranosti i zbog tih se razloga u velikoj većini predmeta u kojima se javljaju ista pitanja usredotočio na objektivni test. Međutim, valja naglasiti da nema nepropusne podjele između ta dva pojma, budući da ponašanje suca ne samo da može potaknuti objektivne bojazni glede nepristranosti s gledišta vanjskoga promatrača (objektivni test), nego se može postaviti i pitanje njegovog osobnog uvjerenja (subjektivni test).“

„Kada primjenjuje objektivni test, Europski sud pridaje važnost i situacijama od osobnog značaja te razmatra ponašanje suca u određenom predmetu. U smislu objektivnog testa, takvo ponašanje može biti dovoljna osnova za legitimne i objektivno opravdane bojazni, ali može biti i takve naravi da otvara pitanje na temelju

subjektivnog testa te čak otkriti i otvorenu nesklonost prema nekome. Stoga će u tom kontekstu odgovor na pitanje treba li se na predmet primijeniti jedan ili drugi test, ili oba, ovisiti o konkretnim činjenicama pobijanog ponašanja. U svakom slučaju, **kod objektivnog testa mora se utvrditi postoje li, sasvim odvojeno od ponašanja suca, provjerljive činjenice koje mogu potaknuti dvojbu glede njegove nepristranosti. To podrazumijeva da je, pri odlučivanju postoji li u nekom predmetu legitiman razlog za bojazan da neki sudac nije nepristran, stav dotične (tog suca, prim. tuženih) osobe važan ali ne i odlučan. Ono što je odlučno jest može li se ta bojazan smatrati objektivno opravdanom.** U tom smislu čak i ono što se samo izvana čini može biti od određene važnosti ili, drugim riječima, “ne samo da se pravda mora izvršavati, mora se i vidjeti da se ona izvršava”. Sažeto, riječ je o povjerenju koje sudovi moraju nadahnjivati u javnosti u demokratskom društvu.“

Gospođu predsjednice Suda, postoje vrlo brojni izvori o subjektivnom i objektivnom testu jednog suca. Nećemo ih ovdje nabrajati, a i Vi biste to trebali znati daleko, daleko više nego tuženi.

Iako se u pojedinim slučajevima teško može dokazati pristranost suca (subjektivni test) što priznaje i sam Europski sud zbog kojih razloga se sam taj sud „**u velikoj većini predmeta u kojima se javljaju ista pitanja usredotočio na objektivni test**“, tuženi vjeruju da je pristranost sutkinje Mataje i po subjektivnom testu tako očita. Ako jedan sudac lažira izjave stranaka u jednom postupku (o osnivanju trgovačkih društava iz 1994., ali i brojne druge), ako ne želi pribaviti i ocijeniti dokaze koji mu se nude nego iznosi u svojoj presudi tvrdnje bez ikakve osnove, dapače ima suprotne dokaze, (npr. kad utvrđuje da su dionice stečene 1993. i 1994. bračna stečevina), ako propuštanjem djelovanja dužnom pažnjom, ta brojna propuštanja svaki put idu na štetu tuženim, a baš niti jednom na štetu Andreje Metelko (tužiteljice), zar nije očito da je to propuštanje djelovanja s dužnom pažnjom (prema shvaćanju tuženih i sutkinja Mataja trebala je djelovati i povećanom profesionalnom pažnjom suca) ustvari namjerno kako bi se na silu djelovalo u korist Andreje Metelko.

Međutim, ako taj subjektivni test nije dovoljan (iako je u konkretnom slučaju pristranost sutkinje Mataje zaista očita), a sam Europski sud je

utvrdio teškoće provedbe tog testa, pogledajmo što Europski sud kaže o primjeni objektivnog testa. Objektivni test:

1. „treba utvrditi postoji li s objektivne točke gledišta dovoljan dojam nepristranosti te jesu li jamstva za nepristranost u konkretnoj situaciji takva da isključuju bilo kakvu legitimnu sumnju u nepristranost“.
2. „treba utvrditi postoje li, sasvim odvojeno od ponašanja suca, provjerljive činjenice koje mogu potaknuti dvojbu glede njegove nepristranosti.“
3. „podrazumijeva da je, pri odlučivanju postoji li u nekom predmetu legitiman razlog za bojazan da neki sudac nije nepristran, stav dotične (tog suca, prim. tuženih) osobe važan ali ne i odlučan. Ono što je odlučno jest može li se ta bojazan smatrati objektivno opravdanom.“

Gospodo predsjednice Suda Jadranka Liović Merkaš, zar tuženima Vi zaista želite poručiti:

1. da ne postoji dovoljan dojam pristranosti sutkinje Mataja (*dakle, prema Europskom sudu ne traže se čak niti dokazi, već samo dovoljan dojam, prim. tuženih*)? A tuženi čak ne traže da se odlučuje da temelju dojma, već jasno citiraju i dokazuju kriminalne radnje sutkinje Mataja. Kako ste to utvrdili da je isključena bilo kakva legitimna sumnja u nepristranost sutkinje Mataja?
2. da ne postoje provjerljive činjenice o tome da sutkinja Mataja krivotvori izjave stranaka u postupku? A da bi se sutkinja Mataja izuzela, dovoljno je da postoji samo dvojba glede nepristranosti sutkinje Mataje, a ne i definitivni dokaz. Ali tuženi ne traže da se o sutkinji Mataji odlučuje samo na temelju dvojbe. Definitivne dokaze tuženi Vam daju, ali Vi za to ne marite. Pa tuženi su Vam u svom zahtjevu za izuzeće sutkinje od 24. kolovoza 2017. citirali izjave koje krivotvori sutkinja Mataja, dakle vrlo provjerljive činjenice. U svom Rješenju niste se niti potrudili demantirati te krivotvorene izjave sutkinje Mataja, niste se niti potrudili citirati te izjave te onda, ako tuženi lažu oko toga, utvrditi da nije sutkinja Mataja ta koja laže, već da lažu tuženi. Pa to su vrlo lako provjerljive činjenice. Kako to gospodo Liović Merkaš da u našem Zahtjevu za izuzeće sutkinje u

kojem nabrajamo (i to citirajući dokumente iz spisa i djelomičnu presudu sutkinje Mataja) što je sve počinila sutkinja Mataja na 18 stranica Vi se ne trudite navesti barem jednu izjavu iz našeg Zahtjeva koja nije korektna ili točna.

3. da ne **postoji bojazan** (dakle nije potreban niti snažan dokaz, već samo bojazan; *prim. tuženih*) da je sumnja u pristranost sutkinje Mataja **objektivno opravdana**.
4. da ne postoji čak niti **dvojba** i sumnja da ste vlastoručnim presigniranjem premeta početkom 2012. s jednog suca na sutkinju Zrinku Mataja namjerno i planski utjecali na vođenje i ishod ovog postupka. Kako se je dogodilo da se predmet presignira, kako se je moglo dogoditi kad ste izvorno dodijelili predmet jednom sucu (a pretpostavljamo da ste tada provjeravali opterećenost tog suca), da uzmete predmet tom sucu i date ga drugom sucu – sutkinji Zrinki Mataja. Na to su tuženi upozoravali još u odgovoru na tužbu Andreje Metelko u siječnju 2012., pa i zahtjevu Vama tada da se sutkinja Mataja izuzme.
5. Na koncu, svaki iole korektan sudac, kad vidi da je do te mjere, tako duboko i trajno izgubio povjerenje jedne strane u sporu, povukao bi se sam iz tog postupka. Zar nam, predsjednice Suda Liović Merkaš, zaista želite reći da rad sutkinje Zrinke Mataja ulijeva „**povjerenje koje sudovi moraju nadahnjivati u javnosti u demokratskom društvu**“ kako to lijepo navodi dr. sc. Duška Šarin. I Vama, i sutkinji Zrinki Mataja i nama tuženima, i svakoj racionalnoj osobi jasno je zašto se sutkinja Mataja ne povlači iz ovog postupka! A i svima je jasno zašto Vi sutkinju Mataja ne izuzimate iz ovog postupka! Vi u svemu udovoljavate Andreji Metelko i dvojim ljudima čija imena se sad ne smiju spominjati. Ali mi smo za Vas, kao i za g. Igora Hrabara samo „dotepenci iz Slavonije“ za razliku od fine, stare građanske obitelji Metelko.
6. **Pri tome, još napominjemo da je sud kojemu ste predsjednica Andreji Metelko dao rok za tužbu od 30 dana (za koju se pripremala mjesecima), a tuženima je Sutkinja Zrinka Mataja dala dvostruko kraći rok za odgovor na tu tužbu od samo 15 dana?!** Pa kako se tako nešto moglo dogoditi? Ali to Vama, gospodo Liović Merkaš, nije nikakva smetnja. Dapače, Vi i sutkinja Mataja

namjerno gurate tužene u što nepovoljnije okolnosti za njih, kao što je sutkinja Mataja na Badnjak 2015. čitala presudu protiv tuženih (iako niti jedan normalan sudac u RH vjerojatno nije od 1990. do danas donio niti jednu presudu na Badnjak) i time namjerno stavila tužene u položaj da preko Božića, Nove godine i Tri sveta kralja pišu žalbu na tu presudu u zadanom roku od 15 dana (a sve to tako očito po nalogu Andreje Metelko).

Tuženi tvrde da nikakve testove niste provodili jer ste u dosluhu s Andrejom Metelko i dvoje ljudi čija se imena sad ne smiju spominjati. Vi ste zajedno sa sutkinjom Mataja bili kolegica u grupi za statusne i obiteljske sporove Općinskog građanskog suda u Zagrebu, a na položaj predsjednice Suda vjerojatno ste izabrani uz pomoć dvoje ljudi čija imena se sad ne smiju izgovoriti, a koji imaju bitnu ulogu u postupku koji Andreja Metelko vodi protiv tuženih. Iz Vašeg Rješenja o odbijanju izuzeća, jasno je da nikakve testove niste provodili nad radom sutkinje Mataja jer bi valjda nešto konkretno od toga bilo u Vašem Rješenju.

Vi predsjednice Suda i mi tuženi kao da ne govorimo o istim postupcima.

A to je ona ista djelomična presuda u kojoj Zrinka Mataja lažira krivotvori iskaze stranaka u sporu Andreji Metelko na korist i tuženima na štetu. To je ista ona presuda u kojoj Zrinka Mataja prešućuje bitne dijelove iz izjava svjedoka u kojima oni, svi odreda, tvrde da Andreja Metelko nikakve veze nema s nekretninama koje su predmet djelomične presude o nekretninama, odnosno da je nikad nisu vidjeli. To je ona ista presuda u kojoj sutkinja Mataja radi tako brojne propuste, sve na štetu tuženih, a niti jednu na štetu Andreje Metelko.

A to je ista ona djelomična presuda o nekretninama za čije donošenje nisu sazreli nikakvi uvjeti i o čemu tuženi opširno i uzaludno pišu u svojim podnescima, a sutkinja Mataja smatra, kao i Andreja Metelko, da su uvjeti za tu presudu sazreli, iako to ne objašnjava ili obrazlaže niti jednom jedinom riječju u svojoj djelomičnoj presudi, a tu presudu donosi na temelju prijedloga Andreje Metelko koju niti Andreja Metelko nije u stanju obrazložiti.

Ali, gospodo Jadranka Liović Merkaš, mi tuženi – Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić nikad se nećemo predati!

b. Razdoblje od 1. siječnja 1995. do zaključno 30. lipnja 1999.

U razdoblju od 1. siječnja 1995. do kraja 1999. prvotuženi investira daljnjih 223.000 EUR, odnosno tadašnjih 446.000 DEM (suma redaka 11 do 20 u stupcu 5 priložene Tablice 1).

Godine 1996. prvotuženi financira svoj udio u troškovima poslovanja društva Tvrtka d.o.o. u iznosu od cca 20.000 DEM.

Godine 1997. prvotuženi financira osnivanje stjecanja svog poslovnog udjela u firmi Ernst & Young d.o.o. za porezno i financijsko savjetovanje.

Povrh toga, prvotuženi je

1. u polovici dužnik u kreditu od 377.000 DEM iz ožujka 1998. za kupnju poslovnog prostora u Preradovićevoj 25, Zagreb i
2. dužnik u kreditu od 290.000 DEM iz veljače 1999. za kupnju stana na Dobrom dolu 49, Zagreb

Te 1998. u uređenje i opremanje poslovnog prostora u Preradovićevoj 25, Zagreb utrošeno je cca 100.000 DEM (svjedok Ivanka Kovač) te još 18.850 DEM za porez na promet. Od te ukupne svote pola otpada na prvotuženog, dakle cca 59.425 DEM.

Godine 1999. prvotuženi ulaže u uređenje i opremanje stana na Dobrom dolu 49 cca 100.000 DEM (svjedok Jovan Crevar).

Od veljače 1999. na dalje prvotuženi mjesečno plaća dvije rate kredita – svoj dio rate za kredit od 4.000 DEM za kupnju poslovnog prostora u Preradovićevoj 25 (od ožujka 1998.) u iznosu od cca 2.000 DEM i svoju ratu kredita za kupnju stana na Dobrom dolu 49 u iznosu od cca 3.000 DEM, dakle ukupno mjesečno cca 5.000 (dokaz ugovori o kreditu), što po tečaju od 3,6 Kune za 1 DEM iznosi cca 18.000 Kn mjesečno. Na godišnjoj razini te rate iznosa cca 60.000 DEM, odnosno današnjih cca 30.000 EUR

U to vrijeme, kako procjenjuje prvotuženi prema izvodima od HZMO-a (koje sutkinju Mataju nimalo ne zanimaju, iako je sama tražila te izvode), Andreja Metelko i prvotuženi zajedno imaju cca 11.000 Kn neto plaće mjesečno, a rate dva kredita iznose mjesečno cca 18.000 Kn (sve to još debelo unutar važenja Zakona o braku i porodičnim odnosima). Na godišnjoj razini te plaće iznose cca 18.000 EUR, a rate kredita koje plaća prvotuženi od veljače 1999. cca 30.000 EUR. Andreja Metelko u svom

podnesku od 22. travnja 2014. laže i dalje: „**Kredit smo otplaćivali sredstvima iz naših plaća** a kada je suprug osnovao firmu Zgombic i partneri dio sredstava dolazio je i iz firme“ (*primjedba tuženih: firma Zgombić & Partneri osnovana je tek u travnju 2003.*, pa kako su onda Andreja Metelko i prvotuženi kredite otplaćivali iz svojih plaća od veljače 1999. do travnja 2003.???), ali ne kaže Andreja Metelko kolike su bile tada te plaće, a kolike su bile rate kredita!?

Sutkinja Zrinka Mataja upozoravana je pisanim putem u podnescima tuženih na taj nerazmjer, i da je očito da su mjesečna neto primanja od rada Andreje Metelko i prvotuženog cca 2.000 DEM manja od mjesečnih rata kredita, a i puno više ako se u obračun uzmu troškovi života i kućanstva. Iz tog negativnog nerazmjera očito je da se ta negativna razlika mora financirati iz nekih izvora. Ti izvori mogli bi biti jedan novi kredit ili posebna (vlastita) imovina Andreje Metelko ili prvotuženog.

Andreja Metelko nema posebne (vlastite) imovine, što se vidi i iz njezine izjave s iz njezinog iskaza na ročištu od 7. listopada koja glasi: „**U trenutku sklapanja braka ne mogu reći da sam u brak unijela neku imovinu.**“ niti ju je stekla u ijednom trenutku trajanja njezine bračne zajednice s prvotuženim. Pa kako novog kredita nema, a Andreja Metelko nema posebne (vlastite) imovine, očito je svu tu negativnu razliku financiraju tuženi iz svoje posebne (vlastite) imovine. I nije im teško i ništa ne prigovaraju. Vole Andreju Metelko i drže je 20 godina na svom dlanu kao kaplju vode. A danas im ta Andreja Metelko koja evo već gotovo 30 godina svog života provodi na minulom i tekućem radu tuženih ovako vraća. Žena koja se pretvorila u zvijer i ne preže više ni pred čime!

Tuženi traže od Andreje Metelko, sutkinje Zrinke Mataja i predsjednica Suda Jadranke Liović Merkaš:

1. da im objasne gdje su nestala njihova ulaganja od 1. siječnja 1995. do kraja 1999. u iznosu od 446.000 DEM (odnosno 223.000 EUR)
2. da im objasne gdje su nestala njihova ukupna ulaganja od svibnja 1990. do kraja 1999. u iznosu od 733.000 DEM i čija su to ulaganja
3. da im objasne otkud 30.000 EUR za godišnje plaćanja rata od veljače 1999. u uvjetima dok godišnje neto plaće Andreje Metelko i prvotuženog zajedno iznose 18.000 EUR, uopće ovdje ne uzimajući u obzir koliko se trošilo na kućanstvo, automobile i djeću

4. Čiji je stan u Sigetu kupljen 1990.
5. Čije su dionice hotela Adriatic d.d. i hotela Sunčani Hvar d.d. kupljene 1993. i 1994. godine
6. Čiji su poslovni udjeli dvaju društava koje je prvotuzeni osnovao 1994. godine
7. Čiji su poslovni udjeli koje je prvotuzeni imao u društvu Tvrtka d.o.o., a koje je osnovano 1996. godine
8. Čiji su poslovni udjeli koje je prvotuzeni imao u društvu Ernst & Young – porezno i financijsko savjetovanje d.o.o. koje je osnovano 1997. godine.
9. Da im se objasni koja Kuna od imovine stečene od 1995. do kraja 1999., pa i za cijelo razdoblje od svibnja 1990. do kraja 1999. bi trebala pripasti Andreji Metelko, koji bi to zakonske ili moralne kriterije trebalo primijeniti za taj scenarij. Nije li tako očito da Andreja Metelko cijelo to vrijeme od 1990. do 1999, pa i dalje sve do prestanka bračne zajednice 2011. (po njoj) živi na radu, financijama i imovini tuženih, da je sve svoje karte bacila na svoju karijeru, da su joj drugi ljudi vodili kućanstvo i odgajali djecu, da je prvotuzeni djecu vodio doktorima i na operacije i da je u tako puno slučajeva prvotuzeni prema djeci djelovao kao samohrani otac.

Pogledajmo što kaže Andreja Metelko u svom podnesku od 22. travnja 2014. o razvoju društava s ograničenom odgovornošću u kojima je prvotuzeni bio suvlasnik:

„Međutim, radi dokazivanja vlastite imovine, tuženiku nije dovoljno samo da dokaže da su mu roditelji dali inicijalni kapital za osnivanje firmi već mora i dokazati da su kasnije nastale firme (**u pravilu, firme poslije 2002.**) financirane iz dobiti **ranije osnovanih firmi za koje su mu osnivački polog dali roditelji.**“

„Drugim riječima, tuženik mora dokazati da su sva daljnja društva koja su predmet ovog spora nastala osnivanjem uz prijenos imovinske cjeline koja je nastala i postojala u prva dva društva. Tvrdnje tuženika u navedenom smjeru nova su konstrukcija, bez ijednog materijalnog dokaza.“

„Naime, firme koje su nastale poslije 01.07.1999. godine nova su osnovane. Osnivački polog opet je uplaćen u novcu i to na ime Hrvoja Zgombića.“

Zanemarimo ovdje posve besmislena razmatranja, zdravom razumu protivna, da bi se za kasnije osnovane firme moralo dokazati da su osnovane iz dobiti ranije osnovanih firmi (uz sav ovaj stres koji tuženi proživljavaju o ovom postupku, još se moraju dodatno nervirati slušajući ovakve gluposti koje iznosi Andreja Metelko).

Zanemarimo na ovom mjestu i da Andreja Metelko pojma nema da su s nekih firmi prenesene gospodarske cjeline, dapače tvrdi „**kategorički**“ da takvog prijenosa nema?!

Dvije su stvari važne:

Prvo, sama Andreja Metelko priznaje da veze nema sa osnivanjem trgovačkih društava iz 1994. godine, što je u skladu s njezinim iskazom od 7. listopada 2013. o izvorima sredstava za osnivanje firmi iz 1994. A kako to Andreja Metelko priznaje? Priznaje kad kaže da bi prvotuženi mogao tvrditi da su firme osnovane „**poslije 2002.**“ ili „**poslije 1.7.1999.**“ (kad je na snagu stupio novi Obiteljski zakon) njegova vlastita imovina kad bi mogao dokazati da su te firme (osnovane poslije 1.7.1999.) financirane iz dobiti ranije osnovanih firmi **za koje su mu osnivački polog dali roditelji.** Kad bi poslovni udjeli firmi iz 1994. bili bračna stečevina (kako to u svojoj djelomičnoj presudi tvrdi korumpiranja sutkinja Zrinka Mataja po nalogu Andreje Metelko), onda bi i njihova dobit bila bračna stečevina, pa bi bilo što što bi bilo stečene na teret te dobiti isto bila bračna stečevina. Ali Zrinka Mataja ne želi uzeti u obzir izjavu Andreje Metelko da su osnivački polog za firme iz 1994. prvotuženom dali njegovi roditelji jer joj onda cijela njezina presuda pada u vodu. Tako nešto nikako se ne smije dopustiti!

Pa čak da su ti poslovni udjeli i plaćeni iz bračne stečevine te 1994. (a nisu!), kakav je doprinos Andreje Metelko i prvotuženog toj bračnoj stečevini, u tim poslovnim udjelima, odnosno plodovima tih poslovnih udjela? To sutkinju Mataja ne zanima! Te bračne stečevine nema, dapače ona je negativna jer su troškovi života Andreje Metelko i prvotuženog veći od njihovih primanja od rada za cijelo vrijeme trajanja njihove bračne zajednice! Ali niti to ne zanima sutkinju

Mataja – njezin je mandat jasan! Sutkinji Mataji nije bitno što je doprinos Andreje Metelko jednak nuli i što je posve jasno da su ti udjeli financirani iz posebne imovine prvotuženog koju je on stekao iz novčanog dara drugotuženog i trećetužene.

I drugo, Andreja Metelko pojma nema da su osnovane neke firme i u razdoblju od 1995. do zaključno 1999. (Tvrtka d.o.o. iz 1996. i Ernst & Young d.o.o. za porezno i financijsko savjetovanje iz 1997.) i misli da su sve firme osnovane „**poslije 2002.**“, iako je još 2000. godine osnovano društvo Ernst & Young Croatia u kojem je prvotuženi također imao poslovne udjele koje je stekao prijenosom gospodarskih cjelina sa ranije osnovanih društava u kojima je prvotuženi imao poslovne udjele.

Ovdje Andreja Metelko priznaje da je dobit „**ranije osnovanih firmi**“ vlastita imovina prvotuženog, ali čini upitnim da se iz te dobiti financiralo osnivanje firmi nakon 1.7.1999. **Također priznaje da su osnivački polog za te firme dali roditelji, da sama nije dale niti Lipe, pa ni tih 1.402,5 Kn za koje tvrdi da plaćen iz bračne stečevine.** A zašto to priznaje Andreja Metelko? Ne zato što joj je odjednom istina prirasla srcu, ne zato što bi je odjednom grizla savjest, već samo zbog stare izreke „**da su u laži kratke noge**“.

Primjenu te stare izreke „da su u laži kratke noge“ na Andreju Metelko već smo vidjeli kad je u svom iskazu od 7. listopada 2013. osporila radni i financijski doprinos drugotuženog i trećetužene bračnoj zajednici prvotuženog i Andreje Metelko. Tada je izjavila:

1. „**Cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice brinula sam se o djeci, vodila sam domaćinstvo**“, i
2. „**Hrvojevi roditelji su par sati čuvali djecu**“.

Kako su u laži kratke noge zaboravila je kako je u jednom svom pismu prvotuženom koje se nalazi u jednom posve drugom spisu u predmetu koji se vodi po drugoj osnovi izjavila sljedeće:

1. „**Dragi su mi i volim ih. Oni su nam se, nepitani, u potpunosti posvetili, a mene kao da su posvojili**“.
2. „**Toliko bi ipak trebao biti pošten i priznati da je nemoguće tvoju mamu držati dalje od bilo kakvih poslova dok satima boravi u našem stanu. I onda ona vidi da su neke namirnice pri kraju, pa ih nabavi, vidi**

da nekog majstora treba zvati i nešto sitno popraviti, zna da je cijeli dan u stanu i da je zgodnije majstore naručivati ujutro, pa i to obavi. **I TAKO NISAM SAMA STEKLA TAJ REFLEKS, PRIZNAJEM** (za vođenje kućanstva, prim. tuženih)." Ali, u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. ne smeta tužiteljicu bezočno lagati: „**Ja sam vodila domaćinstvo, a Hrvojevi roditelji su par sati čuvali djecu**".

3. „Sada kada malo više promišljam o nama i našem zajedničkom životu, rekla bih da su u jednom velikom dijelu oni i živjeli s nama. I nisu odlazili kad smo mi dolazili s posla, već su nastavili biti s nama - kao dio naše obitelji.“

U istoj sad takvoj laži uhvaćena je opet Andreja Metelko kad je u svom podnesku od 22. travnja 2014. priznala da su osnivački polog za ranije osnovanih firmi (prije 1.7.1999.) dali roditelji prvotuženog.

Možda bi Andreja Metelko pokušala objasniti iz čijih sredstava je financirano osnivanje i rad društva Tvrtka d.o.o. iz 1996. i Ernst & Young d.o.o. za porezno i financijsko savjetovanje iz 1997. o kojima ona pojma nema.

Kako su u laži kratke noge, nisu samo gore opisana dva slučaja jedina kad je Andreja Metelko uhvaćena u laži. Narečena Andreja Metelko pokušava prisvojiti minuli rad drugotuženog i trećetužene čak iz 50-tih i 60-tih godina prošlog stoljeća. Tako ona u svom iskazu od 7. listopada 2013. u svezi s kupnjom stana u Sigetu početkom srpnja 1990. ovo:

1. „**U trenutku sklapanja braka ne mogu reći da sam u brak unijela neku imovinu**“
2. „Takoder bih spomenula da su nam Hrvojevi roditelji pomogli kupiti stan u Sigetu koji je glasio na Hrvoja Zgombića“
3. „Stan je kupljen na ime Hrvoja Zgombića, a **pripomogli su nam** njegovi Roditelji“
4. „**Imali smo i vlastita sredstva.**“
5. „**Mislim da smo digli i jedan kredit iz kojeg je namiren ostatak cijene stana.**“

Dakle, Andreja Metelko i prvotuženi sklopili su brak 19. svibnja 1990. U lipnju te godine, drugotuženi i trećetužena prodaju svoju novosagrađenu

kuću u Požegi te taj novac daju prvotuženom za kupnju stana u Sigtu koji je kupljen početkom srpnja 1990., **dakle 45 od dana sklapanja braka.**

Tužiteljica kaže da u brak nije unijela nikakvu imovinu, u to vrijeme prvotuženi ima plaću od 400 DEM (današnjih 1.440 Kn), Andreja Metelko ne radi ili nema primanja (prema izvodima od HZMO-a), a njihovi troškovi života daleko premašuju njihove primitke od rada. Ali je to ne smeta, ona izjavljuje da je samo u 45 dana braka skupila zajedno s prvotuženim i svoja sredstva za kupnju stana, a da su Zgombići samo „**pripomogli**“. Tijekom davanja svog iskaza na ročištu i sama shvaća da je laž plitka i da neće proći, pa onda odjednom izjavljuje da „**misli da je dignut i jedan kredit iz kojeg je namiren ostatak cijene stana**“. Naravno opet laže, ali misli taj tren da to može proći, zaboravljajući da se kredit, ako ga ima, vrlo lako dokazuje – banka, ugovori, hipoteke, drugi instrumenti osiguranja, plaćanja rata, brisovno očitovanje i sl. Kredita naravno nema – to je samo još jedna laž s vrlo kratkim nogama, ali Andreja Metelko ne preže od toga da prisvoji što može. Takav je *modus operandi* obitelji Metelko.

Kako su u laži kratke noge, nije Andreja Metelko mislila da će njezine laži o njezinoj imovinskoj kartici ikad izaći na vidjelo. Tako ona navodi u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. ovo: „**u svoju imovinsku karticu (iz 2012.) sam između ostalog prijavila i imovinu o kojoj danas razgovaramo.**“, a onda nastavlja dalje lagati pa izjavljuje i ovo: „**Izvorni formular prijave je puno veći od priloženoga s Interneta.**“ Naravno da imovinskoj kartici nije prijavila i imovinu koja je predmet ovog spora. Naravno da ne postoji „puno veći“ dio formulara prijave imovine koji se ne prikazuje na Internetu. A zašto su i kako te laži Andreje Metelko otkrivene – samo zbog stare izreke: „**u laži su kratke noge**“.

Kako su u laži kratke noge, ne znamo što je Andreja Metelko tada mislila kad se upustila i tu laž, ali u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada ona kaže i laže naravno (a što bi drugo mogla raditi Andreja Metelko): „**Taj stan (na Dobrom dolu 50 u kojem od 2003. žive drugotuženi i trećetužena, prim. tuženih) je kupljen dijelom sredstvima koji potječu iz kredita kojim je kupljen nas stan na Dobrom dolu 49.** To što je taj kredit uz 9% kamatnu stopu uzet gotovo četiri godine prije kupnje stana na Dobrom dolu 50 i u cijelosti iskorišten za kupnju stana na Dobrom dolu 49 u veljači 1999., nije Andreji Metelko važno. Njoj je jedino važno da laže, a da

njezine laži sutkinja Zrinka Mataja u svojim nezakonitim presudama pretvori u istine.

Andreja Metelko u svom iskazu od 7. listopada 2013. laže i dalje. Što kaže i laže Andreja Metelko:

1. „**Ja sam imala punomoć na račune Hrvoja i on na moje račune.**”
2. „**Sigurno smo u jednom periodu braka bili ovlašteni na račune jedan drugoga.**”
3. „**Prvotuženi je definitivno bio ovlašten na neke moje račune.**”

A zašto tužiteljica laže o punomoćima na računima? Je li se sama tome domislila ili instruirana, ona vjeruje da ako sud povjeruje (na temelju samo njezine izjave kako to prakticira sutkinja Mataja) da tužiteljica i prvotuženi za vrijeme braka imaju bankovne račune na kojima su jedan drugom ovlašteni i zajedno raspolažu novcem s tih računa, onda će to valjda biti krunski dokaz da se radi o bračnoj stečevini. Kako su u laži kratke noge, prvotuženi je tražio i dobio potvrde od banaka da tužiteljica nikad nije bila ovlaštena na niti jedan od njegovih računa u bankama koje je imao od 1990. do danas, niti je tužitelj ikad bio ovlašten na nekom od računa tužiteljice. Jedini izuzetak je novac koji je prvotuženi položio na jedan račun tužiteljice 2010. godine radi disperzije rizika koji je otvoren samo za tu svrhu (isti dan je iste svote uložio u obliku jednog složenog financijskog instrumenta i na račune svojih roditelja i kćeri te potpuno slobodno i samostalno raspolagao s novcem s ta četiri računa), a ovlaštenje na tom računu tužiteljice je imao kako bi mogao raspolagati svojim novcem, koji je tužiteljica u svojoj standardnoj maniri nezakonito otuđila 2011. godine u iznosu od preko 500 tisuća Kuna.

Pa, gospođo Zrinka Mataja i gospođo predsjednice Suda Jadranka Liović Merkaš, ako vam sve ove pobrojane grozne laži Andreje Metelko (od čega smo nabrojali samo mali dio), sav njezin lažan iskaz, iskazi i dokazi tuženih nisu dovoljni, onda vas dvije nastavite vašim putem donošenja nezakonitih presuda, a i mi tuženi ćemo nastaviti našim putem zaštite naših prava pred onim što vas dvije radite. Morate pri tome znati – **mi se nikad nećemo predati!**

Zašto sutkinju Mataja ne zanimaju lažna izjave Andreje Metelko? Evo zašto:

Lažnih izjava, lako dokazivih, Andreje Metelko ima napretek – kako u njezinom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. tako i u njezinom podnesku od 22. travnja 2014., a za nijednu izjavu tuženih ne može se reći ili dokazati da je lažna. Zato sutkinja Zrinka Mataja mora krivotvoriti izjave Andreje Metelko njoj u korist i zato sutkinja Zrinka Mataja mora krivotvoriti izjave tuženih njima na štetu da bi svojom presudom sve dodijelila Andreji Metelko. Zato predsjednica Suda Jadranka Liović Merkaš, nakon navodnog uvida u Spis, mora utvrditi da sutkinja Zrinka Mataja, uredno i pravilno vodi postupak, unatoč tome što joj tuženi jasno dokazuju očito krivotvorenje Spisa od strane Zrinke Mataje. Predsjednica Suda gospođa Jadranka Liović Merkaš navodi da je ponašanje sutkinje Zrinke Mataje provjerila provođenjem objektivnog i subjektivnog testa.

Zato g. Igor Hrabar pljuje po tuženima, zato izjavljuje da je cijeli iskaz trećetužene Slavice Zgombić pred Sudom od 9. travnja 2014. lažan, iako se ne može pozvati niti se poziva na jednu jedinu lažnu izjavu Slavice Zgombić pred Sudom jer tih izjava nema, zato proglašava drugotuženog i trećetuženu bijednim penzionerima, zato pljuje po drugotuženom i trećetuženoj i njihovom teškom i krvavom radu te navodi da se iz izjave trećetužene pred Sudom „**nameće da roditelji 1-tuženika nisu bili nikakvi bogataši s punom vrećom novaca kako ih se želi prikazati, već prosječna obitelj koja radom uspijeva pokrivati svoje prosječne troškove i školovati djecu**“. Kako to samo sve g. Igor Hrabar lijepo zna! A kuću u Požegi po g. Igoru Hrabaru valjda je sagradio dr. sc. Josip Metelko sa svojom ženom Ljiljanom Metelko i njegov sin Damir Metelko, a ne Zgombići; božićne jelke 16 godina uzgajali su i krvavo na njima radili Metelkovi, a ne Zgombići; kućanstvo Andreje Metelko 20 godina vodili su Ljiljana i Josip Metelko, a ne Slavica i Zvonimir Zgombić. Dok su Metelkovi tako vrijedno radili i stvarali nove vrijednosti, za to vrijeme su Zgombići (dotepenci iz Slavonije kako ih atribuirao g. Igor Hrabar) jedva pokrivali svoje dnevne troškove i školovali svog sina.

Zašto sutkinja Zrinka Mataja ne ispituje istinitost izjava Andreje Metelko, zašto ne ispituje istinitost izjava tuženih (osim što krivotvoreći njihov iskaz tvrdi da su lagali i nisu dokazali da su dali (jednokratnu) pomoć od 500 DEM mjesečno), zašto predsjednica Suda ne ispituje lažiranje spisa od strane sutkinje Mataja? Zato što su presude protiv Zgombića donesene još u siječnju 2012. kad je predmet presigniran s jednog suca na sutkinju Zrinku Mataja. Zato što je već tada podijeljen plijen!

Zašto sutkinja Zrinka Mataja ne reagira kad je g. Igor Hrabar na drugoj stranici Zapisnika s ročišta od 8. prosinca 2017. u Zapisnik izjavio sljedeće:

„Sva imovina stečena u braku stranaka stečena je u periodu od 1999. odnosno 2000 godine pa nadalje tj. po novom Obiteljskom zakonu što ne bi trebalo biti sporno.“

Zašto sama sutkinja Zrinka Mataja u skladu s tom izjavom g. Igora Hrabara (i u skladu s izjavama tuženih) ne utvrdi da je sva imovina stečena prije 1. srpnja 1999. posebna (vlastita) imovina tuženih?

Zašto sama sutkinja Mataja ne utvrdi u skladu s tom izjavom g. Igora Hrabara da su poslovni udjeli prvotuženog u društvima osnovanim 1994. posebna (vlastita) imovina prvotuženog, da su Andreja Metelko, odnosno njezin odvjetnik g. Igor Hrabar sami ustvrdili, nakon šest (6) godina parničnja, detaljno upoznati s predmetom, da je sva imovina stranaka koja je stečena u braku stečena od 1999. odnosno 2000. nadalje, tj. po novom Obiteljskom zakonu (koji je na snazi od 1. srpnja 1999.) i da je samim time g. Igor Hrabar izjavio i priznao (jer su u laži kratke noge) da sva imovina stečena prije 1. srpnja 1999. nije imovina stranaka (bračna stečevina) već vlastita imovina tuženih. Ne, unatoč svemu, sutkinja Zrinka Mataja utvrđuje da je sva imovina stečena prije 1. srpnja 1999. bračna stečevina, čak ne želi niti nabrojati koja je to imovina. Radi se o sljedećoj imovini:

1. Stan u Froudeovoj 7 (Siget) kupljen 1990. godine
2. Kupnja dionica hotela Adriatic d.d. iz Opatije 1993. godine
3. Kupnja dionica Sunčani Hvar d.d. s Hvara 1994.
4. Osnivanje dvaju trgovačkih društava (Faber & Zgombić i Faber & Zgombić Plus) 1994.
5. Kupnja auta Opel Astra 1995.
6. Osnivanje trgovačkog društva Tvrtka d.o.o. 1996.
7. Kupnja auta Hyundai Accent 1996.
8. Osnivanje trgovačkog društva Ernst & Young d.o.o. za porezno i financijsko savjetovanje 1997.
9. Kupnja poslovnog prostora u Preradovićevoj 25, Zagreb 1998.

10. Kupnja auta Opel Vectra 1998.

11. Kupnja stana na Dobrom dolu 49, Zagreb u veljači 1999.

Zar iz ove izjave g. Igora Hrabara nije svima jasno (jer su u laži kratke noge), da su tuženi u pravu kad tvrde da je sva imovina koja je predmet ovog spora posebna, odnosno vlastita imovina tuženih i da ne postoji bračna stečevina, kako prije 1999. tako i nakon te famozne 1999, a da je bezakonje jedina osnova djelomične presude o nekretninama sutkinje Zrinke Mataja. Zar zaista tuženi o svemu ovome i o ovoj nezakonitoj raboti moraju obavijestiti javnost jer im ne preostaje ništa drugo da zaštite svoja prava i svoju imovinu? Pa sama Andreja Metelko priznaje u svom podnesku od 22. travnja 2014. da su prvotuženom za firme iz 1994. „**osnivački polog dali roditelji**„. Ali što to sve vrijedi kad je odluka o imovini obitelji Zgombić donesena još u siječnju 2012. kad je predmet P-8469/11 presigniran na Zrinku Mataja.

Taj odvjetnik, g. Igor Hrabar u ovom postupku koji traje već punih sedam godina **laže, laže i laže, praktički laže svaki put kad otvori svoja usta**, uporno izbjegava očitovanje na dokumentaciju koju su u spis dostavili tuženi i uporno ponavlja kako je sve bračna stečevina i kako je sve stečeno nakon 1. srpnja 1999. Tako u istom tom Zapisniku s ročišta od 8. prosinca 2017. navodi i sljedeće:

1. „**prvotuženik Hrvoje Zgombić, nakon što je poslao meil tužiteljici o podjeli bračne stečevine ... svu imovinu, novčana sredstva, nekretnine prebacio na roditelje**. Pa pogledajmo koju je to „**svu imovinu**“ prvotuženi Hrvoje Zgombić „**prebacio na roditelje**“ nakon e-maila koji je poslao tužiteljici u lipnju 2011. na svoje roditelje:
 - a. Polovica stana na Dobrom dolu 49 kupljena u veljači 1999. i dalje je danas u vlasništvu prvotuženog kao što je i bila te 1999.
 - b. Stan u Pleternici kupio je drugotuženi svojim novcem 2001. (nije na njega prvotuženi prenio taj stan, pogotovo ne te 2011.)
 - c. Zemljište u Vinkovcima je drugotuženi kupio svojim novcem 2005. (nije na njega prvotuženi prenio to zemljište, pogotovo ne te 2011.)

- d. Stan na Dobrom dolu 47 drugotuženi je kupio 2007. svojim novcem (nije na njega prvotuženi prenio taj stan, pogotovo ne te 2011.)
- e. Sve poslovne udjele i dionice koje je prvotuženi stekao prije 2011. i dalje su u bili vlasništvu prvotuženog sve do listopada 2013. kad je PwC tražio da proda sve te udjele i dionice zbog konkurentske djelatnosti (osim udjela u društvu za nakladništvo) prije nego što je 1. listopada 2013. preuzeo vođenje dviju firmi PriceWaterHouse u Hrvatskoj, pa su ti udjeli prodani sa sve troje tuženih potpuno nepovezаноj osobi; pogotovo ih prvotuženi nije „prebacio na roditelje“.
- f. Od ukupne svote novca koja je te 2011. bila na računima prvotuženog te 2011. prvotuženi je na drugotuženog ili na trećetuženu prenio **samo 15%** od ukupnog stanja na računima, a sve ostalo zadržano je na njegovim računima (što nema nikakve veze s Andrejom Metelko jer ona u svojoj tužbi pretendira ionako samo na pola tog novca; pa onda valjda prvotuženi, drugotuženi i trećetužena mogu sa svojom polovicom raspolagati kako žele). A i tih 15% prvotuženi je prenio na svoje roditelje tek u listopadu 2011. nakon što je tuženima Andreja Metelko mjesec dana ranije (rujan 2011.) nezakonito otuđila 500 tisuća Kuna. Ali tih 15% bilo je dovoljno za hrvatsko pravosuđe da se drugotuženom Zvonimiru Zgombiću blokiraju svi računi i tako on već punih sedam godina ne prima svoju mirovinu. A golemi dio svog života posvetio je Andreji Metelko i ponašao se kao da ju je posvojio kako sama izjavljuje Andreja Metelko. Kao u ostalom i drugotužena Slavica Zgombić
- g. Svi automobili kupljeni te 2011. ili ranije su i dalje u izravnom ili neizravnom vlasništvu prvotuženog te ništa te 2011. ili kasnije, nije preneseno na drugotuženog ili trećetuženu.
- h. Brod u vrijednosti 300.000 EUR kojeg je prvotuženi bio suvlasnik u jednoj trećini i dalje je bio u njegovom suvlasništvu. Kako to da Andreja Metelko ne traži pola vlasničkog udjela prvotuženog na tom brodu, kako da tog broda nema u imovinskoj kartici Andreje Metelko iz 2012. godine? Taj brod nije čak niti predmet tužbe Andreje Metelko. Njega nema niti u imovinskoj kartici Andreje

Metelko od 2012. ili u kasnijim karticama. A zna za njega jer su na tom brodu, bez prvotuženog, ljetovali i njezine kolege, suci Ustavnog suda RH. I kako sad da se tuženi ikad obrate Ustavnom sudu s presudama kojima upravlja Andreja Metelko?

- i. Sav nakit i umjetnine stečene od 1990. do 2011. i dalje su tamo gdje su bile i prije 2011.
 - j. Prvotuženi je jedino kuću u Pisarovini darovnim ugovorom prenio u prosincu 2011. na svoje roditelje, a to stoga što se radi o vlastitoj imovini prvotuženog s kojom on raspolaže prema svojoj slobodnoj volji.
 - k. Grobno mjesto na Mirogoju i dalje glasi na prvotuženog. A niti njega nema u tužbi Andreje Metelko, niti u njezinoj imovinskoj kartici.
 - l. Eto, toliko o tome kako je prvotuženi **svu imovinu** (pa i poslovne udjele), **novčana sredstva, nekretnine prebacio na roditelje!** Ali, i da jest prebacio, radi se o vlastitoj imovini njegovoj i njegovih roditelja s kojom oni mogu raspolagati po volji!
2. Na ročištu od 9. travnja 2014. trećetužena Slavica Zgombić na nekoliko stranica daje svoj iskaz. Po završetku svog iskazivanja, g. Igor Hrabar traži da se u Zapisnik unese da je cijeli iskaz Slavice Zgombić neistinit, tj. da ona laže. Dok g. Hrabar to izgovara, Andreja Metelko sjedi na metar od Slavice Zgombić i slaže se s konstatacijom g. Igora Hrabara da Slavica Zgombić laže, žena od tada 77 godina, koja je, između ostalog, Andreji Metelko ne u nekom prenesenom smislu, već doslovno 20 godina gaće prala. Od tog 9. travnja 2014. do danas (prosinac 2018.) g. Igor Hrabar nije niti jednom naveo koja bi to izjava iz iskaza trećetužene bila lažna, barem jedna. A ono što tuženi mogu zaključiti o toj izjavi g. Hrabara služeći se temeljnim pravilima logike jest sljedeće: **kad lažljivac za drugog izjavi da laže, onda je gotovo izvjesno da taj drugi govori istinu.**
3. G. Igor Hrabar na ročištu od 8. prosinca 2017. izjavljuje da je stan u Sigtetu od 102 m2 prodan, a da je drugotuženom i trećetuženoj kupljen na Dobrom dolu 50 bolji i **veći stan**. Taj bolji i veći stan ima 56 m2, dakle gotovo dvostruko manje od stana u Sigtetu.

4. Izjava g. Igora Hrabara u Zapisnik na ročištu od 8. prosinca 2018. da tuženi o supruzi g. Igora Hrabara, gospođi prof. dr. sc. Dubravki Hrabar „**iznose laži i neistine**“, ali ne navodi koja bi to izjava tuženih o gospođi Dubravki Hrabar bila lažna ili/i neistinita jer takvih izjava nema. Ne samo da tuženi o gospođi Hrabar nisu davali lažne i/ili neistinite izjave, već oni o gospođi Hrabar nisu dali niti jednu jedinu izjavu, istinitu ili neistinitu, niti bilo kakvu drugu. To naravno ne znači da nije potpuno jasno tko je tko i tko igra kakvu ulogu u ovom nezakonitom igrokazu što ga vodi Andreja Metelko.
5. U jednom drugom postupku P-1803/15 koji vodi sutkinja gospođa Helena Frigo Bomeštar u kojem prvotuženi traži od Andreje Metelko povrat rata kredita (za kupnju stana na Dobrom dolu 49), lizing rata (za automobil Nissan Micra), na ročištu od 14. siječnja 2016. na kojem su Andreju Metelko zastupali odvjetnici gospođa Ana Hrabar g. Marko Hrabar, tvrde odvjetnici Andreje Metelko da je kredit „**u cijelosti otplaćen za vrijeme trajanja bračne zajednice**“. Bračna zajednica je prema Andreji Metelko prestala u lipnju 2011., a kredit je otplaćen u veljači 2014., dakle dvije godine i osam mjeseci kasnije.
6. U istom tom drugom postupku na istom ročištu tvrde odvjetnici Andreje Metelko da je automobil „**kupljen za vrijeme bračne zajednice koje vozilo je tužitelj otuđio nakon prestanka bračne zajednice**“. Laži g. Igora Hrabara. Bračna zajednica je prema Andreji Metelko prestala u lipnju 2011., a glupi prvotuženi Hrvoje Zgombić brine se o tom automobilu (koji koristi samo Andreja Metelko) **još pune četiri godine**, sve do svibnja 2015. i brine se o servisima tog auta, godišnjoj registraciji, sezonskoj zamjeni guma, i to sve naravno i plaća (svjedok Krunoslav Ceković). Tada u svibnju 2015., shvaćajući konačno svu nepovratnu nemoralnost Andreje Metelko oduzima joj taj auto i prodaje ga. Na koncu, Andreja Metelko mu je na njegov zahtjev sama vratila prometnu dozvolu i ključeve tog automobila, što i nije bila dužna da se radi o bračnoj stečevini. Tuženi pretpostavljaju da su odvjetnici gospođa Ana Hrabar i g. Marko Hrabar koji su na tom ročištu zastupali Andreju Metelko djeca g. Igora Hrabara. Tužno je vidjeti da g. Igor Hrabar vlastitoj djeci stavlja laži u usta, da te mlade ljude, vjerojatno u kasnim dvadesetim ili ranim tridesetim godinama života uči da je laž, a ne istina način profesionalnog, pa i posve privatnog, napretka u životu i općenito način života. Zar g. Igor Hrabar

zaista misli da se profesionalni uspjeh i životna sreća njegove vlastite djece može temeljiti na laži? Istina je da se na laži može stvoriti bogatstvo, ali može li laž zaista biti osnova dugoročne sreće i mirne savjesti bilo kojeg čovjeka? To g. Igoru Hrabaru sada govore sve troje tuženih kao roditelji, a ne kao tuženici u ovom sporu.

Za razliku od neistine koja se obično izgovori zbog neupućenosti, laž je neistina izgovorena s namjerom, a znajući istinu. A brojne laži g. Igora Hrabara, pa brojne i grozne laži Andreje Metelko imaju jedinu svrhu da sto puta ponovljene postanu tako istina i da se takvim izjavama zatrpa Sud kako bi se sakrila prava istina i da se na taj način nezakonito oduzme imovina tuženih. Uz sutkinju Zrinku Mataja i aktivno sudjelovanje predsjednice Suda Jadranke Liović Merkaš te laži Andreje Metelko i g. Igora Hrabara otjelovit će se u presudama sutkinje Zrinke Mataje.

Taj isti g. Igor Hrabar U jednom susretu s odvjetnicom tuženih protestira i zgraža se **kako se to jedni dotepenci iz Slavonije (Zgombići) usuđuju odgovarati na tužbu pripadnice jedne fine građanske zagrebačke obitelji (Metelkovi).**

c. Razdoblje važenja Obiteljskog zakona nakon 1999. godine

U ovom dijelu prikazane kumulativne investicije prvotuženog ili drugotuženog i trećetužene vidljive su u retcima 21 do 31 u stupcu 5 priložene Tablice 1, a odnose se samo na ulaganja kad je stupio na snagu Obiteljski zakon sve dok kraja 2003. Na zahtjev nije problem da se taj pregled napravi sve do polovice 2011. ili na neki drugi datum, dapače. Godina 2003. je izabrana kao zadnja jer je tada prvotuženi osnovao svoje trgovačko društvo Zgombić & Partneri d.o.o.

No, iz tog dijela Tablice 1 vidi se da je prvotuženi u razdoblju 2000. do 2003.:

1. kupio sebi 2000. godine auto Passat 2.0 T po cijeni od 40.000 DEM (odnosno 20.000 EUR) (dokaz ugovor o kupnji),
2. kupio drugotuženom 2001. godine auto Passat TDI 1.9 za 38.000 DEM (odnosno za 19.000 EUR) (dokaz ugovor o kupnji).

3. godine 2001. darovao drugotuženom (a u stvari svojim roditeljima) novac za kupnju, uređenje i opremanje stana u Pleternici za 80.000 DEM (odnosno za 40.000 EUR) (dokaz ugovor o kupnji, svjedok Jovan Crevar).
4. financirao 2003. osnivanje i rad društva Zgombić & Partneri u iznosu od cca 34.000 EUR (dokaz bruto bilanca Društva)
5. darovao krajem 2002. drugotuženom i trećetuženoj 65.000 EUR za kupnju njihovog stana na Dobrom dolu 50 (ostatak financirali drugotuženi i trećetužena). I to im je darovao taj iznos nakon što su doslovno sve što su imali dali svom sinu, prvotuženom Hrvoju Zgombiću. A u tome što su dali svom sinu, 20 godina u obilju uživala je i Andreja Metelko, žena koju su Zvonimir i Slavica Zgombić gledali kao da je njihovo dijete, kao da su je „posvojili“ kako to sama piše Andreja Metelko. Ali danas ih Andreja Metelko kad su u 87. i 82 godini želi vidjeti što prije mrtve, dapače najradije bi da nema niti jednog od troje tuženih da nesmetano i po svom planu razdijeli sve ono što su Zgombići ikad stekli, za što su ikad radili.
6. od veljače 1999. plaćao dva kredita čije rate zajedno godišnje iznose oko 30.000 EUR, i to u vrijeme kad godišnje plaće Andreje Metelko i prvotuženog zbrojeno oko 18.000 EUR. Tih cca 30.000 EUR godišnjih rata kredita čini od 2000. do kraja 2003., dakle u četiri godine ukupno cca 120.000 EUR

Tuženi traže od Andreje Metelko i sutkinje Zrinke Mataje da objasni iz kojih izvora je financirano ukupno 298.000 EUR (odnosno 2.235.000 Kn) između 2000. do zaključno 2003., dok su zbrojeno godišnje neto plaće Andreje Metelko i prvotuženog tada iznosile cca 18.000 EUR, odnosno cca 132.000 Kn, pri čemu nimalo nisu uzeti u obzir izdaci za kućanstvo, djecu ili održavanje nekretnina ili automobila. Tuženi to traže i od sutkinje Zrinke Mataje i od predsjednice Suda kad budu donosile svoje presude i rješenja o odbijanju izuzeća sutkinje Mataje.

Tuženi traže od Andreje Metelko i sutkinje Zrinke Mataje da objasni iz kojih izvora su financirana ukupna ulaganja prvotuženog u razdoblju od svibnja 1990. do kraja 2003. u iznosu od 664.500 EUR, odnosno u iznosu od 4.983.750 Kn po tečaju od 7,5 Kn za jedan euro.

Godine 2002. prvu tuženi prodaje svoj poslovni udio u Ernst & Youngu za 220.000 EUR, i to onaj poslovni udio koji je stekao prijenosom gospodarskih cjelina (poduzeća) sa društava iz 1994. i 1997. u kojima je prvu tuženi tada imao poslovne udjele i za koje je tada (8. veljače 2000.) u ugovoru o prijenosu utvrđeno da vrijede 150.000 EUR.

Ali Andreja Metelko i njezin odvjetnik hrabro tvrde da je to sve bračna stečevina i da je sva imovina stečena nakon godine 2000. kad se primjenjuje neoboriva presumpcija da se bračna stečevina nastala od rada (samo od rada ili od imovine koja je nastala od rada) dijeli 50:50 bez obzira na doprinos. Namjerno propuštaju pri tom navesti iz kojih izvora je ta imovina stečena jer spominjanje izvora stjecanja vodi nužno i izravno zaključku da su izvori financiranja posebna (vlastita) imovina tuženih.

Pogledajmo samo primjerice godinu 2004. (koja nije obuhvaćena priloženom Tablicom 1, niti se ta godina razmatra u ovom poglavlju):

1. te godine Damir Metelko nakon pet godina vraća 100.000 DEM (50.000 EUR) koji su mu tuženi pozajmili godine 1999. od prodaje stana u Sigetu za kupnju njegovog stana i doslovno krađe tuženima 30.000 DEM. Damir Metelko zna da prvu tuženi od veljače 1999. ima kredit za stan na Dobrom dolu 49 uz kamatnu stopu od 9%, ali ga to ne smeta da pozajmicu od 100.000 DEM vrati nakon pet godina bez i jedne Lipe kamate. Da je Damir Metelko uzeo u banci kredit od 100.000 DEM uz kamatnu stopu od 9%, da nije taj novac uzeo od Zgombića, sam bi platio 30.000 DEM kamate za pet godina. Ali zašto bi Damir Metelko to radio kad ima glupe Zgombiće i glupog prvu tuženog Hrvoja Zgombića koji će umjesto njega pet godina plaćati kamate banci. I tako nas je pokrao Damir Metelko.
2. te godine prodaju tuženi svoje dionice u hotelu Adriatic d.d. iz Opatije kupljene još 1993. za 47.100 EUR.
3. te godine prodaje prvu tuženi poslovni prostor u Preradovićevoj 25 kupljen 1998. u kojem je suvlasnik s g. Željkom Faberom i pri tome zarađuje 35.000 EUR.

Tuženi su zaradili ili primili tijekom te 2004. ukupno 132.100 EUR, pa sad pitaju Andreju Metelko, pitaju sutkinju Zrinku Mataju, gdje je nestalo 132.100 EUR novčane imovine tuženih ostvarene te 2004. godine?

Ali, što u svojoj djelomičnoj presudi od Badnjaka 2015. o tome kaže sutkinja Mataja:

„U odnosu na navode stranaka koji se odnose na zaradu roditelja prvotuženika od prodaje borića, način stjecanja stana u Froudevoj (1990., Siget, *prim. tuženih*) i Dobrom dolu 49 (1999., *prim. tuženih*) ističe se da isti nisu relevantni za ovaj postupak budući sredstva nisu korištena za kupnju nekretnina o kojima se odlučuje u ovom postupku.“

Iz kojih to činjenica i dokaza Zrinka Mataja zaključuje da nekretnine nisu kupljene od „prodaje borića“? I tako obrazlaže Sutkinja Mataja otimanje imovine tuženima. Iz kojih to dokaza sutkinja Mataja tako jasno zaključuje da sredstva od stana u Froudeovoj ili od prodaje borića **„nisu korištena za kupnju nekretnina o kojima se odlučuje u ovom postupku“**.

Tuženi su višekratno upozoravali sutkinju Mataju da prije nego što odluči o tome čija su imovina nekretnine koje su bile predmet njezine djelomične presude u kojoj je dala Andreji Metelko sve što je tražila, mora provjeriti čiji su izvori financiranja stjecanja tih nekretnina, tim prije što ulaganja u nekretnine višestruko premašuju primanja od rada Andreje Metelko i prvotuženog. Uz to su još drugotuženi i trećetužena isticali prigovor promašene pasivne legitimacije za sve nekretnine. Ali ne, pristrana u korist Andreje Metelko i pod utjecajem dvije osobe čije imena se sad ne smiju izgovoriti, Zrinka Mataja dosuđuje nekretnine Andreji Metelko u skladu s njezinim tužbenim zahtjevom i fućka joj se živo za podneske i prigovore tuženih.

Po Andreji Metelko, Zrinki Mataja, Jadranki Liović Merkaš i Igoru Hrabaru Zgombići trebaju završiti goli i bos i na cesti, tamo gdje su goli i bos započeli još ranih 50-tih godina prošlog stoljeća. Dobro je rekla ta sitna duša Damir Metelko prvotuženom, očito već znajući tada da je predmet predsjednica Liović Merkaš presignirala na sutkinju Zrinku Mataju, kad su se početkom 2012. godine susreli u garaži na Dobrom dolu: **„Kad završimo s vama, neće vam ni gaće na štapu ostati!“**

Odvjetnik g. Igor Hrabar tvrdi da su tuženi ili prvotuženi ostavili Andreju Metelko bez igdje ičega, a da je prvotuženi svu imovinu prebacio na roditelje. Oba dijela prigovora odvjetnika g. Igora Hrabara da je prvotuženi

Andreju Metelko ostavio bez igdje ičega, a da je „svu imovinu prebacio na roditelje“ lažni su.

Naime, Andreja Metelko je 20 godina u obilju živjela na teret tuženih (za hrvatske prilike), bavila se samo svojom karijerom, dok su tuženi održavali kućanstvo i brinuli se o financijama; poklonjeno joj je pola stana na Dobrom dolu 49 u otplati ili opremanju kojeg nije dala niti jedne jedine Kune svoje plaće. Tako živi Andreja Metelko i dalje, od 2011. pa sve do danas. Tuženi pojma nemaju 20 godina kolika je plaća Andreje Metelko i za što ona troši tu plaću ili koliko štedi od nje. Kad tuženi na sudu traže da Andreja Metelko preda stanje svojih računa za 2011. i kad traže promet po tim računima za zadnjih 10 godina unatrag od 2011. i Andreja Metelko i g. Igor Hrabar i sutkinja Mataja upinju se svim silama da se taj podatak uskrati tuženima. A te plaće Andreje Metelko jesu primici od njezina rada i jesu bračna stečevina. Za 180 mjeseci koliko je trajao taj kredit nije niti jedan jedini put fizički otišla u banku i platila ratu kredita, nije kupila niti jednu žlicu, plahtu ili stolac u tom stanu – pa kako su je to Zgombići ostavili bez „igdje ičega“?! K tome je još od tuženih 2011. nezakonito prisvojila 500 tisuća Kuna. Zar Andreja Metelko zaista ne misli da je došlo vrijeme da živi od svog rada i prestane radno i ekonomski iskorištavati druge ljude, kao što cijeli život tuženi žive samo od svog rada i svoje imovine te da živi od svog posla i svoje karijere na koju je bacila sve svoje karte? Toliko o tome da je Andreja Metelko ostavljena bez igdje ičega. Zašto Andreja Metelko ne živi od svojih ambicija i od svog sjajnog posla? Zato što Metelkovi nikad nisu živjeli od svog rada!

O tome, o laži g. Igora Hrabara da je prvotuženi „svu imovinu prebacio na roditelje“ već smo pisali u prethodnom dijelu ovog teksta.

Kad je drugotuženi 2007. doživio infarkt i bio tri tjedna u bolnici, a Andreja Metelko posjetila ga samo jednom, iako na povratku doma s posla prolazi pokraj te bolnice, zamolili su je tuženi da plaća račune, dok drugotuženi ne ozdravi. Nije naravno, pa su iz HEP-a isključili struju u stanu na Dobrom dolu 49. Tada je majka Andreje Metelko, Ljiljana Metelko ljutito zapitala trećetuženu Slavicu Zgombić: „**Pa kako se uopće usuđujete od Andreje tražiti da plaća račune. Ona se bavi važnim poslom (u Ministarstvu vanjskih poslova, prim. tuženih).**“ (svjedok Slavica Zgombić; to je ona žena, trećetužena, koja po izjavi g. Igora Hrabara u zapisnik s ročišta 9. travnja 2014. laže sve što kaže)

Andreja Metelko koristi se principima koje je iznio Karl von Clausewitz još u prvoj polovici 19. stoljeća. Tako i Andreja Metelko nastoji preko ovog spora nastaviti živjeti na teret tuženih, ali koristeći se drugim sredstvima (sudom i trgovinom utjecajem prema Sudu).

Što kaže Andreja Metelko o stanu na Dobrom dolu 50 u kojem od 2003. žive drugotuženi i trećetužena, Zvonimir i Slavica Zgombić. Andreja Metelko kaže: „**lako nije predmet mog tužbenog zahtjeva istaknula bih da postoji i stan na Dobrom dolu 50 koji je na ime suprugovih roditelja u kojem oni žive. Taj stan je kupljen dijelom sredstvima koji potječu iz kredita kojim je kupljen nas stan na Dobrom dolu 49.**“ Dakle, Andreja Metelko smatra da bi imala pravo i na taj stan, ali evo, ona je milosrdna pa nije taj stan potraživala u svom tužbenom zahtjevu. To Andreja Metelko izjavljuje kao da drugotuženi i trećetužena nikad ništa nisu dali, da su se ponašali onako kako su se ponašali Josip i Ljiljana Metelko. Pa kakav to čovjek u svom umu i srcu mora biti pa da se tako nešto izjavi o stanu ljudi koji su joj dali cijeli svoj život. Pri tome je zaboravila da je u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. sama izjavila da su taj stan Zgombići kupili od primitaka od prodaje garsonijere od 40.000 EUR kupljene 1984. a da je ostatak (tu sad laže naravno) ona nadodala s prvotuženim. Andreja Metelko nije čovjek, ona je moderna hrvatska Voldemortina, a Zgombići su samo bezjaci koje treba zgaziti! Ali ta gadost tako je tipična za Metelkove. Na stranu činjenica da Andreja Metelko laže (osim što tom laži stvarno lupeta besmislice) da je stan na Dobrom dolu 50 financiran iz kredita za stan na Dobrom dolu 49 koji je uzet gotovo četiri godine prije kupnje stana na Dobrom dolu 50, iako se dokumentima može dokazati da je 100% iznosa tog kredita iskorišteno za kupnju stana na Dobrom dolu 49 u veljači 1999. Po Andreji Metelko, postoji budala koja bi uzela kredit uz 9% godišnje kamate za kupnju stana koji će biti kupljen tek četiri godine kasnije. A Andreja Metelko nije netko tko je došao s livade, već diplomirana pravnica, samo što nije završila i poslijediplomski studij i k tome je državna tajnica za EU u Ministarstvu vanjskih poslova. Unatoč vrhunskoj gluposti, Andreja Metelko tvrdi da je stan drugotuženom i trećetuženoj u kome oni žive od 2003. kupljen iz kredita uzetog u veljači 1999., a koji se, po Andreji Metelko, otplaćuje iz sredstava bračne stečevine, pa bi njoj po toj logici pripadao i stan drugotuženog i trećetužene na Dobrom dolu 50, ali ona, puna ljudskosti i empatije, odriče se u svom tužbenom zahtjevu od tog stana, na koji inače ima puno pravo! A g. Igor

Hrabar laže da je stan na Dobrom dolu 50 (56 m²) „puno veći“ od prodanog stana u Froudeovoj 7, Siget (102 m² plus garaža)

Čudi da Andreja Metelko nije tražila pola od sve najamnine za zemljište u Vinkovcima koju je primio drugotuženi Zvonimir Zgombić od 2005. do 2018., a radi se o zemljištu za koje Andreja Metelko tvrdi da je bračna stečevina, a ukupno primljena najamnina za to razdoblje iznosi 250.000 Kn. Ili je to za nju sitno?!

Čudi da Andreja Metelko ne traži s kamatama sav novac koji je prvotuženi darovao drugotuženom (a u stvari svojim roditeljima) za kupnju autâ tijekom 1990-tih i 2000-tih, pa i za kupnju nekretnina.

Ali to je sve tako tipično za Metelkove. Pa oni su se nezakonito okoristili vlastitom rodbinom (obitelj Obuljen) kad su im u 60-tim ili 70-tim godinama prošlog stoljeća uskratili zakonitu polovicu od prodaje njihovog naslijeđenog stana u Vodnikovoj ulici u Zagrebu. Taj novac onda je čudesno uskrsnuo u obliku ostavštine majke prof. dr. sc. Josipa Metelka iza jedne slike na zidu u kući Metelkovih, pa je onda od tog novca Josip Metelko sebi napravio vikendicu u Zagorju. Od novca oduzetog obitelji Obuljen sagrađena je ta vikendica, a od novca i stvari obitelji Zgombić uređena je ta vikendica. Ali danas Andreja Metelko zahvaljuje na tome Slavici i Zvonimiru Zgombić i poklanja im stan na Dobrom dolu 50 koji inače po prirodi stvari pripada njoj. Brat Andreje Metelko – Damir Metelko pokrao nam je 30.000 DEM, njezin otac Josip Metelko 2.000 DEM. Koja obitelj?! Fina, stara građanska obitelj iz Zagreba za razliku od Zgombića – dotepenaca iz Slavonije.

Golemi dijelovi iskaza Andreja Metelko pred Sudom i njezinog podneska od 22. travnja su laži, i to vrlo dokazive laži. Kako je moguće da to sutkinju Zrinku Mataja ne zanima.

Vrijedi i obrnuto. Svi iskazi tuženih pred Sudom su istiniti. Kako je moguće da sutkinja Zrinka Mataja sama to ne utvrdi ili ne ispituje istinitost tih izjava. Ne, Zrinka Mataja će radije krivotvoriti izjave Andreje Metelko njoj na korist, a izjave tuženih njima na štetu.

Sutkinja Zrinka Mataja odlučna je da cijeli ovaj spor riješi u cijelosti u korist Andreje Metelko na temelju samo njezinog lažnog iskaza u spisu koji broji više od 2000 stranica. Baš je neobično, upravo perverzno, da Andreja Metelko u spis nije priložila niti jedan jedini dokument, niti zvala niti

jednog jedinog svjedoka kojima bi dokazivala da je imovina koja je predmet njezine tužbe bračna stečevina (ali brojne svjedoke tuženih naziva „obijesnim parničenjem“). Ili to nije neobično, već je normalni *modus operandi* Andreje Metelko i još dvije osobe čija se imena sad ne smiju izgovoriti.

Tuženi su više puta tražili tonsko snimanje ročišta u postupku koji vodi sutkinja Zrinka Mataja u skladu sa zakonom (**s prijedlogom da unaprijed sami snose sve troškove tog snimanja**) da se jasno čuje što se sve izgovara tijekom tih ročišta. Da je dopušteno tonsko snimanje, onda bi se sigurno jasno čulo, primjerice, kako to tuženi iznose „laži i neistine“ o gospođi prof. dr. sc. Dubravki Hrabar kako to navodi g. Igor Hrabar. To je tuženima odbijeno, nije se moglo i smjelo dopustiti da ostanu tonski zapisi s ročišta kako bi se mogla donijeti presuda po ukusu i potrebama Andreje Metelko. Već na ročištu od 7. listopada 2013. godine na kojem svoj iskaz pred Sudom daje Andreja Metelko sutkinja Zrinka Mataja donosi rješenje kojim utvrđuje: „**Odbija se zahtjev za tonskim snimanjem. Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba**“.

Povrh toga, iako su javna sva ročišta na kojima svoje iskaze daje sve troje tuženih i svi svjedoci, na početku ročišta na kojem 7. listopada 2013. Andreja Metelko daje svoj iskaz sutkinja Zrinka Mataja odlučuje i u Zapisnik unosi svoju odluku: „**Rasprava je tajna**“. Koji bi to bio razlog da javnost može znati sve o iskazima tuženih Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić i svih svjedoka, **ali ne može i ne smije znati ništa o iskazu Andreje Metelko?** Pa nije Andreja Metelko iskazivala o tome kako je kreiran pojam „**junction**“.

Tuženi višekratno traže od sutkinje Mataje da se stranke (Andreja Metelko i prvotuženi) dodatno i ponovo ispituju na okolnost stjecanja i raspolaganja poslovnim udjelima. Sutkinja Mataja na te zahtjeve ostaje slijepa i gluha. Ona pouzdano zna da ti poslovni udjeli u polovici pripadaju Andreji Metelko (kao i dionice kupljene 1993. i 1994.), tako to utvrđuje sama u obrazloženju djelomične presude o nekretninama. A zna da Andreja Metelko o tim poslovnim udjelima ništa ne zna i sluša naloge Andreje Metelko da se ogлуši o sve zakonite i razumne zahtjeve tuženih.

Evo gospođo Jadranka Liović Merkaš, predsjednice Općinskog građanskog suda u Zagrebu, to su naši razlozi za izuzeće sutkinje Zrinke Mataje. Vi sigurno nećete naći opet niti jedan razlog da izuzmete gospođu Zrinku

Mataju s ovog slučaja i zaštite zakonitost ovog postupka, sigurno ćete utvrditi da sutkinja gospođa Zrinka Mataja uredno, zakonito i savjesno vodi postupak, da postupa profesionalno, da nije krivotvoriteljica i da ne krivotvori izjave stranaka u postupku. Pa pobogu, Vi ste provođenjem subjektivnog i objektivnog testa nad radom sutkinje Zrinke Mataja pokazali da ona uredno, profesionalno, žurno i zakonito vodi spor P-8469/11. Ali ćete sigurno naći dovoljno razloga da nas kaznite onako kako to zahtijeva g. Igor Hrabar ili Andreja Metelko iz usta g. Hrabara.

Moramo Vas upozoriti da je naše novčane račune blokirala Andreja Metelko, mi ne primamo naše plaće i mirovine već gotovo sedam godina, pa novčana kazna, jer je nenaplativa, ne bi polučila odgovarajuću svrhu, društvenu niti pojedinačnu. Primjereno bi bilo od Vas, da nas u ovakvim okolnostima, kaznite kaznom zatvora. Tako ćete eliminirati tužene i bitno olakšati Andreji Metelko da dođe do svog plijena. Vodite računa o tome da kazna bude egzemplarna i ogledna tako da tuženima niti bilo kome drugom tko bi se mogao naći u istoj situaciji u kojoj se danas nalaze tuženi ne padne na pamet da se opet suprotstavlja družini.

Pazite svakako pri tome da slučajno ne kaznite Andreju Metelko za laži u iskazu koji je dala pred Vašim Sudom 7. listopada 2013 i zbog laži u njezinom podnesku od 22. travnja 2014., da je slučajno ne kaznite zbog višestrukog lažiranja imovinskih kartica od 2012. do 2017. koju je davala kao dužnosnik RH i laži koje je u svezi s imovinskom karticom od 2012. iznosila na Sudu u svom iskazu od 7. listopada 2013. Pogotovo morate paziti da slučajno ne kaznite sutkinju Zrinku Mataju zbog njezinog krivotvorenja iskazâ stranaka u postupku pri donošenju djelomične presude o nekretninama koju je čitala na ročištu na Badnjak 2015. ili da ju slučajno ne kaznite zato kako se nezakonito i besmisleno izjasnila (odbijajući ga) o prigovoru promašene pasivne legitimacije koji su podnijeli bijedni penzioneri Zvonimir Zgombić i lažljivica Slavica Zgombić, drugotuženi i trećetužena u ovom nakaradnom postupku što ga vodi Andreja Metelko, a Vi ga podržavate svim svojim silama.

Nemojte misliti gospođu Liović Merkaš da nam opet možete nauditi. Naše živote zajedno s Andrejom Metelko i njezinom (i Vašom) družinom uništili ste do mjere da nas troje više nitko ne može kazniti. Mi za vaše kazne ne marimo!

Što god radili gospođo predsjednice Suda Jadranka Liović Merkaš, vodite pažljivo računa da ništa što radite ne smije biti protivno nalogima što Vam ih izravno ili neizravno izdaje Andreja Metelko.“

5. Dopisi Vrhovnom sudu RH, Zagrebačkom županijskom sudu, Državnom sudbenom vijeću i Pučkoj pravobraniteljici

Najprije 16. svibnja 2018. putem e-maila, a onda i 21. svibnja 2018. putem preporučene pošte s povratnicom, tuženi se obraćaju identičnim dopisom Vrhovnom sudu, Zagrebačkom županijskom sudu, Državnom sudbenom vijeću i Pučkoj pravobraniteljici sa zahtjevom za zaštitu prava na pošteno i pravično suđenje. Ovo je tekst tog dopisa:

„Poštovani,

U prilogu ovog dopisa nalazi se dio spisa u predmetu P-8469/11 koji se vodi na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu u imovinskoj parnici koju od prosinca 2011. vodi tužiteljica Andreja Metelko protiv tuženih Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić. Vjerujemo da je vam je lako dostupan cjelokupni spis.

Tuženi vam se obraćaju ovim dopisom jer iz spisa predmeta P-8469/11 nedvojbeno proizlazi da je tuženima u okviru postupka pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu u potpunosti uskraćeno temeljno ljudsko pravo na pošteno i pravično suđenje.

Tuženi vjeruju da se iz samog spisa da posve jasno razaznati da su tuženi u postupku pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu u potpunosti u podređenom položaju u odnosu na tužiteljicu Andreju Metelko te se na tom sudu predmet vodi i presuda donosi na temelju samo iskaza tužiteljice koji je u svom pretežnom dijelu lažan, odnosno sastoji se od brojnih dokazanih lažnih izjava tužiteljice, bez da je tužiteljica kao dokaz svoje tužbe podnijela ijedan dokument ili pozvala ijednog svjedoka, a pri tom se zanemaruju brojni dokazi tuženih i više od 50 svjedoka koji su tuženi predložili. Dapače, prema navodima tužiteljice, ona sve te brojne dokaze i svjedoke naziva obijesnim parničenjem tuženih, a da sama pri tome ne nudi niti jedan dokaz, niti jednog svjedoka koji bi poduprlj tvrdnje iz njezine tužbe iz kraja prosinca 2011.

Prema našem shvaćanju stvari koje se mogu razaznati iz činjeničnih okolnosti spisa predmeta P-8469/11, tužiteljica koja je državna tajnica za EU pri Ministarstvu vanjskih i europskih poslova organizirala je i vodi

skupinu kojoj je za cilj da na bezakonju, lažiranjem spisa od strane sutkinje koja vodi ovaj predmet gospođe Zrinke Mataje i njezine namjerne grube nepažnje i nemara usmjerenog na pogodovanje tužiteljici i oštećivanje tuženih razvlasti tužene od njihove zakonito stečene imovine i dodijeli je tužiteljici u skladu s njezinom tužbom.

Predmetni spis je početkom 2012. presigniran s jednog suca na drugog, na sutkinju Zrinku Mataja. Kako tuženi vjeruju, kad je predmet izvorno dodijeljen jednom sucu, pretpostavljamo da je predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu ili druga osoba koja dodjeljuje predmete sucima s dužnom pažnjom proučila opterećenost pojedinih sudaca prije nego što je predmet izvorno dodijeljen, pa se tuženima nameće razumno pitanje i sumnja koji su to bili razlozi presignacije predmeta P-8469/11 s jednog suca na sutkinju Zrinku Mataju i to u svega nekoliko tjedana od podizanja tužbe, a onda je sutkinja Mataja (navodno neopterećena) prvo ročište sazvala tek 22 mjeseca od podnošenja tužbe Andreje Metelko. Na traženje da im se objasni ta presignacija, tuženi nikad nisu dobili odgovor.

Činjenica je da je Županijski sud u Zagrebu u cijelosti ukinuo djelomičnu presudu koju je na Badnjak 2015. (!?) na ročištu čitala sutkinja Zrinka Mataja, barem tako shvaćaju tuženi. Međutim, to ne umanjuje kvalitetu činjenice da je sutkinja Mataja lažiranjem iskaza stranaka u postupku i postupanjem namjerno grubom nepažnjom i namjernim nemarom svjesno i s ciljem pogodovala Andreji Metelko, a tuženi imaju dovoljno razloga opravdano strahovati da utjecaj Andreje Metelko daleko premašuje ono što se zbiva na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu. Sutkinja Mataja nikako ne može izdržati provjeru njezinog rada provođenjem subjektivnog i objektivnog testa za koji predsjednica Općinskog građanskog suda u Zagrebu neistinito tvrdi da ga je provela u Rješenju od 4. listopada 2017. kojim je odbila zahtjev tuženih za izuzeće sutkinje Zrinke Mataje.

Tuženi su u poziciji da su nakon šest i pol godina trajanja ovog sudskog spora i života posve uništenih postupcima Andreje Metelko i Zrinke Mataje, kad imaju 58, 86 i 81 godinu, prisiljeni voditi taj postupak s tužiteljicom sigurno ne kraće od idućih 20 godina. Pri tome napominjemo da su nama tuženima ekspresno i nezakonito 2011. godine blokirane sve nekretnine, svi bankovni računi u svim bankama u cijeloj zemlji. Drugotuženi s 86 godina već 6,5 godina ne prima svoju zakonito zarađenu mirovinu i očito je više nikad neće vidjeti, a danas star i bolestan živi od

3.000 Kn mirovine trećetužene i pomoći prvotuženog. Mi više nikad, dok smo živi svi troje, nećemo moći raspolagati svojom zakonito stečenom imovinom. Toliko o hrvatskom pravosuđu! Toliko o Andreji Metelko, Zrinki Mataji i ostalima koji su se udružili u ovom protuzakonitom pothvatu.

Tražimo od adresata ovog e-maila da zaštite naša temeljna ljudska prava. Mi nemamo previše vjere u hrvatski pravosudni sustav, a vjerujemo da razloge pomanjkanja te vjere ne treba objašnjavati jer su više nego očiti – Hrvatska je odavno izgubila svojstvo pravne države. Međutim, obraćanje vama kao tijelima koja bi trebala voditi računa o zakonitosti rada sudske vlasti i zaštiti ljudskih prava pojedinaca nužan je korak koji poduzimamo prije nego se obratimo dijelovima domaće i međunarodne javnosti. Povrh toga, ruke Andreje Metelko i skupine s kojom se udružila vrlo su duge i vrlo moćne i mi vjerujemo da oni mogu ishoditi štogod požele. To se na koncu jasno vidi iz vođenja dosadašnjeg postupka pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu.

U prilogu ovog dopisa nalazi se dio spisa koji se odnosi na naše višekratno traženje izuzeća sutkinje Zrinke Mataje i odbijanje i odbacivanje tog zahtjeva u kojem tuženi obilno citiraju dijelove spisa i ukazuju na svjesno i namjerno protuzakonito djelovanje sutkinje Zrinke Mataje i, na koncu, ljudi koji su se s Andrejom Metelko udružili u ovom protuzakonitom pothvatu.

Mi ne držimo da je bilo koja naša izjava u ovom dopisu neutemeljena, kao i u prilogu ovom dopisu, i ne znamo hoćemo li i kako biti kažnjeni zbog ovog što vam iznosimo, ali mi se nećemo predati, mi ćemo ustrajati u zaštiti naših ljudskih prava bez obzira na kaznu, pa i onda ako Andreja Metelko ishodi da nas pozatvarate.“

Sve četiri institucije odgovorile su na naš dopis, pri čemu smo od Vrhovnog suda i Pučke pravobraniteljice dobili izraze sućuti za našu situaciju, ali nijedna od institucija kojima smo se obratili čini se nije nadležna za naš slučaj.

Pučka pravobraniteljica, oglašavajući se nenadležnom, sućutno navodi: „**Vaša pritužba sa prilogima razmotrena je sa puno pažnje, te nam je uistinu žao što ste suočeni s neprilikama koje opisujete.** No, vezano uz konkretan sudski postupak koji vodite, važno nam je istaknuti, kako pučka

pravobraniteljica nema zakonskih ovlasti preispitivati pravilnost i zakonitost predmeta iz sudske nadležnosti, te vam stoga ne može u tom smislu pomoći. Slijedom toga, vašoj zamolbi za postupanjem nije u mogućnosti udovoljiti.“.

Slično, Vrhovni sud navodi: „**Imajući razumijevanja za Vašu životnu i pravnu situaciju koju opisujete**, želimo Vas izvijestiti da Vrhovni sud Republike Hrvatske nema ovlasti na bilo koji način intervenirati u rad nižih sudova, te eventualno analizirati pojedine radnje u sudskim postupcima koji se pred tim sudovima vode ili su se vodili.“

Državno sudbeno vijeće u svom odgovoru navodi: „... daje Vam se na znanje da Državno sudbeno vijeće nije ovlašteno postupiti po Vašem zahtjevu/prijedlogu, koji nije konkretiziran u okviru ovlasti Državnog sudbenog vijeća, pa bi svako postupanje po Vašem zahtjevu predstavljalo prekoračenje ovlasti ovog Vijeća.“

Vrhovni sud ipak je zatražio objašnjenje našeg Zahtjeva od predsjednice Općinskog građanskog suda, gospođe Jadranke Liović Merkaš. Na žalost, kao i prilikom odbijanja našeg zahtjeva za izuzeće sutkinje Mataje od 24. kolovoza 2017. predsjednica Suda u svom očitovanju Vrhovnom sudu odbacuje navode tuženih u Zahtjevu Vrhovnom sudu, ne očituje se niti o jednom od naših konkretnih navoda i ponavlja svoje vrlo općenite opservacije o radu sutkinje Zrinke Mataje. Mi vrlo konkretno citiramo dijelove spisa koje lažira sutkinja Mataja, pa zar je onda teško predsjednici Suda Jadranki Liović Merkaš odgovoriti na naše vrlo konkretne pritužbe. Ona na te konkretne pritužbe ne odgovora jer na njih nije moguće odgovoriti na način da bi obranila sutkinju Mataju.

Dapače, braneći teško bezakonje na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu koje se provodi pod utjecajem Andreje Metelko, državne tajnice u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, predsjednica Suda obrće stvarnost te tužene predstavlja kriminalcima koji „**na vrlo neprimjeren i nedopustiv način iznose insinucije na račun raspravne sutkinje**“, pri čemu predsjednica Suda ne želi konkretizirati niti jednu od tih „insinuacija“ koje prema sutkinji Zrinki Mataji imaju tuženi. Ako predsjednica Suda Jadranka Liović Merkaš misli da tuženi „insinuiraju“ kad kažu da sutkinja Mataja krivotvori spis P-8469/11 i vrlo konkretno citiraju te dijelove Spisa, zar ne bi bilo vrlo lako pokazati i dokazati da tuženi „insinuiraju“, a da sutkinja Mataja „u predmetu postupa „**žurno, sukladno aktivnosti**

stranaka i objektivnim mogućnostima suda“ kako to navodi predsjednica Suda, a to predsjednica Suda zaključuje iz „**uvida u Spis i očitovanja raspravne sutkinje**“. Ali to gospođa Jadranka Liović Merkaš ne želi napraviti jer to nije moguće. Prije bi se reklo da predsjednica Suda insinuirala da tuženi „insinuiraju“. U prijašnjem dijelu tekstu smo već napisali da je vrlo malo vjerojatno da je predsjednica Suda obavila uvid u Spis te je onda, kako očito neistinito navodi, raspravnu sutkinju podvrgnula subjektivnom i objektivnom testu. Dodatno, što je predsjednica Suda očekivala iz očitovanja raspravne sutkinje Zrinke Mataje – da prizna da je krivotvorila Spis ili da se pohvali kako uredno i zakonito vodi ovaj postupak?

Predsjednica Suda navodi da je izvršila uvid u Spis. Kako samu predsjednicu Suda baš ni malo ne zanima, barem profesionalno, kako je to sutkinja Mataja uspjela donijeti djelomičnu presudu o nekretninama u korist Andreje Metelko, a u Spisu se ne nalazi niti jedan dokument, niti jedan iskaz svjedoka koje je Andreja Metelko predložila kao dokaze u svoju korist. U Spisu se nalazi samo pretežno lažan iskaz Andreje Metelko. Kako predsjednicu Suda ne zanima da se cijela djelomična presuda o nekretninama raspravne sutkinje zasniva na dokazano lažnom iskazu Andreje Metelko. **A teret dokaza nije na tuženima, već na Andreji Metelko.**

Sama predsjednica Suda neistinito navodi pri tome da je predstavku Vrhovnom sudu poslao tuženi Hrvoje Zgombić, a iz PDF datoteke priložene e-mailu posve je razvidno da su Zahtjev potpisali sve troje tuženih – Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić, a iz e-mail adrese se jasno vidi da je e-mail Vrhovnom sudu poslan s adrese obiteljzgombic@gmail.com, pri čemu na kraju i nije važno s koje adrese je e-mail poslan. Iz podneska poslanog poštom jasno se vidi da su potpisani podnesak Vrhovnom sudu uputili sve troje tuženih.

Ali predsjednica Suda iz svojih razloga, vjerojatno navedena od dvije osobe čija se imena ne smiju spominjati, iznosi neistinu da je podnesak podnio Hrvoje Zgombić, dapače u nazivu predmeta svog odgovora Vrhovnom svjesno i namjerno neistinito navodi ovo: „Predmet: Hrvoje Zgombić – P-8469/11“, a predmet se stvarno odnosi na tužbu Andreje Metelko protiv Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić.

Isto tako je Županijski sud tražio objašnjenje od predsjednice Općinskog građanskog suda. Za razliku od Vrhovnog suda, Županijski sud nije nam

dostavio očitovanje Općinskog suda, ali u svom e-mailu tuženima od 4. lipnja 2018. Županijski sud prepričava očitovanje Općinskog suda te tako navodi između ostalog: „**navodi se (Općinski sud, prim. tuženih) kako se od strane tuženika i učestalom zahtjevima za izuzeće raspravne sutkinje, koje izuzeće je do sada zatraženo u četiri navrata, opstruira rad na predmetu i produžuje tijek postupka.**“ Isto to navodi predsjednica Suda u svom odgovoru Vrhovnom sudu: „... **upravo tuženici svojim postupanjem odugovlače postupak**“. Tužene zanima kako i koliko je produžen tijek postupka npr. odbacivanjem zahtjeva tuženih za izuzeće sutkinje Mataje koji potpisuje sutkinja Mataja koji je sastavljen na manje od pola stranice teksta ili kako je usporen tijek postupka kad predsjednica Općinskog suda odbijajući zahtjev tuženih za izuzeće sutkinje Mataje uopće ne gledajući Spis neistinito tvrdi da je provela subjektivni i objektivni test rada sutkinje Mataje.

Kako to tuženi utječu na dužinu postupka, kad taj spor od podnošenja tužbe Andreje Metelko u prosincu 2011. stoji nepomično gotovo dvije godine, sutkinja Mataja donosi djelomičnu presudu o nekretninama na Badnjak 2015. nakon što je spor stajao nepomično punih 18 mjeseci? Kako to tuženi utječu na dužinu postupka, a spor je stajao na mjestu punih 22 mjeseca nakon donošenja djelomične presude o nekretninama. Od ukupno 82 mjeseca koliko traje ovaj spor, stoji na mjestu i ne miče se više od 60 mjeseci, dakle više od pet godina, odnosno 73% vremena u tom sporu ne događa se baš ništa, ali predsjednica Suda Jadranka Liović Merkaš hlabro i nepokolebljivo tvrdi, nakon uvida u Spis, da raspravna sutkinja Zrinka Mataja ovaj spor vodi „**žurno i sukladno aktivnostima stranaka**“. Tužene baš zanima da im se objasni kako su to oni utjecali da ovaj spor traje gotovo sedam godina. Kako su to tuženi zainteresirani da postupak bude što duži – pa njima su blokirani svi računi, blokirane sve nekretnine, tuženi već gotovo sedam godina ne mogu raspolagati svojom imovinom, drugotuženi Zvonimir Zgombić već gotovo sedam godina ne prima svoju zasluženu mirovinu. Eto, baš su tuženi prema očitovanju Općinskog građanskog suda i predsjednice tog suda Jadranke Liović Merkaš zainteresirani životno da opstruiraju postupak, zainteresirani životno da taj postupak traje što duže. Nama je potpuno jasno, gospođo Liović Merkaš da mi, dok smo živi, nikad više nećemo moći raspolagati našom zakonito stečenom imovinom, a Vi svoju savjest trebate preispitati zašto je to tako! A što je blokirano Andreji

Metelko – ništa! Do danas, već gotovo 30 godina živi Andreja Metelko na teret tuženih!

Izjave predsjednice Općinskog građanskog suda gospođe Jadranke Liović Merkaš o tome da tuženi opstruiraju i otežu postupak savršeno se poklapaju s izjavama Andreje Metelko i g. Igora Hrabara da se tuženi „**obijesno parniče i otežu postupak**“.

Doista, niti Županijski sud ne smatra potrebnim razjasniti opće opservacije predsjednice Općinskog suda da je sa raspravnom sutkinjom Zrinkom Matajom sve u redu i da je sa Spisom sve u redu. Niti Županijski sud ne želi se upustiti niti u jednu konkretnu primjedu tuženih na rad sutkinje Zrinke Mataje, niti tražiti od predsjednice Općinskog građanskog suda da se ne očituje općenito, već konkretno na konkretne primjedbe tuženih. Za razliku od predsjednice Općinskog građanskog suda u Zagrebu, tuženi ne daju nikakve opće opservacije o radu sutkinje Zrinke Mataje, već vrlo precizno i konkretno navode ono što su nezakonito počinile sutkinja Mataja i državna tajnica Andreja Metelko uz dvije osobe čija imena se sad ne smiju spominjati.

Točno je da su, kako u svom očitovanju Vrhovnom i Županijskom sudu kaže predsjednica Suda, tuženi više puta (konkretno četiri puta) tražili izuzeće sutkinje Mataje, ali kako se to tuženima može zamjeriti kad su suočeni s ovom razinom bezakonja koje se događa na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu. Kome da se mi obratimo?

6. Razvoj događaja tijekom rujna 2018.

a. Ročište u postupku P-1803/15

Kako više nismo znali kako da zaustavimo nezakonite postupke Andreje Metelko, 2015. prvotuženi podnosi tužbu protiv Andreje Metelko da vrati polovinu kredita za stan na Dobrom dolu 49 i za lizing auta od 2007., a koji su otplatili svi tuženi od svoje imovine kao i 500.000 Kn koje je nezakonito otuđila 2011. godine. Inače prvotuženom, tužitelju u konkretnom slučaju, uopće nije stalo do te tužbe, ali smo vjerovali, i drugotuženi i trećetužena, da će Andreja Metelko napraviti korak natrag u odnosu na svoju tužbu. To se na žalost nije dogodilo.

Prvo ročište na kojem se izvode dokazi u postupku P-1803/15 sazvano je tek 6. rujna 2018 na kojem je sutkinja Frigo Bomeštar ispitala stranke. Tijek tog ročišta 6. rujna 2018. teče ovako:

Nakon što je sutkinja ispitala stranke, pitanja su mogli postavljati punomoćnici stranaka i same stranke.

Punomoćnik tuženice Andreje Metelko postavio je tužitelju Hrvoju Zgombiću ovih šest (6) pitanja:

1. Kada je brak zaključen?
2. Sto su stranke stekle za vrijeme trajanja braka od imovine
3. da li je nakon prestanka bračne zajednice otuđio novčana sredstva na način da je iste prebacio na ime svojih roditelja, odnosno na svoje račune u inozemstvu a, nekretnine prenio na roditelje
4. da li je iznos od 20.000,00 kn koji je kako je naveo plaćao naime uzdržavanja djece, uzeo u obzir sud prilikom donošenja odluke o uzdržavanju i datuma od kad teče uzdržavanja nakon prestanka braka
5. da li je za podizanje kredita za kupnju stana otac tužene dao hipoteku na svojoj nekretnini
6. kada je prodan auto (Nissan Micra, *prim. tužitelja*)

Nakon toga punomoćnik tuženice više nema pitanja prema tužitelju.

Punomoćnica tužitelja Hrvoja Zgombića postavila je tuženici Andreji Metelko dva (2) pitanja:

1. Da li je aktivirala policu osiguranja?
2. Da li je tužena platila bilo koju ratu na ime kredita nakon što je tužitelj odselio iz predmetne nekretnine?

Kako je tužena Andreja Metelko na pitanje sutkinje o 500.000 Kn odgovorila: „**Jedan dio novca sam podigla, jedan dio je ostao na računu i on predstavlja mali dio moje osobne imovine**“, Punomoćnica tužiteljice pokušava tuženici Andreji Metelko postaviti, najuže vezana uz predmet tužbe, ova dva (2) pitanja:

3. zašto navod iz iskaza u kojem je navela da navedeni iznos smatra svojom osobnom imovinom?
4. zašto iznos od 72.000 EUR-a nije spomenula u postupku utvrđenja bračne tečevine da su joj uplaćeni na račun, a sad tvrdi da je to bračna stečevina?

Međutim, sutkinja za oba ova pitanja donosi rješenje: „**Zabranjuje se odgovor na postavljeno pitanje**“.

Zašto tuženica Andreja Metelko ne smije odgovoriti na pitanje zašto je izjavila da je 72.000 EUR koje joj je uplatio tužitelj Hrvoje Zgombić njezina osobna imovina, a u svojoj tužbi iz prosinca 2011. u predmetu P-8469/11 tvrdi da je to sve bračna stečevina?

Zašto tuženica Andreja Metelko ne smije odgovoriti na pitanje da u postupku utvrđenja bračne stečevine (postupak P-8469/11, *prim. tužitelja*) nije spomenula da joj je 72.000 EUR uplaćeno na račun, a da u svojoj tužbi iz prosinca 2011. traži isplatu tog iznosa od tuženih?

Nakon tih zabrana od strane Sutkinje punomoćnica tužitelja odvjetnica gospođa Tamara Abel odustaje od postavljanja daljnjih pitanja.

Kako prema procesnim pravilima tužitelj Hrvoje Zgombić može sam ispitivati tuženicu, tužitelj traži od Sutkinje da dodatno sam ispita tuženicu.

Postavlja joj prvo pitanje: „**Kod koje banke je 1999. godine uzet predmetni kredit od 290.000 DEM?**“. Tuženica Andreja Metelko šuti, vrti glavom i ne daje odgovor. Tužitelj Hrvoje Zgombić traži od Sutkinje

da se njegovo pitanje i činjenica da tuženica šuti i ne odgovara unese u Zapisnik što Sutkinja odbija, ali ne želi donijeti rješenje kojim se zabranjuje odgovor na pitanje.

Tužitelj zatim postavlja svoje drugo pitanje: „**U kojim vremenskim intervalima su se plaćali anuiteti tog kredita?**“. Tuženica Andreja Metelko šuti, vrti glavom i ne daje odgovor. Tužitelj Hrvoje Zgombić traži od Sutkinje da se njegovo pitanje i činjenica da tuženica šuti i ne odgovara unese u Zapisnik što Sutkinja odbija, ali ne želi donijeti rješenje kojim se zabranjuje odgovor na pitanje.

Nakon toga Sutkinja gospođa Frigo Bomeštar bez rješenja zabranjuje Tužitelju postavljanje pitanjâ, na što Tužitelj prigovara, a njegov prigovor se unosi u Zapisnik s ovom formulacijom: „**Tužitelj osobno prigovara načinu vođenja rasprave navodeći da mu nije dopušteno ispitivanje tužene od strane suca.**“

Zašto Tužitelj Tuženici postavlja ta dva pitanja i zašto Tuženica ne želi odgovoriti na njih?

Tuženica ne želi odgovoriti na ta dva pitanja jer je na prvo pitanje u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. u predmetu P-8469/11 odgovorila da je predmetni kredit uzet kod Reiffaisen banke, a taj kredit stvarno je uzet kod Hypo banke.

Tuženica ne želi odgovoriti na drugo pitanje jer je u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. u predmetu P-8469/11 odgovorila da se anuiteti plaćaju polugodišnje, a oni se u stvarnosti plaćaju mjesečno (kao i svaki normalni kredit građanima).

Međutim, u drugom pasusu na stranici 4 Zapisnika od 6. rujna 2018. tužiteljica na pitanje Sutkinje navodi: „**Što se tiče kredita za kupnju stana zajednički smo plaćali i otplaćivali kredit za vrijeme trajanja braka**“. Dakle, tužiteljica koja tvrdi da je sve „zajednički plaćano“, ne zna kod koje banke je kredit uzet i ne zna u kojim intervalima se plaćaju anuiteti za taj kredit, a tim kreditom rješava svoje životno pitanje. Tko je to po njoj svakih šest mjeseci mjesečno štedio i odvajao na stranu kako bi se plaćali polugodišnji anuiteti? Ali pouzdano zna da je to „zajednički plaćano“. U svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. na 27 mjesta izjavljuje da je sve „plaćano zajednički“, ali o tome što je plaćano i koliko praktički ne zna ništa.

Zašto Sutkinja odbija unijeti u Zapisnik dva pitanja Tužitelja i činjenicu da Tuženica ne odgovara na ta dva pitanja?

Zašto se Tužitelju u cijelosti zabranjuje postavljanje pitanja Tuženici? Pitanja Tužitelja su najuže moguće vezana za predmet tužbe, za razliku od pitanja koja postavlja npr. g. Igor Hrabar. Prva četiri (od šest) pitanja g. Igora Hrabara nikakve veze nemaju s predmetom spora što ga vodi gospođa Frigo Bomeštar, ali Sutkinja bez problema dopušta g. Igoru Hrabaru da Tužitelju postavlja pitanja koja želi.

Vratimo se na „**zajedničko plaćanje**“. Osim kredita za Dobri dol 49 koji plaća u 180 rata, tužitelj ima i kredit za kupnju poslovnog prostora u Preradovićevoj 25 u Zagrebu iz ožujka 1998. za koji plaća rate kredita od ožujka 1998, do prosinca 2004. kad je taj prostor prodan, dakle ukupno 80 mjeseci. Isto tako tužitelj plaća pet godina rate lizinga za auto Nissan Micra koji koristi tužiteljica, ukupno 60 mjeseci. Isto tako, tužitelj plaća od 2007. rate kredita za stan na Dobrom dolu 47, pa sve do 2015., dakle 85 mjeseci. Isto tako Tužitelj Hrvoje Zgombić plaća najmanje cca 200 mjeseci teniske i kondicijske treninge, psihologe i teniske terene zajedničkog sina Tužitelja i Tuženice.

Gledajući sve te kreditne ili lizing aranžmane te treninge sina, tužitelj plaća 605 mjeseci kreditne ili lizing rate i trening, dakle 605 puta netko je morao zaraditi novac i otići fizički u banku i platiti te rate ili treninge – 605 puta. Tuženice nema nigdje, ali na Sudu izjavljuje da sve „**zajedno plaćamo**“. 605 puta trebalo je pribaviti novac, 605 puta trebalo je platiti rate i treninge, ali po Tuženici sve je to rađeno „**zajedno**“. A što mislite, gospođo Frigo Bomeštar tko je pregovarao s prodavateljima i kupcima tih nekretnina ili za lizinge auta ili tko je pregovarao o cijeni teniskih treninga i drugih troškova povezanih s tenisom? Zar mislite da je u tome Andreja Metelko imala ikakvu ulogu, osim što je po njoj sve to rađeno „**zajednički**“. Što mislite, je li Andreja Metelko zajedno sa Slavicom i Zvonimirom Zgombićem vodila svoje kućanstvo, je li zajedno s lažljivicom Slavicom Zgombić (po g. Igoru Hrabaru) prala stan na Dobrom dolu 49 iza majstora, je li Andreja Metelko zajedno sa Slavicom i Zvonimirom Zgombićem čistila šutu i smeće tijekom tri godine koliko je mijenjana vanjska stolarija u stanu na Dobrom dolu 49, je li Andreja Metelko zajedno sa Slavicom Zgombić, lažljivicom kako ju proglašava g. Igor Hrabar, prala 20 godina svoje donje rublje?

Na ročištu od 14. siječnja 2016. na kojem su Andreju Metelko zastupali odvjetnici gospođa Ana Hrabar i g. Marko Hrabar, tvrde odvjetnici Andreje Metelko da je kredit „**u cijelosti otplaćen za vrijeme trajanja bračne zajednice**“. Bračna zajednica je prema Andreji Metelko prestala u lipnju 2011., a kredit je otplaćen u veljači 2014., dakle dvije godine i osam mjesec kasnije. Hoće li Sud reagirati na te laži Andreje Metelko koje izlaze iz usta njezinih odvjetnika?

Na istom tom ročištu tvrde odvjetnici Andreje Metelko da je automobil „**kupljen za vrijeme bračne zajednice koje vozilo je tužitelj otuđio nakon prestanka bračne zajednice**“. Bračna zajednica je prema Andreji Metelko prestala u lipnju 2011., a glupi tužitelj Hrvoje Zgombić brine se o tom automobilu (koji koristi samo Andreja Metelko) još pune četiri godine, sve do svibnja 2015. Brine se o servisima tog auta, godišnjoj registraciji, sezonskoj zamjeni guma, i to sve naravno i plaća. Hoće li Sud reagirati na te laži Andreje Metelko koje izlaze iz usta njezinih odvjetnika?

U pismu Tuženice Tužitelju u jednom drugom sudskom predmetu sama izjavljuje da su roditelji Tužitelja vodili kućanstvo, a ona, eto, „**nije stekla taj refleks**“. Dapače izjavljuje u tom pismo Tužitelju: „**Tvoji su nam se u potpunosti posvetili, a mene kao da su posvojili**“. Međutim, na ročištu pred Sudom od 7. listopada 2013. hladnokrvno će lagati: „**Roditelji Hrvoja par sati dnevno su čuvali djecu**“.

Iako su to za neke ljude samo sitnice (ne i za Zvonimira i Slavicu Zgombić [ženu lažljivicu kako to tvrdi g. Igor Hrabar]), čini se da bi bilo vrijedno spomenuti ih na ovom mjestu. U vrijeme kad se Tužitelj rastaje od Tuženice (po njoj lipanj 2011.) zajednička djeca imala su već ukupno 37 rođendana. Za tih 37 rođendana tijekom tih 21 godine braka majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) radi za svaki rođendan djece tri vrste kolača, majka Tuženice Ljiljana Metelko ili Tuženica nikad niti jedan.

Glupa, vrlo glupa Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) godinama radi i kolače za proslave kod Metelkovih ili njihove rodbine na koje Slavica i Zvonimir Zgombić uopće nisu pozivani.

Kad se kćer Tužitelja i Tuženice zaposlila nakon završetka fakulteta majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) svaki dan kćeri kuha objed da kćer na poslu može objedovati

domaću hranu. Majka Tuženice Ljiljana Metelko ili Tuženica Andreja Metelko niti jedan.

Na moru na koje je Tužitelj vodio i svoje roditelje i majku Andreje Metelko (Tužitelj na sva ta ljetovanja zove i oca Andreje Metelko, ali on je svoja ljetovanja i zimovanja radije provodio s gospodom Vericom Ferić), majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) svaki dan djeci i svima nama radi palačinke (što mislite koliko je palačinki napravila majka Andreje Metelko ili sama Andreja Metelko?).

Na moru majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) svaki dan pere kupaonicu i wc školjku koju svi mi koristimo, nas sedam. Majka Andreje Metelko ili sama Andreja Metelko niti jednom.

Na moru, majka Tužitelja Slavica Zgombić (žena koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom) čisti, pere i mete cijeli apartman i terasu u kojem boravi Tužitelj s Andrejom Metelko i svojom djecom i s majkom tuženice Ljiljanom Metelko. Dok Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) tako vrijedno radi i mete terasu, Ljiljana Metelko i njezina kćer Andreja Metelko bivaju naslonjene na štok vrata terase, bivaju naslonjene na štok vrata kupaonice dok Slavica Zgombić pere wc školjku, bivaju naslonjene njih dvije na štok vrata kuhinje dok Slavica Zgombić peče palačinke i smiju joj se. A danas je Slavica Zgombić za Josipa i Damira Metelko, za Ljiljanu Metelko, za Andreju Metelko i za g. Igora Hrabara još samo lažljivica.

Tuženi na ljetovanjima i zimovanjima radi svake noći šest do sedam sati, a Andreja Metelko u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. o radu tužitelja Hrvoja Zgombića iskazuje ovako:

„Jednako su nam izgledala i ljetovanja i zimovanja na kojima je Hrvoje vrlo često pisao tako s nama nije bio navečer, a kako je radio do kasno nije bio niti drugo jutro, budući se kasno digao“. Osim izmišljotine da tužitelj nije bio s Andrejom i djecom na večer (jer je počinjao raditi oko 22 ili 23 sata kad su djeca već otišla na spavanje, a onda je zaista radio do 4 ili pet ujutro), Tužitelj je sve večeri provodio s djecom. A što misli Andreja Metelko, da tužitelj nije imao pametnijeg posla, već raditi? Ali tužitelj se cijelo vrijeme skrbio o svojoj obitelji, da im pruži najviše što on sa svojim sposobnostima može pružiti. Nije bacio sve karte

na svoju karijeru, već se brinuo o svojoj obitelji. Brinuo se i o Andreji Metelko, držao ju je kao kaplju vode na svom dlanu, kao i njegov otac Zvonimir, kako i njegova majka Slavica (za koju g. Igor Hrabar i Andreja Metelko tvrde da je lažljivica).

Ali Andreja Metelko danas ne samo da tvrdi da su ona i Zvonimir i Slavica Zgombić (žena lažljivica kako kaže g. Igor Hrabar) sve „**zajedno radili**“, već ide i puno dalje i tvrdi da je ona sve radila, a da su Zvonimir i lažljivica Slavica (po g. Igoru Hrabaru) samo par sati čuvali djecu, tvrdi da su ona i Tužitelj sve „**zajedno plaćali**“, čudi da i tu ne ide dalje i tvrdi da je ona sve plaćala. To neće tvrditi jer postoje dokazi o tome tko je plaćao.

Andreja Metelko u svom iskazu od 7. listopada 2013. navodi: „**Cijelo vrijeme trajanja bračne zajednice brinula sam se o djeci, vodila sam domaćinstvo**“ i „**Hrvojevi roditelji su par sati čuvali djecu**“. Ali u svom pismu Tužitelju koje je dio jednog drugog sudskog postupka, Andreja Metelko Zvonimira i Slavicu Zgombić (to je ona gospođa što ju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom), opisuje sasvim drukčije, upravo suprotno.

Što Andreja Metelko kaže u tom pismu: „**Dragi su mi i volim ih. Oni su nam se, nepitani, u potpunosti posvetili, a mene kao da su posvojili. Toliko bi ipak trebao biti pošten i priznati da je nemoguće tvoju mamu držati dalje od bilo kakvih poslova dok satima boravi u našem stanu. I onda ona vidi da su neke namirnice pri kraju, pa ih nabavi, vidi da nekog majstora treba zvati i nešto sitno popraviti, zna da je cijeli dan u stanu i da je zgodnije majstore naručivati ujutro, pa i to obavi. I TAKO NISAM SAMA STEKLA TAJ REFLEKS, PRIZNAJEM (za vođenje kućanstva, prim. tužitelja). Sada kada malo više promišljam o nama i našem zajedničkom životu, rekla bih da su u jednom velikom dijelu oni i živjeli s nama. I nisu odlazili kad smo mi dolazili s posla, već su nastavili biti s nama - kao dio naše obitelji.**“

Ali da bi povećala svoj doprinos u skladu sa Zakonom o braku i porodičnim odnosima koji je važio do kraja lipnja 1999., pa onda tako i svoj udio u bračnoj stečevini, odnosno u „zajedničkoj imovini“ kako je tada taj zakon nazivao bračnu stečevinu, laže Andreja Metelko da je ona s prvotuženim kupila stan u Sigetu 1990., da je ona vodila svoje kućanstvo, prikazuje posve minornim doprinos njezinoj bračnoj zajednici Zvonimira i Slavice Zgombić (to je ona žena što ju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom). Svodi Andreja Metelko sramotno sve ono što su od 1990. do

2011. učinili Zvonimir i Slavica Zgombić na „**nekoliko sati čuvanja djece**“. Proglašava ih neradnicima koje se eto nekako ipak uspjelo natjerati, na jedvite jade, da čuvaju djecu par sati dnevno. Radi to Andreja Metelko zajedno s dvoje ljudi čija imena se sad nitko ne usudi izgovoriti.

U svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. navodi Andreja Metelko: „**Mrvojeva majka je vrijedna domaćica te je za vrijeme boravka u stanu sama obavljala određene poslove kao brisanje prašine, pranje suda, čišćenje wc-a, a ja sam joj nebrojeno puta rekla da to ne čini**“. Ali ne pada na pamet Andreji Metelko da izjavi što ju je sprječavalo da prije Slavice Zgombić počisti stan, da ga usisa; što ju je sprječavalo da prije Slavice Zgombić opere rublje, što je sprječavalo da prije Slavice Zgombić ispegla rublje, što ju je sprječavalo da prije Slavice Zgombić opere svoje donje rublje, što ju je sprječavalo da prije Zvonimira Zgombića plati račune za stan u kojem živi, što ju je sprječavalo da prije Zvonimira Zgombića nabavi voće i povrće s tržnice, što ju je sprječavalo da prije Zvonimira Zgombića kupi i druge namirnice u dućanima. Što je Andreju Metelko sprječavalo da prije Slavice Zgombić (lažljivice po g. Igoru Hrabaru) napravi zimnicu. Što mislite gospođo Frigo Bomeštar, koliko zimnica (ajvara i pekmeza) je napravila Andreja Metelko ili njezina majka Ljiljana Metelko? Niti jednu, naravno!

Skoro smo zaboravili – tko je ta žena Slavica Zgombić koju toliko često spominjemo? Znate, to je ona žena što je g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom, smije joj se u lice i pilji besramno u nju dok Andreja Metelko 7. listopada 2013. daje svoj iskaz (svjedok tome je Slavica Zgombić), a Andreja Metelko se u cijelosti slaže s tom konstatacijom g. Igora Hrabara. Jedini problem g. Igora Hrabara, kao i Andreje Metelko, što nikada niti jednu konkretnu izjavu Slavice Zgombić nije citirao, pa onda pokazao i dokazao ta je ta izjava lažna zato jer tih lažnih izjava nema. Ali zato će g. Igor Hrabar bez imalo problema slagati kako Mrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i lažljivica Slavica Zgombić (po g. Igoru Hrabaru) iznose „**laži i neistine**“ o njegovoj supruzi gospođi prof.dr.sc. Dubravki Hrabar iako neće biti u stanju navesti kad su to, gdje i što točno „**lažno i neistinito**“ iskazivali Mrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i lažljivica Slavica Zgombić (po jasnim i nedvojbenim saznanjima g. Igora Hrabara) o gospođi profesor dr.sc. Dubravki Hrabar, a to zato što takvih izjava nema.

Hoćete li se pitati gospođu Frigo Bomeštar, Vi ili gospođa Zrinka Mataja, koliko je puta za trajanja njezine bračne zajednice Andreja Metelko promijenila posteljinu na svom bračnom krevetu ili krevetu svoje djece, koliko je puta tu posteljinu oprala i ispeglala; koliko puta je promijenila ručnike u kupaonici. Što je sprječavalo Andreju Metelko da to napravi prije Slavice Zgombić (žene lažljivice kako to kaže g. Igor Hrabar).

Ako se pitate, pa gdje je tu Tužitelj, gdje je tu Hrvoje Zgombić, zašto njega nema u svim tim kućanskim poslovima, Tužitelj je radio svaki dan 14 do 15 sati, pa i subotom i nedjeljom, tužitelj radi na svim ljetovanjima i zimovanjima svake noći tih ljetovanja ili zimovanja, plaćao sve kredite i lizinge, brinuo se o svim potrebama djece, kako to i sama Andreja Metelko posvjedočuje u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. Za vašu informaciju gospođu Frigo Bomeštar, 605 mjeseci plaćanja rata kredita i lizinga iznosi 50 godina i 5 mjeseci. Pregovarao je Tužitelj s bankama, pregovarao s prodavateljima ili kupcima nekretnina, organizirao i plaćao sve majstore za sve nekretnine. A što je za to vrijeme radila Andreja Metelko? Ništa! Što je njezina obitelj imala od posla Andreje Metelko? Ništa!

Je li Vama normalno gospođu Frigo Bomeštar da u 605 navrata, u 605 mjeseci (55 godina i pet mjeseci) Andreja Metelko ne izvrši baš niti jedno jedino plaćanje, niti jedno jedino? Zar Vam se čini normalnim da Andreja Metelko tvrdi da je to sve ona radila „zajedno“ s Tužiteljem Hrvojem Zgombićem, da je 605 puta „zajedno“ s Hrvojem Zgombićem plaćala sve te izdatke? Tko će izračunati koliko puta je od 1992. do 2011. Zvonimir Zgombić platio račune kućanstva Andreje Metelko i Tužitelja? Što mislite gospođu Frigo Bomeštar koliko puta je te račune tijekom 20 godina platio prof.dr.sc. Josip Metelko? Znete li da je majka Andreje Metelko, Ljiljana Metelko kazala 2007. ili 2008. Slavici Zgombić (ženi lažljivici kako je atribuirao g. Igor Hrabar): „**Kako se usuđujete od Andreje tražiti da plaća račune, Andreja ima važnog posla**“. Zar se to Vama čini normalnim?!

U stanu na Dobrom dolu 47 koji je Zrinka Mataja svojom djelomičnom presudom dodijelila u polovici Andreji Metelko, stanu koji je u vlasništvu Zvonimira Zgombića, stanu za koji je Tužitelj 2007. uzeo kredit za platiti stan u vrijednosti 150.000 EUR, a čija je glavnica zbog valutne klauzule u CHF nakon osam godina urednog plaćanja narasla na 180.000 EUR, cijeli taj kredit svojom presudom Zrinka Mataja ostavlja Tužitelju. U tom stanu

10 godina nezakonito boravi jedna gospođa, ne plaća najam niti režije; sve to plaća Tužitelj. Samo se Tužitelj i odvjetnici Zvonimira Zgombića 10 godina time bave do pravomoćne presude u korist Zvonimira Zgombića, Andreja Metelko pojma o tome nema, niti ju zanima. Pa na Sudu 7. listopada 2013. izjavljuje da je kredit za taj stan do kraja bračne zajednice u lipnju 2011. (po njoj) „**plaćala zajedno**“ s Tužiteljem, a kad je on otišao da „**više ne zna što je s tim**“. Gdje je odjednom nestalo „**zajedničko plaćanje**“? Ne zanima je stanje njezine imovine, plaća li se kredit za taj stan i hoće li taj stan možda završiti na bubnju, kao i stan na Dobrom dolu 49. Nije joj palo na pamet da sama nastavi plaćati za stan na Dobrom dolu 47 za koji tvrdi da je njezin. Nije joj palo na pamet da sama nastavi plaćati za stan na Dobrom dolu 49 za koji tvrdi da je njezin. Ali traži Andreja Metelko polovicu stana na Dobrom dolu 47 i daje joj ga Zrinka Mataja svojom nezakonitom presudom. Pa Andreja Metelko čak ne zna u kojoj je banci uzet kredit za stan na Dobrom dolu 49 u kojem živi od 1999. do danas; nema pojma kako često se plaćaju rate tog kredita. Živi u tom stanu na Dobrom dolu 49 već gotovo 30 godina na teret Tužitelja, Zvonimira i Slavice Zgombić (lažljivice po g. Igoru Hrabaru) koji su oni u cijelosti platili. Ne zna da se rate plaćaju mjesečno, misli da su rate polugodišnje, ali zna da je to sve „**zajedničko**“. Danas Andreja Metelko kaže Zgombićima – vi ne možete dolaziti u taj stan (na Dobrom dolu 49). To je moje kao i polovica svega što ste vi stjecali od 50-tih godina prošlog stoljeća.

Za taj stan na Dobrom dolu 49 u kojem živi Andreja Metelko Tužitelju stalno godinama dolaze prijedlozi ovrhe za neplaćene račune (što potvrđuje u predmetu P-8469/11 i svjedokinja gospođa Veronika Ceković) jer Andreja Metelko ne plaća svoje račune za stan u kojem živi. Zadnju takvu ovrhu dobio je Tužitelj za neplaćene račune za vodu u iznosu od 760 Kn plus zatezne kamate 21. rujna 2018.

Ali za Andreju Metelko sve je to „**zajednički**“. Pa kad tužitelj plaća 605 rata kredita, lizinga i treninga za Andreju Metelko, oni to rade „**zajedno**“. Kad se Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) ubija od posla u stanu u kojem živi Andreja Metelko, za Andreju Metelko, očito, ona i Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) njih dvije to rade „**zajedno**“. Kad Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) 20 godina pere gaće Andreje Metelko, očito, to Andreja Metelko i Slavica Zgombić (žena za koju g. Igor Hrabar tvrdi da je lažljivica) rade „**zajedno**“. Tako tvrdi Andreja Metelko!

Nemojte misliti da se Andreja Metelko možda ne slaže s tvrdnjom g. Igora Hrabara da je Slavica Zgombić lažljivica. Tog dana, 9. travnja 2014. kad g. Igor Hrabar cijeli iskaz Slavice Zgombić u njezinoj nazočnosti Slavice Zgombić, u nazočnosti Zvonimira Zgombića Hrvoja Zgombića, Zrinke Mataje i njezine gospođe zapisničarke i same Andreje Metelko, Slavicu Zgombić proglašava lažljivicom, sjedi Andreja Metelko na dva metra od Slavice Zgombić, gleda u njezina staračka i pogrbljena leđa i u cijelosti se slaže s tvrdnjom g. Igora Hrabara da je Slavica Zgombić lažljivica.

U postupku P-8469/11 koji vodi Zrinka Mataja traže sve troje tuženih Zgombića njihovo suočenje s Andrejom Metelko da im Andreja Metelko u oči kaže da su lažljivci, a ne dok im kukavički gleda u leđa dok daju svoje iskaze. Da im hrabro pogleda ravno u oči i kaže im da lažu. Ali to se neće i ne može dopustiti na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, ne može se dopustiti niti snimanje ročišta koje traži tužena obitelj Zgombić spremna da sama podmiri sve troškove tog snimanja, a ročište na kojem iskaz daje Andreje Metelko tog 7. listopada 2013. proglašava se tajnim.

Vratimo se pitanjima tužitelja kome nije bilo dopušteno ispitati Andreju Metelko. Tužitelj je imao pripremljenih 50-tak pitanja, ali se tijekom trajanja ročišta od 6. rujna 2018. odlučio postaviti samo nekoliko, osim dva gore navedena koja je gospođa Frigo Bomeštar odbila unijeti u Zapisnik, kao i činjenicu da Andreja Metelko šuti i ne odgovara na ta pitanja. Kako mu nije bilo dopušteno postavljati pitanja na ročištu, evo tih nekoliko pitanja Andreji Metelko u ovom podnesku:

1. Kakva je bila solventnost i likvidnost naše bračne zajednice te 1999.?
2. Jesam li ja od 1990. do 2011. imao vlastitu (posebnu) imovinu?
3. Jesi li ti od 1990. do 2011. imala svoju vlastitu (posebnu) imovinu?
4. Zašto 2012. nisi u svojoj imovinskoj kartici prikazala svoju policu životnog osiguranja u iznosu od 18.000 EUR
5. Zašto si 2012. u svojoj imovinskoj kartici prikazala kreditnu obvezu u iznosu 10 puta većem od stvarne (290.000 DEM umjesto 25.000 DEM).
6. Ako su naše neto plaće 1999. godine mjesečno iznosile zbrojeno cca 11.000 Kn, a rate dva kredita cca 18.000 Kn, iz kojih izvora je plaćana razlika.

7. Iz kojih izvora je investirano 1998. cca 60.000 DEM za uređenje i opremanje ureda u Praradovićevoj 25, a iz kojih izvora je investirano 1999. cca 100.000 DEM za uređenje i opremanje stana na Dobrom dolu 49.

Međutim, nije bilo dopušteno Tužitelju da ta ili bilo koja druga pitanja postavi Andreji Metelko tako da, kako sada stvari stoje, nikada nećemo saznati što bi o tih sedam pitanja, uz gore a navedena dva, slagala ili odšutjela Andreja Metelko.

Nije bilo dopušteno da se čuje kakve sve notorne gluposti (i laži) izgovara Andreja Metelko u odnosu na kredit iz 1999. za kupnju stana na Dobrom dolu 49. Tako Andreja Metelko, na primjer, navodi u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. ovo: „**Taj stan** (na Dobrom dolu 50 u kojem od 2003. žive Zvonimir i Slavica Zgombić [žena lažljivica kako to tvrdi g. Igor Hrabar], *prim. Tužitelja*) **je kupljen dijelom sredstvima koji potječu iz kredita kojim je kupljen naš stan na Dobrom dolu 49.**“. Po Andreji Metelko, postoji budala koja bi 1999. uzela kredit uz 9% kamatnu stopu godišnje dekurzivno, a onda bi ta budala čuvala negdje taj novac i cijelo vrijeme plaćala glavicu i kamatu na taj kredit po stopi od 9%, da bi onda nakon četiri godine koristila taj kredit ili dio tog kredita da se kupi stan na Dobrom dolu 50 Zvonimiru i Slavici Zgombić (ženi koju g. Igor Hrabar proglašava lažljivicom). Stan na Dobrom dolu 49 koštao je s porezom na promet 288.750 DEM, a kredit za taj stan je uzet kod Hypo banke u veljači 1999. u iznosu od 290.000 Kn. Ali tvrdi Andreja Metelko da je iznos tog kredita korišten četiri godine kasnije za kupnju stana na Dobrom dolu 50?!

Na ročištu pred Sudom Andreja Metelko o kreditu koji je uzet za kupnju stana na Dobrom dolu 49 navodi ovo: „**Kredit smo otplaćivali sredstvima iz naših plaća a kada je suprug osnovao firmu Zgombić i partneri dio sredstava dolazio je i iz firme, to je bio naš prihod.**“. Ne pada na pamet Andreji Metelko da objasni, niti Zrinki Mataji da je upita, pa niti Vama gospodo Frigo Bomeštar, kako su to kredit čije su mjesečne rate iznosile cca 11.000 Kn „**zajednički otplaćivali**“ Andreja Metelko i Tužitelj, dok su im plaće te 1999. iznosile također cca 11.000 Kn, pri čemu još Andreja Metelko tvrdi u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. da su te rate polugodišnje, a ne mjesečne. Iz kojih izvora su plaćani troškovi kućanstva i djece? Iz kojih izvora su plaćane mjesečne rate drugog kredita iz 1998. u iznosu od cca 7.000 Kn. Da ne bude zabune o izvorima za otplatu kreditâ,

kad Andreja Metelko kaže da je kredit otplaćivan i iz prihoda firme Zgombić & Partneri, ta firma osnovana je tek krajem ožujka 2003. godine, dakle više od četiri godine nakon što je uzet kredit za stan na Dobrom dolu 49. Iz kojih izvora su te 1999. godine Andreja Metelko i Tužitelji plaćali dvije mjesečne rate kredita u ukupnom iznosu od cca 18.000 Kn, dok su njihove zbrojene mjesečne neto plaće iznosile oko 11.000 Kn, pri čemu se uopće ne razmatra koliko su tada bili troškovi kućanstva, automobila, djece, ljetovanja i zimovanja? To pitanje na žalost, nikoga na Općinskom građanskom sudu ne zanima! Iz kojih izvora je plaćeno uređenje i opremanje stana na Dobrom dolu 49 te 1999. godine u iznosu od 100.000 DEM? Iz kojih izvora je plaćeno uređenje i opremanje ureda u Preradovićevoj 25 1998. godine u iznosu od 60.000 DEM?

Tužitelja zanima koliko je za Sud vjerodostojan ovaj podnesak ili će biti, kako to standardno tvrde već sedam dugih godina Andreja Metelko i Zrinka Mataja u postupku P-8469/11 za sve podneske Hrvoja, Zvonimira i Slavice Zgombić (žene lažljivice po g. Igoru Hrabaru), proglašen „**pravno irelevantnim**“.

U Zagrebu, 25. rujna 2018.

Hrvoje Zgombić

b. Rješenje Predsjednice suda o požurivanju sutkinje Mataje i naš osvrt na to rješenje

Dana 3. rujna izdali ste rješenje u kojem sutkinji Zrinki Mataji određujete rok od 24 mjeseca za donošenje odluke u predmetu P-8469/11.

Svoje Rješenje obrazlažete ovako:

- A. „Predlagatelji su 23. svibnja 2018. godine Županijskom sudu u Zagrebu podnijeli zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u predmetu ovog suda poslovni broj P-8469/11, smatrajući da im je dugim trajanjem navedenog postupka povrijeđeno pravo na suđenje u razumnom roku.“; i
- B. „Kako je uvidom u navedeni predmet kao i u izvješće raspravne sutkinje utvrđeno da je radi donošenja odluke u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje, valjalo je temeljem odredbe čl. 66, st. 1 Zakona o sudovima (Narodne novine broj 28713, 33/15,

82/15 i 82/16) odrediti rok od dvadeset i četiri (24) mjeseca u kojem je sutkinja zadužena za navedeni predmet, dužna isti riješiti“

O Vašim navodima mi tuženi kažemo sljedeće:

Mi nismo Županijskom sudu podnijeli zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, već smo se primarno žalili na korupciju na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu i lažiranje Spisa P-8469/11 od strane sutkinje Zrinke Mataje koja vodi taj predmet, a sve u organizaciji državne tajnice pri Ministarstvu vanjskih poslova Andreje Metelko. Navođenje dugog trajanja ovog postupka bilo nam je posve sekundarno (iako isto tako važno), što se jasno vidi iz naših podnesaka.

Identičan dopis koji smo poslali na Županijski sud, poslali smo istog datuma i na adrese Vrhovnog suda, Državnog sudbenog vijeća i na ured Pučke pravobraniteljice. U vašem odgovoru na zahtjev za očitovanjem koji Vam je uputio Vrhovni sud Vi neistinito navodite da je taj dopis, Vi ga zovete predstavkom, uputio Hrvoje Zgombić, a u stvari su taj dopis s molbom za se zaštititi naše temeljno pravo na pošteno i pravedno suđenje uputili Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić.

U Vašem odgovoru Vrhovnom sudu od 20. lipnja 2018. godine Vi navodite sljedeće:

„Uvidom u spis i očitovanje raspravne sutkinje razvidno je da se po predmetu postupa ŽURNO (naglasili tuženi), sukladno aktivnosti stranaka i objektivnim mogućnostima suda.“

Postupak P-8469/11 vodi se već gotovo sedam godina. Kako je to moguće da svega dva mjeseca i 13 dana kasnije (3. rujna 2018.) Vi utvrđujete, navodnim ponovnim uvidom u Spis, svojim Rješenjem od 3. rujna 2018. da je „**u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje**“. Pa, po Vama, sutkinja Mataja već radi žurno, zar je moguće raditi žurnije od toga kako radi Sutkinja. Ili ste lagali u svom očitovanju Vrhovnom sudu.

A što je na tom predmetu od 21. prosinca 2011. kad je podnijela svoju tužbu Andreja Metelko radila sutkinja Zrinka Mataja? Ne zaboravimo pri tom da ste već početkom 2012. godine presignirali predmet P-8469/11 s jednog suca na sutkinju Zrinku Mataju, pa pretpostavljamo da ste to napravili jer je Sutkinja bila dovoljno neopterećena svojim poslovima tako

da je mogla preuzeti i predmet P-8469/11. Međutim, sutkinja prvo ročište na kojem se izvode dokazi u tom predmetu saziva tek 7. listopada 2013. Što je sutkinja Mataja radila te skoro dvije godine od podnošenja tužbe Andreje Metelko?

Kako ste Vi uvidom u Spis predmeta P-8469/11 zaključili da se radi o tako složenom predmetu da je „**u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje**“, a malo više od dva mjeseca ranije u svom odgovoru Vrhovnom sudu jasno ste utvrdili da sutkinja postupak vodi „**žurno**“. Tužiteljica Andreja Metelko od dana podnošenja svoje tužbe od 21. prosinca 2011. do nadnevka podnošenja ovog podneska nije podnijela niti jedan jedini dokaz, nije pozvala niti jednog jedinog svjedoka. Pa pobogu, po čemu je taj predmet složen da Sutkinji treba još 24 mjeseca? Kako se uopće jedan postupak može voditi gotovo sedam (7) godina, a da tužitelj u tom postupku, Andreja Metelko, ne podnosi ni jedan dokaz, ne zove niti jednog svjedoka?

No, prije nego je sutkinja Zrinka Mataja dana 24. prosinca 2015. sazvala ročište na kojem čita svoju djelomičnu presudu o nekretninama u korist Andreje Metelko, prošlo je 18 mjeseci bez ikakvih aktivnosti. A ta presuda je izmišljena – nije zasnovana niti na jednom dokazu, ali se temelji na interesima onih koje predvodi Andreja Metelko! Nakon te presude daljnjih 22 mjeseca ne događa se baš ništa u predmetu P-8469/11, iako je sutkinja Zrinka Mataja bila dužna po zakonu bez odlaganja nastaviti suđenje o preostalom tužbenom zahtjevu Andreje Metelko, pa tužene jako zanima kako je taj predmet složen, toliko složen da je „**u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje**“, čak 24 mjeseca.

A svoju djelomičnu presudu o nekretninama donosi i čita je na ročištu sutkinja Zrinka Mataja na Badnjak 2015. u maniri jednog Jakova Blaževića. Tužene zanima, ali sumnjamo da ćete nam odgovoriti, koliko je sudaca na Vašem sudu donijelo presude na Badnjak i koliko je presuda na Vašem sudu čitano na ročištima na i jedan Badnjak od 1990. godine do danas. Ili je to bila božićna čestitka tuženima Zrinke Mataje, Andreje Metelko i dvoje ljudi čija imena se sad ne smiju spominjati? Tko je osmislio tu strategiju?

Vama, gospođo Jadranka Liović Merkaš, ne pada na pamet da se Vrhovnom ili Županijskom sudu očitujete o navodima tuženih da sutkinja Zrinka Mataja krivotvori spis i da je interesno povezana s Andrejom

Metelko uz dvoje ljudi čija imena se sad ne smiju spominjati, čija je jedina svrha nezakonito otimanje imovine obitelji Zgombić. Ali ste u stanju neistinito odjednom navoditi da je predmet P-8469/11 tako složen da je „**u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje**“. U Vašem odgovoru Vrhovnom sudu jasno ste i nedvojbeno navodili: „**Uvidom u spis i očitovanje raspravne sutkinje razvidno je da se po predmetu postupka ŽURNO** (naglasili tuženi), **sukladno aktivnosti stranaka i objektivnim mogućnostima suda**“. Koje ste to dodatne resurse stavili sutkinji Zrinki Mataji na raspolaganje kako bi riješila ovaj predmet u 24 mjeseca. Pa prema Vašem odgovoru Vrhovnom sudu, sutkinja Zrinka Mataja ubija se od posla i „**žurno, žurno**“ radi na predmetu P-8469/11.

Trebamo li Vam reći da je drugotuženi Zvonimir Zgombić, danas u 87. godini života, oduševljen Vašim rokom od 24 mjeseca koji dajete Zrinki Mataji. Ta 24 mjeseca za njega će proletjeti u tren oka, i Zvonimir Zgombić će napokon moći uživati u svojoj zasluženoj mirovini koju mu je blokirala Andreja Metelko nastojeći se dokopati preko Vašeg suda imovine obitelji Zgombić koji oni stječu još od 50-tih godina prošlog stoljeća.

Potpuno isto o Vašem roku od 24 mjeseca misli i Slavica Zgombić, danas u 82. godini života.

Ili jasno znate gospođu Jadranka Liović Merkaš da Zvonimir Zgombić, niti Slavica Zgombić, pa niti Hrvoje Zgombić neće dočekati Vaša 24 mjeseca, pa vrijeme potrebno Županijskom sudu, pa vrijeme potrebno Vrhovnom sudu. Zna da će njih dvoje sigurno pomrijeti, a prvotuženog Hrvoja Zgombića će se već nekako dokrajčiti, ovako ili onako, a onda više ništa neće stajati na putu Andreji Metelko da razdijeli sve što su Zgombići stjecali za svog života!

24 mjeseca?! Sjajna zamisao gospođu predsjednice Suda Jadranka Liović Merkaš.

I na kraju pitanje. Kako ćete zaštititi pravo tuženih na pošteno i pravedno suđenje zbog korupcije na Vašem sudu na koju se žale tuženi? Kako ćete zaštititi pravo tuženih na pošteno i pravedno suđenje u svezi s krivotvorenjem spisa P-8469/11 koje provodi sutkinja Zrinka Mataja, a koje su tuženi dokazali u svojim podnescima? Vi se na to u svojim odgovorima Županijskom i Vrhovnom sudu ne želite očitovati, ali dobrohotno, navodnim uvidom u spis predmetna P-8469/11, vi odlučujete „u

korist“ tuženih, pa nalažete Zrinki Mataji da riješi predmet u roku od 24 mjeseca.

U Zagrebu, 9. listopada 2018.

Hrvoje Zgombić

Zvonimir Zgombić

Slavica Zgombić

7. Razvoj događaja tijekom listopada i studenog 2018.

Dana 5. studenog 2018. mi se obraćamo Ministru pravosuđa povodom njegovog dopisa od 10. listopada 2018. predsjednici Općinskog građanskog suda u Zagrebu Jadranki Liović Merkaš u kojem se od Predsjednice Suda traži rok u kojem će naš predmet P-8469/11 biti riješen obzirom da se mi tuženi, prema Ministarstvu pravosuđa, žalimo na dugotrajnost postupka, a sve povodom poziva Predsjednice RH Ministru pravosuđa da istraži i očituje se o našoj predstavi.

U nastavku mi, dotepenci iz Slavonije kako nas označava g. Igor Hrabar, dajemo cijeli tekst našeg dopisa Ministru pravosuđa:

„Poštovani gospodine Ministre,

Mi tuženi u postupku P-8469/11 pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu - Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić – zaprimili smo e-mailom od Vašeg ministarstva, od Sektora za pravosudnu upravu i pravosudnu inspekciju Uprave za organizaciju pravosuđa, a potpisano od gospode Marinke Jelić e-mail dana 12. listopada 2018. koji je naslovljen na Općinski građanski sud u Zagrebu, a nama poslan na znanje, u kojem navodite sljedeće:

„Ministarstvo pravosuđa zaprimilo je predstavku obitelji Zgombić kojem se, između ostalog, iznose pritužbe na dugotrajnost postupka koji se vodi u naslovljenom sudu, pod poslovnim brojem: P-8469/11.“

Dalje u dopisu tražite od predsjednice Suda da ispita navode iz naše predstavke te da vas se izvijesti kad se može očekivati donošenje odluke u navedenom predmetu. Taj vaš dopis nalazi se u prilogu ovom e-mailu.

U našoj predstavi, međutim, mi se primarno žalimo na korupciju na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu te krivotvorenje dokaza iz spisa P-4689/11 koje je provela sutkinja Zrinka Mataja u svojoj djelomičnoj presudi o nekretninama koju je čitala na ročištu na Badnjak, 24. prosinca 2015. godine.

Tek „**između ostalog**“ mi se žalimo na dugotrajnost postupka i ne bismo htjeli da se naše sumnje na korupciju i dokazano lažiranje spisa od strane

sutkinje Zrinke Mataja u predmetu P-8469/11 prekrivaju brigom oko dugotrajnosti postupka.

Mi smo našu predstavku uputili još 16 . svibnja e-mailom, pa onda i 21. svibnja 2018. preporučenom poštom s povratnicom Vrhovnom sudu RH, Županijskom sudu u Zagreb, Državnom sudbenom vijeću i Pučkoj pravobraniteljici u kojem tražimo zaštitu našeg prava na pošteno i pravedno suđenje, što je jedno od temeljnih građanskih prava.

U tom dopisu mi izravno navodimo sljedeće:

„Prema našem shvaćanju stvari koje se mogu razaznati iz činjeničnih okolnosti spisa predmeta P-8469/11, tužiteljica koja je državna tajnica za EU pri Ministarstvu vanjskih i europskih poslova organizirala je i vodi skupinu kojoj je za cilj da na bezakonju, lažiranjem spisa od strane sutkinje koja vodi ovaj predmet gospođe Zrinke Mataja i njezine namjerne grube nepažnje i nemara usmjerenog na pogodovanje tužiteljici i oštećivanje tuženih razvlasti tužene od njihove zakonito stečene imovine i dodijeli je tužiteljici u skladu s njezinom tužbom.“

Od Vrhovnog suda i Pučke pravobraniteljice dobili smo izraze sućuti za našu situaciju, a sva četiri tijela proglasila su se nenadležnim za našu situaciju.

Vrhovni sud RH i Županijski sud u Zagrebu ipak su tražili očitovanje o našoj predstavi od predsjednice Općinskog građanskog suda u Zagrebu gospođe Jadranke Liović Merkaš. Ukratko (da ne prenosimo sve), na upite ta dva tijela, predsjednica Općinskog građanskog suda odgovara da je:

„Uvidom u spis i očitovanje raspravne sutkinje razvidno je da se po predmetu postupa žurno, sukladno aktivnosti stranaka i objektivnim mogućnostima suda“, a tuženi – obitelj Zgombić - "na vrlo neprimjeren i nedopustiv način iznose insinuacije na račun raspravne sutkinje". Ono što predsjednica Suda propušta učiniti jest navođenje barem jedne (a tvrdi da ih je više) konkretne insinuacije tuženih na račun raspravne sutkinje Zrinke Mataja.

U svom rješenju o odbijanju našeg zahtjeva za izuzeće sutkinje Zrinke Mataja od 13. listopada 2017. , predsjednica Općinskog građanskog suda u

Zagrebu navodi da je od sutkinje Mataja dobila očitovanje na naš zahtjev za njezinim izuzećem u kojem sutkinja Mataja izjavljuje da je ona:

"tijekom cijelog postupka savjesno provodila i ocjenjivala dokaze u skladu s ZPP-om, te da su svi navodi tuženih iz zahtjeva za izuzeće neutemeljeni, neistiniti, proizvoljni i zlonamjerni, te usmjereni na diskreditiranje nje kao osobe, slijedom čega nema razloga za njezino izuzeće"

O toj izjavi sutkinje gospođe Zrinke Mataja koja se sastoji od niza neistinitih tvrdnji mi se detaljno očitujemo u poglavlju „Osvrt na rješenje o odbijanju izuzeća sutkinje Zrinke Mataja“ na stranicama 17 do 23 u našim Apelima za pomoć i zaštitu od nezakonitih postupaka Andreje Metelko“ od 3. rujna 2018. i 10. listopada 2018. (dalje u tekstu: Apel)

Mi smo vrlo precizno, citirajući spis P-4689/11, naveli kako je sutkinja Mataja krivotvorila spis te kako je na temelju krivotvorenja iskaza tužiteljice Andreje Metelko u njezinu korist i krivotvorenja iskazâ tuženih Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić na njihovu štetu donijela i čitala u svojoj sudnici presudu na Badnjak 2015. godine u kojem je u cijelosti usvojila tužbeni zahtjev Andreje Metelko. Uz to je sutkinja Zrinka Mataja svjesnim i namjernim nemarom djelovala protiv zakonitih prava tuženih.

Pored toga, u obrazloženju svoje djelomične presude o nekretninama uključuje Zrinka Mataja izreku buduće presude o poslovnim udjelima (koja do danas nije donesena unatoč brojnim požurnicama od strane tuženih) i to ovako, citiramo:

„... sud smatra da su firme osnovane sredstvima koja su zajednička imovina bračnih drugova a ne vlastita imovina tuženika.“

Posebno Vam napominjemo da ovaj spor sada traje gotovo već sedam godina, a da ni po čemu nije kompleksan kako to izjavljuje predsjednica Općinskog suda. Naime, tužiteljica Andreja Metelko tijekom ovih sedam godina nije dostavila niti jedan dokaz, nije pozvala niti jednog svjedoka kojima bi potvrdila svoje tužbene navode da je imovina koja je predmet spora nastala od primitaka od rada ili od imovine koja je nastala od primitaka o rada, tj. da se radi o bračnoj stečevini. Jedini dokaz Andreje Metelko koji postoji u spisu P-8469/11 njezin je vlastiti iskaz koji je dala

pred sudom 7. listopada 2013. godine, a koji se u većini sastoji od lažnih izjava koje mi detaljno obrazlažemo u našem Trećem i Četvrtom zahtjevu za izuzeće sutkinje Zrinke Mataja te u našem Apelu. Mi vjerujemo da niti jedan građanin u niti jednoj životnoj situaciji ne bi smio lagati, a pogotovo kad se radi o državnom dužnosniku. Napominjemo dodatno, da je Andreja Metelko u četiri navrata podnosila svoju imovinsku karticu pri čemu je u dva navrata kasnila mjesecima s predajom, a u sve četiri imovinske kartice dala je bitno lažan iskaz imovine (a 2012. i obveza), što se može lako provjeriti usporedbom njezinih imovinskih kartica s njezinom tužbom od 21. prosinca 2011. godine. Uz to, nije u svojim imovinskim karticama prijavila veliki dio imovine koji uopće nije dio njezinog tužbenog zahtjeva. U svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. laže Andreja Metelko a) da je Komisiji za sukob interesa prijavila i imovinu koja je predmet njezine tužbe i b) da je obrazac imovinske kartice „**puno veći**“ od onog koji se objavljuje na Internetu.

Da se mi primarno žalimo na korupciju i lažiranje spisa od strana Andreje Metelko vidi se i iz našeg Petog zahtjeva za izuzeće sutkinje Zrinke Mataja od 24. listopada 2018. u kojem istovremeno tražimo da se ukinu privremene mjere kojima nam je zabranjeno raspolagati našom imovinom. Kako je taj zahtjev kratak prenosimo ga u cijelosti:

„Ovim zahtjevom traži se izuzeće sutkinje Zrinke Mataja od vođenja postupka u predmetu P-8469/11 zbog koruptivnog udruživanja s tužiteljicom Andrejom Metelko i zbog lažiranja spisa P-8469/11 od strane sutkinje Mataja.

Kako je dosadašnji tijek postupka koji traje već skoro sedam (7) godina pokazao da tužba tužiteljice Andreje Metelko u predmetu P-8469/11 nije utemeljena, niti je vjerojatno da je imovina koja je predmet njezine tužbe bračna stečevina jer sama tužiteljica Andreja Metelko nije podnijela niti jedan dokaz, niti je predložila ijednog svjedoka kojim bi dokazala tvrdnje iz svoje tužbe, traži se HITNO ukidanje privremenih mjera kojima je prvotuženom Hrvoju Zgombiću i drugotuženom Zvonimiru Zgombiću zabranjeno raspolaganje novčanim sredstvima na svim računima u svim bankama u Republici Hrvatskoj, pogotovo uzimajući u obzir činjenicu da je drugotuženi Zvonimir Zgombić danas u 87. godini života te

da već gotovo sedam (7) godina ne prima svoju zasluženu mirovinu.“

Dodatno napominjemo sljedeće:

1. nekoliko tjedana od podnošenja tužbe Andreje Metelko predmet P-8469/11 je presigniran s jednog suca na sutkinju Zrinku Mataja, a nikad nismo dobili objašnjenje zašto je to napravljeno. Mi imamo ozbiljne sumnje da je to učinjeno kako bi se pogodovalo Andreji Metelko, a vjerujemo da je to postalo očito tijekom trajanja ovog postupka.
2. Nakon što su nam bez ročišta, bez saslušanja, bez utvrđivanja vjerojatnosti da je imovina koja je predmet tužbe Andreje Metelko bračna stečevina blokirana naša imovina, Andreji Metelko određeno je da svoju tužbu mora podnijeti u roku od 30 dana (na koju se vjerojatno spremala mjesecima), dok je tuženima dan rok od samo 15 dana za odgovor na tužbu.
3. Tuženi su tražili da se o njihovom trošku snimaju ročišta u predmetu P-8469/11, ali je to sutkinja Zrinka Mataja svojim rješenjem odbila.
4. Iako su sva ročišta na kojima tuženi i svjedoci daju svoje iskaze javna, ročište na kojem Andreja Metelko daje svoj iskaz proglašava se tajnim, unatoč tome što Andreja Metelko na tom ročištu nije iskazivala o tome kako je npr. nastao pojam „**junction**“ ili nešto slično što bi moglo biti tajna, već je iskazivala o imovini koja je predmet njezine tužbe od 21. prosinca 2011.
5. Dana 3. rujna 2018. godine predsjednica Općinskog građanskog suda, nekako predosjećajući da ćete joj 12. listopada uputiti upit od dugotrajnosti postupka, donosi rješenje kojim nalaže raspravnoj sutkinji gospođi Zrinki Mataja da u roku 24 mjeseca donese odluku u predmetu P-8469/11, a to obrazlaže na način da „**je uvidom u navedeni predmet kao i u izvješće raspravne sutkinje utvrđeno da je radi donošenja odluke u tom postupku potrebno duže vremensko razdoblje.**“
 - a. Međutim, uvidom u navedeni predmet gospođa Jadranka Liović Merkaš mogla je utvrditi da tužiteljica Andreja Metelko tijekom gotovo sedam godina koliko traje postupak P-8469/11 nije

podnijela niti jedan dokaz i nije pozvala niti jednog svjedoka kojima bi potkrijepila svoju tužbu od 21. prosinca 2011. te nije moguće da je za donošenje odluke u predmetu P-8469/11 potrebno „**duže vremensko razdoblje**“.

- b. U svom odgovoru Vrhovnom sudu, Jadranka Liović Merkaš ustvrdila je da je uvidom u predmet P-8469/11 utvrdila da raspravna sutkinja Zrinka Mataja predmet P-8469/11 vodi „**žurno**“, dakle ne redovito već „**žurno**“. Nelogično je da se sutkinji Zrinki Mataja odjednom određuje rok od 24 mjeseca za donošenje odluke, a očito sutkinja ne može raditi „**još žurnije**“. Pri tom Jadranka Liović Merkaš nije sutkinji Zrinki Mataja naložila da radi prekovremeno, niti je poznato da joj je na raspolaganje dala dodatne resurse da Zrinka Mataja može raditi „**žurnije od žurnog**“ i ta onda tako „**žurnije od žurnog**“ donese odluku u predmetu P-8469/11. najkasnije tijekom listopada 2020. godine.
- c. Isto tako, ako je gospođa Jadranka Liović Merkaš napravila uvid u predmet P-8469/11 i pogledala očitovanje raspravne sutkinje gospođe Zrinke Mataja, mogla je jasno utvrditi da ovaj predmet stoji bez pomaka preko 70% ukupnog vremena trajanja Postupka. Nije jasno što je sutkinja proučavala ako Andreja Metelko nije predala niti jedan dokaz u Spis, niti je pozvala ijednog svjedoka. Dodatno, **i vrlo važno**, kad je Andreja Metelko bez riječi obrazloženja krajem kolovoza 2015. godine utvrdila da su sazreli uvjeti za donošenje djelomične presude o nekretninama i svojim podneskom zatražila donošenje te djelomične presude, u tom predmetu za koji je gospođa Jadranka Liović Merkaš utvrdila da je za donošenje odluke potrebno „**duže vremensko razdoblje**“, sutkinja Zrinka Mataja ekspresno, u roku četiri (4) mjeseca donosi djelomičnu presudu o nekretninama na Badnjak 2015. obrazlažući to sazrelošću uvjeta za donošenje djelomične presude o nekretninama, a da sama nije navela niti jedan razlog zbog čega smatra da su uvjeti sazreli. Pri tome je tuženi višekratno upozoravaju da je u nekretnine uloženo četiri puta više nego što su primanja od rada Andreje Metelko i prvotuzenog Hrvoja Zgombića te da prije donošenja oduke o nekretninama mora najprije utvrditi pravo vlasništva nad izvorima sredstava na teret

kojih su nekretnine stečene. Ali ne, vjerojatno plaćena od Andreje Metelko i uz aktivnu ulogu Jadranka Liović Merkaš i dvoje ljudi čija imena se sad ne smiju spominjati, Zrinka Mataja u roku od četiri mjeseca donosi djelomičnu presudu o nekretninama u korist Andreje Metelko u predmetu za čiju je odluku uvidom u predmet i uzimanjem izjave od Zrinke Mataja gospođa Jadranka Liović Merkaš utvrdila za je potrebno „**duže vremensko razdoblje**“, čak još dodatnih 24 mjeseca.

- d. U obrazloženju te iste djelomične presude o nekretninama, Zrinka Mataja formira izreku buduće presude o poslovnim udjelima u cijelosti u korist Andreje Metelko i to na način da krivotvori izjave svo troje tuženih njima na štetu i izjave Andreje Metelko njoj na korist i tu u predmetu za koji Jadranka Liović Merkaš tvrdi da je za donošenje odluke potrebno „**duže vremensko razdoblje**“.
- e. Kako ne bi bilo niti najmanje zabune kako je krivotvorenjem iskaza stranaka Zrinka Mataja u obrazloženu djelomične presude o nekretninama kreirala izreku buduće presude o poslovnim udjelima u korist Andreje Metelko, evo tih izjava Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić o izvorima za osnivanje dvaju trgovačkih društava iz 1994. godine, pa onda i izjava Andreje Metelko (sve citirano iz spisa predmeta P-8469/11):
 - i. Hrvoje Zgombić: „Sredstva za **osnivanje firme** i početni rad sam dobio od svojih roditelja i to oba roditelja u iznosu od 20.000 DEM.“
 - ii. Zvonimir Zgombić: „Mi smo sinu pomagali u **osnivanju tih firme** na način da smo mu dali početni kapital za osnivanje.“
 - iii. Slavica Zgombić: „novac smo dali sinu za **otvaranje firme**. Sin je otvorio firmu 1994.g. ali nije imao novaca te smo mu dali 20.000 DEM. 20.000 DEM je korišteno i za **registriranje firme** i opremanje poslovnog prostora te kupovina opreme“.
- f. Ali da bi donijela presudu u korist Andreje Metelko, Zrinka Mataja krivotvori te iskaze tuženih njima na štetu i navodi da su tuženi izjavili sljedeće:

„Sam I tuženik nadalje iznosi, a što također proizlazi i iz iskaza III tužene Slavice Zgombic da dobivena sredstva od 20.000 DEM su korištena za uređenje poslovnog prostora firme (oličeni su zidovi, stavljeni novi podovi, nabavljen je namještaj i informatička oprema te ostalo).“ Sutkinja svjesno i namjerno prešućuje da je sve troje tuženih jasno i nedvosmisleno izjavilo da su sredstva dana za osnivanje firmi i da su ih dali drugotuženi i trećetužena. I onda dalje sutkinja Mataja, nakon krivotvorenja izjava tuženih, lažno tvrdi ovako: „... **posebno uzevši u obzir činjenicu da novac koji je tuženik dobio od svojih roditelja u iznosu od 20.000 DEM nije utrošen za osnivanje trgovačkih društava ...**“ te na tako krivotvorenim izjavama tuženih Mataja zaključuje: „... **sud smatra da su firme osnovane sredstvima koja su zajednička imovina bračnih drugova a ne vlastita imovina tuženika.**“ I to sve navodi Zrinka Mataja u obrazloženju djelomične presude o nekretninama?!

- g. A evo i izjava Andreje Metelko o osnivanju tih istih dvaju trgovačkih društava iz 1994. godine:
- i. „Teško mi je reći o sredstvima za osnivanje firme ...“
 - ii. „Meni se čini da roditelji Hrvoja nisu dali novac za osnivanje tih firmi“
 - iii. „Teško je utvrditi da li je novac za firme naš zarađeni novac ili je neki drugi novac“
 - iv. „Za pretpostaviti je da se radi o našem zajedničkom novcu budući smo oboje radili a Hrvoje je radio u dobroj firmi“
 - v. „Ne znam koliki je iznos potrošen na inicijalni rad firmi“.
- h. Ali da bi donijela presudu u korist Andreje Metelko, Zrinka Mataja krivotvori taj iskaz Andreje Metelko njoj na korist i navodi da je Andreja Metelko izjavila sljedeće:

„Roditelji Hrvoja nisu dali novac za osnivanje tih firmi“, te onda Zrinka Mataja zaključuje „... **sud smatra da su firme osnovane sredstvima koja su zajednička imovina bračnih drugova a ne vlastita imovina tuženika.**“ I to sve navodi Zrinka Mataja u obrazloženju djelomične presude o nekretninama?!

- i. Djelomična presuda Zrinke Mataja u kojoj navodi da su poslovni udjeli u trgovačkim društvima iz 1994. bračna stečevina postaje još fascinantijsa (u negativnom smislu), kad dvije godine kasnije, na ročištu od 8. prosinca 2017. odvjetnik Andreje Metelko, g. Igor Hrabar u Zapisnik izjavljuje **„Sva imovina stečena u braku stranaka stečena je u periodu od 1999. odnosno 2000 godine pa nadalje tj. po novom Obiteljskom zakonu što ne bi trebalo biti sporno.“** Pa kako je to onda, na temelju kojih dokaza, Zrinka Mataja u obrazloženju djelomične presude o nekretninama formirala izreku presude da su poslovni udjeli nastali prije 1999. bračna stečevina? Ili je ta družina koju predvodi Andreja Metelko samu sebe zapetljala u gomilu laži koje mi u našem Apelu objašnjavamo na brojnim primjerima koristeći se izrekom „**u laži su kratke noge**“. Zanimljivo, tijekom sedam godina nitko, ni Andreja Metelko, ni g. Igor Hrabar, niti Zrinka Mataja nisu utvrdili da bi ijedna jedina izjava Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić bila lažna! **I jedna jedina!**
- j. Kako ne bi bilo zabune citiramo li mi istinito i pošteno dijelove spisa na Internet stranici www.metspor2011.com naći ćete bitne dijelove spisa u predmetu P-8469/11 iz kojeg se lako mogu provjeriti naše tvrdnje. Ako Andreja Metelko misli da nešto u tom spisu treba dopuniti, mi je pozivamo da to najhitnije učini i da Vam se to dostavi
- k. Prije donošenja djelomične presude o nekretninama u obrazloženju koje presuđuje i o poslovnim udjelima u korist Andreje Metelko, sutkinji Zrinki Mataja podnesena je ovjerena bruto bilanca trgovačkih društava iz 1994. iz koje se vidi da je Hrvoje Zgombić uložio u ta dva društva ukupno cca 80.000 Kn, a taj iznos naknadno potvrđuje i g. Željko Faber, drugi član tih društava osnovanih 1994. godine, u svom iskazu od 8. prosinca 2017. te g. Tin Dolički koji u svom iskazu pred sudom od 24. listopada 2018. navodi da mu je prvotuzeni Hrvoje Zgombić tada (te 1994.) godine rekao da je novac za osnivački kapital dobio od oca.
- l. U svom podnesku od 22. travnja 2014. Andreja Metelko izjavljuje da je ona dala za osnivački kapital za ta dva trgovačka društva

1.402,50 Kuna (tisućučetiristoidvije Kune i 50 Lipa) uz cijeli niz lažnih izjava vezanih za tu uplatu što tuženi detaljno obrazlažu na temelju Spisa u svom Trećem i Četvrtom zahtjevu za izuzeće Zrinke Mataja od vođenja postupka P-8469/11

m. Sve ostale krivotvorine Zrinke Mataja i njezinog svjesnog i namjernog nemarnog djelovanja u korist Andreje Metelko i aktivne podrške takvom radu Zrinke Mataja od Jadranke Liović Merkaš i dvoje ljudi čija se imena sad ne smiju spominjati mi tuženi vrlo detaljno opisujemo, ništa ne izmišljajući niti interpretirajući, nego precizno citirajući spis u našem Trećem i Četvrtom zahtjevu za izuzeće sutkinje Mataja od vođenja postupka P-8469/11, kao i u našim Apelima (koje ste dobili) za pomoć i zaštitu od nezakonitih postupaka Andreje Metelko.

n. Nakon što je sutkinja donijela i čitala na Badnjak 2015. u svojoj sudnici svoju djelomičnu presudu o nekretninama u korist Andreje Metelko, predmet P-8469/11 stajao je nepomično puna dvadeset i dva (22) mjeseca, iako je sutkinja Zrinka Mataja po procesnim pravilima bila dužna bez odgađanja nastaviti postupak o ostalim tužbenim zahtjevima Andreje Metelko. Ali danas Liović Merkaš tvrdi da je uvidom u spis P-8469/11 i očitovanje raspravne sutkinje Mataja zaključila da je za donošenje odluke u tom predmetu „**potrebno duže vrijeme**“.

6. Drugotuženom Zvonimiru Zgombiću koji je danas u 87. godini života već je sedam godina uskraćena njegova mirovina, kao i mogućnost raspolaganja svojom štednjom, a svi njegovi računi u svim bankama u RH su blokirani, kao i prvotuženom. Isto je tako tužena trećetužena Slavica Zgombić koja je danas u 82. godini života, a njoj i drugotuženom su praktički blokirane sve njihove nekretnine. Radi se o ljudima koji su Andreju Metelko kao kaplju vode držali na dlanu 20 godina, radi se o ljudima na čijem minulom radu živi Andreja Metelko već gotovo 30 godina. Radi se o ljudima za koje je Andreja Metelko u jednom svom pismu prije svog iskaza na Sudu izjavila „**da su se njoj i prvotuženom u potpunosti posvetili, a nju kao da su posvojili.**“ Ali u svom iskazu pred Sudom od 7. listopada 2013. Andreja Metelko i Slavicu i Zvonimira Zgombić praktički proglašava dangubama koji su „**par sati čuvali djecu**“.

Vaš dopis predsjednici Općinskog građanskog suda gospođi Jadranki Liović Merkaš vjerojatno neće uroditi objektivnim odgovorom jer je gospođa Jadranka Liović Merkaš već odgovorila na iste upite Vrhovnog suda RH i Županijskog suda u Zagrebu da sutkinja Zrinka Mataja „**žurno**“ vodi predmet P-8469/11, da se subjektivnim i objektivnim testom koji je nad radom sutkinje Zrinke Mataje provela predsjednica Suda pokazalo da sutkinja objektivno i uredno vodi taj predmet, a da su tuženi uzrok dugog trajanja ovog postupka jer su višekratno tražili izuzeće sutkinje Mataja i da tuženi opstruiraju postupak, što odgovara višegodišnjoj tezi Andreje Metelko da se tuženi „**obijesno parniče**“. Predsjednica Suda nije pri tome našla za shodno da odgovori niti na jednu našu konkretnu pritužbu, pa je vrlo malo vjerojatno da će to učiniti ovaj put, a njezin odgovor završit će na općim frazama i opservacijama na isti način kako je odgovorila Vrhovnom sudu RH i Županijskom sudu u Zagrebu.

Gospodine Ministre, molili bismo vas da razmotrite kratko:

1. kako Zrinka Mataja obrađuje predmet P-8469/11 s aspekta činjenice je bračna zajednica Andreje Metelko i Hrvoja Zgombića trajala u dva zakonska režima – režim primjene Zakona o braku i porodičnim odnosima do zaključno 30. lipnja 1999 i režim primjene Obiteljskog zakona od 1. srpnja 1999.
2. kako Zrinka Mataja tretira prigovor promašene pasivne legitimacije koji u svom odgovoru na tužbu Andreje Metelko ističu Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić u pogledu nekretnina nad kojima imaju pravo vlasništva. Jasno ćete vidjeti da kad bismo mi, obitelj Zgombić, tužili Vas gospodine Ministre da su sve Vaše nekretnine u stvari naše, i kad bismo taj spor dali na rješavanje Zrinke Mataja, ona bi uz dva kumulativna uvjeta/kriterija koja je primijenila da bi svojom djelomičnom presudom o nekretninama oduzela njihove nekretnine Zvonimiru i Slavici Zgombić, sve Vaše nekretnine dosudila obitelji Zgombić. Mi smo uvjereni, a vjerujemo i velika većina čitatelja ovog pisma, vjerojatno i svi, da se Vama takva presuda Zrinke Mataja o Vašim nekretninama ne bi svidjela i da biste s pravom smatrali da ste pokradeni. Ali na žalost, u našem slučaju, Vrhovni sud RH, Županijski sud u Zagrebu, Državno sudbeno vijeće i Pučka pravobraniteljica izjavljuju službeno da oni nisu nadležni. Od izraza sućuti koje smo primili od Vrhovnog suda RH i Pučke pravobraniteljice mi nećemo

imati koristi. Tko će se baviti činjenicom da smo mi pokradeni? Kome da se mi obratimo?

Neovisno o ovom našem dopisu o predmetu P-8469/11, molili bismo Vas da napravite uvid i u sljedeća dva spisa: P-1803/15-12 i 144-P Ob-464/16-18 jer su oba u bliskoj svezi s predmetom P-8469/11.

Molimo Vas da se ovaj tren na bavite dugotrajnošću postupka koji se vodi na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu, iako nam je to isto jako važno imajući na umu činjenicu da su drugotuženi Zvonimir Zgombić i trećetužena Slavica Zgombić danas u 87. i 82. godini života i vrlo bolesni.

Poštovani gospodine Ministre, tražimo od vas da ispitajte naše tvrdnje da je sutkinja Zrinka Mataja lažirala dokaze iz spisa P-8469/11 u svojoj djelomičnoj presudi o nekretninama od 24. prosinca 2015. te da isto tako provjerite uz pomoć službi nadležnih za takve radnje naše tvrdnje da se, uvidom u cjeloviti spis P-8469/11, može nedvojbeno zaključiti da se radi o koruptivnom pothvatu. Tražimo:

- 6. da se izuzme sutkinju Zrinku Mataja od daljnjeg vođenja postupka P-8469/11 zbog razloga navedenih: a) u ovom podnesku, b) našem Trećem, Četvrtom i Petom zahtjevu za izuzeće sutkinje Mataja i c) našim Apelima dijelu javnosti za pomoć i zaštitu od nezakonitih postupaka Andreje Metelko, bez obzira na činjenicu da je Županijski sud u Zagrebu ukinuo djelomičnu presudu koju je donijela sutkinja Zrinka Mataja i u cijelosti diskvalificirao sve dijelove te presude jer je zlorabeći svoj službeni položaj, proizvoljno tumačila i samovoljno primijenila materijalno pravo na spor koji Andreja Metelko vodi protiv Hrvoja Zgombića, Zvonimira Zgombića i Slavice Zgombić,**
- 7. da se ne prikrivaju zloporabe koje je sutkinja Mataja počinila teško kršeći odredbe Zakona o sudovima, Kodeks sudačke etike, odredbe Zakona o državnim službenicima i odredbe Kaznenog zakona, već da se Sutkinju Mataju izuzme od daljnjeg vođenja ovog spora zbog razloga navedenih u ovom podnesku, a ne zbog drugih razloga i da se provedu radnje koje tuženi traže iz niže navedenih točaka 3, 4 i 5.,**
- 8. da se o tim zloporabama obavijeste Vrhovni sud RH, Županijski sud u Zagrebu i Državno sudbeno vijeće,**

9. da se po službenoj dužnosti pokrene postupak protiv sutkinje Zrinke Mataje pred nadležnim tijelom zbog teške povrede službene dužnosti nezakonitim radom i zlorabom položaja u skladu s odredbama Zakona o državnim službenicima, pri čemu treba uzeti u obzir da je sutkinja Mataja već disciplinski kažnjavana,
10. da se po službenoj dužnosti podnese odgovarajuća kaznena prijava protiv sutkinje Zrinke Mataja Državnom odvjetništvu, odnosno USKOK-u u skladu s odredbama Kaznenog zakona jer tuženi smatraju da se u slučaju vođenja ovog spora od strane sutkinje Zrinke Mataje radi o organiziranom pothvatu u koje je uključeno više osoba s temeljnim ciljem da se u unaprijed aranžiranom i protuzakonito vođenom sudskom postupku tuženima oduzme njihova zakonito stečena imovina.
11. da se utvrdi kada je i kako djelomična presuda o nekretninama koju je na Badnjak 2015. donijela Zrinka Mataja, spremljena na računalo Zrinke Mataja i da pokušate utvrditi tko je pisao tu presudu.
12. Da se tuženima HITNO ukinu privremene mjere kojima im je zabranjeno raspolagati svojom zakonitom stečenom imovinom jer je dosadašnji tijek postupka koji traje već skoro sedam (7) godina pokazao da tužba tužiteljice Andreje Metelko u predmetu P-8469/11 nije utemeljena, niti je vjerojatno da je imovina koja je predmet njezine tužbe bračna stečevina jer sama tužiteljica Andreja Metelko nije podnijela niti jedan dokaz, niti je predložila ijednog svjedoka kojim bi dokazala tvrdnje iz svoje tužbe, pogotovo uzimajući u obzir činjenicu da je drugotuženi Zvonimir Zgombić danas u 87. godini života te da već gotovo sedam (7) godina ne prima svoju zasluženu mirovinu. Gospodine Ministre Bošnjaković, molimo Vas da ne dopustite da Zvonimir Zgombić umre uskraćen za svoje temeljno građansko pravo da uživa u svojoj zasluženoj mirovini kojom ne može raspolagati već gotovo sedam godina. A Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić bili su „posvojili“ Andreju Metelko kako sama iskazuje.

Mi smo svjesni moći Andreje Metelko, kao i ljudi s kojima se udružila u ovom pothvatu, ali mi se nećemo predati, mi se nećemo predati! Mi ćemo

se boriti stalno za naša zakonita prava, pa čak i onda ako Andreja Metelko ishodi svojim utjecajem da nas se pohapsi! Nama je svejedno što ćete s nama napraviti, pa makar se proveli kao jadni Josef K. prije stotinu godina! Nakon sedam dugih godina tijekom kojih su Andreja Metelko i Zrinka Mataja uz aktivnu ulogu Jadranke Liović Merkaš i dvije osobe čija imena se sad ne smiju spominjati uništile naše živote, mi više nismo spremni da se ovaj postupak vodi bez znanja javnosti.

Zagreb, 5. studenog 2018.

Hrvoje Zgombić Zvonimir Zgombić Slavica Zgombić“

Prilozi:

1. Dopis Ministarstva pravosuđa od 12. listopada 2018.
2. Dopis Vrhovnom sudu RH, Županijskom sudu u Zagrebu, DSV-u i Pučkoj pravobraniteljici od 16. i 21. svibnja 2018.

Hladnokrvnost koju Andreja Metelko i Zrinka Mataja pokazuju na ročištima koje vodi Zrinka Mataja unatoč kaznenim djelima koja čine, nama jasno govori da je postupak P-8469/11 već apsolviran na najvišim hrvatskim sudskim instancama, vjerojatno već od dana kad je na sutkinju Zrinku Mataja presigniran ovaj predmet.

Na žalost, ono što se prije stotinu godina događalo građaninu Josefu K. mačji je kašalj - trice su i kućine - u odnosu na ono što se danas događa tuženima. Pa evo i dva citata iz tog djela o jadnom građaninu 'K':

"Čak i kad bi čovjek mogao popraviti neke sitnice - što je, međutim, luda tlapnja - postigao bi u najboljem slučaju nešto za buduće procese, a sam bi sebi neizmjereno naškodio jer bi privukao pozornost sudskog osoblja, koje je vazda željno osvete. Samo ne treba izazivati pozornost!" i

„Valja uvidjeti da taj veliki sudski organizam u neku ruku vječito lebdi u zraku, pa kad bi čovjek i promijenio nešto oko sebe na svoju ruku, iskopao bi jamu u koju bi mogao sam pasti, a onaj bi se veliki organizam lako namirio za tu malu smetnju na drugom mjestu - jer, sve je tu povezano - i ostao

nepromijenjen, ako još možda ne bi, što je čak i vjerojatno, postao još zatvoreniji, još budniji, još stroži i opakiji.

Mi imamo vrlo malo sumnje kako će se sudsko osoblje ponašati prema nama. Ali mi tuženi – Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić - **nikad se nećemo predati!**

U Zagrebu, 9. listopada 2018.

Hrvoje Zgombić

Zvonimir Zgombić

Slavica Zgombić

8. Odgovor Ministru na dopis Ministarstva pravosuđa od 20.12.2018.

Poštovani gospodine ministre,

Dana 20. prosinca 2018. zaprimili smo od gospođe Marinke Jelić, načelnice Sektora za pravosudnu upravu i pravosudnu inspekciju u Ministarstvu pravosuđa, odgovor na naše e-mail dopise Vašem ministarstvu. Pretpostavljamo da je taj dopis napisan uz Vaše znanje i odobrenje, stoga se obraćamo Vama.

U drugom pasusu na stranici prvoj Vašeg dopisa navodite da ste „**putem Ureda predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu zatražili očitovanje o statusu navedenog predmeta**“. Međutim, u našim dopisima mi se ne zanimamo za status predmeta P-8469/11, već tvrdimo i dokazujemo da je predmet P-8469/11 jedan korumpirani proces i tražili smo Vašu zaštitu i pomoć od nezakonitih postupaka Andreje Metelko.

Na temelju vašeg Upita, ured predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu dostavio Vam je očitovanje 9 Su-1510/2018 iz kojeg navodite u pasusu trećem na stranici prvoj Vašeg dopisa da je „**utvrđeno da se po predmetu postupa žurno, sukladno aktivnostima stranaka i objektivnim mogućnostima suda. Tijekom 2018. održana su ročišta dana 14. ožujka, 06. lipnja, 05. rujna, 24. listopada te 04. prosinca 2018. godine**“.

Pet ročišta za koje navodite da su održana tijekom 2018., održana su nakon što smo mi već krajem ljeta 2017. pa i kasnije tijekom 2017. prozvali sutkinju za korupciju pod vodstvom Andreje Metelko. Sutkinja očito sad pokušava nešto raditi na predmetu i odati dojam da se predmet vodi ažurno. Međutim, kako smo pokazali u našoj opširnoj predstavi, taj spor od podnošenje tužbe Andreje Metelko u prosincu 2011. stajao je nepomično gotovo dvije godine. Sutkinja Mataja donosi djelomičnu presudu o nekretninama na Badnjak 2015. nakon što je spor dodatno stajao nepomično punih 18 mjeseci? Nakon donošenja djelomične presude o nekretninama spor je opet stajao na mjestu punih 22 mjeseca. Od ukupno 82 mjeseca koliko traje, ovaj spor stoji na mjestu i ne miče se više od 60 mjeseci (sve dok kraja 2017.), dakle više od pet godina, odnosno 73% vremena u tom sporu ne događa se baš ništa, ali predsjednik Općinskog

građanskog suda u Zagrebu tvrdi Vam, nakon uvida u Spis, da raspravna sutkinja Zrinka Mataja ovaj spor vodi „**žurno**“.

Nama je zaista neobično da Vas ne zanima zašto je predmet P-8469/11 samo nekoliko tjedana od dodjele jednom sudu presigniran na sutkinju Zrinku Mataju?

Mi ne vidimo kakvog je imalo smisla tražiti očitovanje o predmetu P-8469/11 od predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Mi smatramo da je Predsjednik suda teško i nezakonito uključen u cijeli ovaj slučaj i u cijelosti mu nedostaje svojstvo neovisnosti i nepristranosti! Nama je posve svejedno je li Predsjednik Općinskog građanskog suda član skupine koju predvodi Andreja Metelko ili je iz nekog razloga samo aktivno podupire; mi samo tražimo zaštitu našeg temeljnog građanskog prava na pošteno i pravično suđenje. Zar ste stvarno očekivali da bi se u konkretnom slučaju P-8469/11 predsjednik Općinskog građanskog suda u Zagrebu Vama očitovao na način da kaže „da, istina je što govori obitelj Zgombić, sutkinja Mataja krivotvori dokaze iz Spisa i postupka nezakonito“. Pa što mislite, što bi Vam odgovorila Andreja Metelko na pitanje postupka li nezakonito?!

U pasusu trećem na stranici prvoj Vašeg dopisa Vi navodite da mi iznosimo „**komentare i analizu tijeka dosadašnjeg postupka**“. Naši komentari i analize su posve nebitni. Bitne su naše tvrdnje da sutkinja Zrinka Mataja krivotvori i lažira iskaze stranaka koji se nalaze u Spisu P-8469/11, postupka nezakonito i donosi nezakonitu presudu. Pa valjda lako možete utvrditi da smo mi, Hrvoje Zgombić, Zvonimir Zgombić i Slavica Zgombić, ti koji govore neistine, i da kako kaže predsjednik Općinskog građanskog suda u Zagrebu „**iznosimo na vrlo neprimjeren i nedopustiv način insinuacije na račun raspravne sutkinje**“. Ali to se ne želi utvrđivati jer bi se inače utvrdilo da tih neistina niti insinucija nema. Vi se zadovoljavate izjavom Predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu da raspravna sutkinja Zrinka Mataja vodi predmet P-8469/11 „**žurno**“. Ne želite se baviti niti našim tvrdnjama da raspravna sutkinja Zrinka Mataja krivotvori dokaze iz Spisa i posve svjesno i s namjerom pogoduje Andreji Metelko, kao što se ne želite baviti tvrdnjama predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu da mi, obitelj Zgombić, „**iznosimo na vrlo neprimjeren i nedopustiv način insinuacije na račun raspravne sutkinje**“.

U istom tom pasusu, Vi navodite, dapače ističete, da „**sudac samostalno upravlja postupkom**“, čemu mi zaista nemamo što dodati i s čime se u potpunosti slažemo. Međutim, i površnom laiku kakvi smo mi, obitelj Zgombić, posve je jasno da opseg i sadržaj pojma samostalnog rada jednog suca nikako ne može obuhvaćati svjesne i namjerne nezakonite i kriminalne radnje tog suca. To što Vi navodite na kraju istog pasusa da imamo „**mogućnost ulaganja odgovarajućih pravnih lijekova**“, nikako ne može značiti da jedan sudac ima pravo namjerno i svjesno donositi nezakonite presude ili krivotvoriti i lažirati dokaze iz spisa. **U slučaju sutkinje Mataja ne radi se o presudi i radnjama koje provodi sutkinja Mataja, a koje su rezultat njezinog pogrešnog shvaćanja prava, već se radi o njezinom svjesnom i namjernom proizvoljnom tumačenju i samovoljnoj primjeni materijalnog prava, a sve s jedinom svrhom da se u pogoduje Andreji Metelko.**

U predzadnjem pasusu na stranici drugoj Vašeg dopisa, Vi nas upućujete, ako sumnjamo u „**nezakonito postupanje pojedinaca**“, da se obratimo kaznenom prijavom nadležnom državnom odvjetništvu. Podnošenje kaznene prijave protiv Andreje Metelko ili sutkinje Zrinke Mataja ili Predsjednika Općinskog građanskog suda u Zagrebu nije naša dužnost, kao što nije naša dužnost niti prijava Andreje Metelko Komisiji za sukob interesa zbog višestrukog lažiranja svoje imovinske kartice, ne samo u pogledu imovine koja je predmet njezine tužbe iz prosinca 2011., već i druge vrijedne imovine koja nije niti spomenuta u njezinim imovinskim karticama.

Poštovani gospodine Ministre, od Vas se očekivalo - kao i od predsjednika Vrhovnog suda RH, Predsjednika Županijskog suda u Zagrebu i od predsjednika Državnog sudbenog vijeća – da vas četvorica budete čuvari pravne sigurnosti u Hrvatskoj, da budete čuvari temeljnog prava građana na pošteno i pravično suđenje. Ali vama - svoj četvorici - bilo je jednostavnije svoj komoditet i nenačelnost u zaštiti nezakonitih postupaka visoke državne dužnosnice Andreje Metelko pretpostaviti profesionalnim i etičkim aspektima dužnosti koje obnašate.

U zadnjem pasusu Vašeg dopisa vi nam navodite: „**Slijedom iznesenog, obzirom na propisane ovlasti, ovo Ministarstvo ne nalazi osnove za daljnjim postupanjem po vašoj predstavi**“. Mi vjerujemo da će to tako i biti i da će se nas ignorirati (ili će nam se dogoditi stvari gore od

ignoriranja). Mi ne vidimo bitnih razlika između hrvatskog pravosuđa i sudskog sustava u kojem je prije stotinu godina stradao jadni Jozef K. Ali mi se nećemo predati! Mi ćemo se nastaviti boriti za naša građanska prava! Pa makar se proveli kao Jozef K. Nama se više ne može nešto učiniti. Nas su već dotukli i polomili nas Andreja Metelko, raspravna sutkinja Zrinka Mataja, predsjednik Općinskog građanskog suda u Zagrebu i dvoje ljudi čija se imena sad ne smiju izgovoriti. Mi se više ne bojimo!

S poštovanjem,

Hrvoje Zgombić

Zvonimir Zgombić

Slavica Zgombić

Prilog 1: Razvoj imovine obitelji Zgombić od 1990. do 2003.

Tablica 1 - Investicijski novčani tijekovi Zgombić od 1990.-2003. (u EUR) *

sastavljeno 16. travnja 2018.

Stavka	Godina	Odljev	Priljev	Kumulativ odljev	Kumulativ priljev	Objašnjenje stupca 3 ili 4	Traženje odgovora od tužiteljice
1	2	3	4	5	6	7	8
1	1990		15.000	0	15.000	Zarada od prodaje božićnih jelki	
2	1990		75.000	0	90.000	Zarada od prodaje kuće u Požegi	
3	1990	77.500		77.500	90.000	Kupnja stana i garaže u Sigetu (Zagreb)	Traži se od tužiteljice da objasni iz čijih izvora je kupljen stan u Sigetu
4	1990	12.500		90.000	90.000	Opremanje stana u Sigetu	Traži se od tužiteljice da objasni iz čijih izvora je opremljen stan u Sigetu
5	1991		15.000	90.000	105.000	Zarada od prodaje božićnih jelki	
6	1992		10.000	90.000	115.000	Zarada od prodaje stana u Pleternici	
7	1993		5.000	90.000	120.000	Zarada od prodaje zemlje u Požegi	
8	1993	14.500		104.500	120.000	Kupnja dionica Hotel Adriatic d.d.	Traži se od tužiteljice da objasni iz čijih izvora su kulpljene dionice
9	1994	26.500		131.000	120.000	Kupnja dionica Hotel Sunčani Hvar d.d.	Traži se od tužiteljice da objasni iz čijih izvora su kulpljene dionice
10	1994	12.500		143.500	120.000	Financiranje osnivanja i rada dvaju trgovačkih društava	Traži se od tužiteljice da objasni iz čijih izvora su financirane ukupne investicije do kraja 1994. u iznosu od 143.000 EUR, odnosno tadašnjih 286.000 DEM
11	1995	12.500		156.000	120.000	Kupnja auta Opel Astra	
12	1996	11.000		167.000	120.000	Kupnja auta Hyundai Accent	
13	1996	20.000		187.000	120.000	Financiranje osnivanja i rada trgovačkog društva Tvrtka d.o.o.	
14	1997	17.500		204.500	120.000	Kupnja auta Opel Vectra	
15	1998	25.000		229.500	120.000	Uređenje i opremanje ureda u Preradovićevoj 25, Zagreb (svjedok Ivanka Kovač)	Traži se od tužiteljice da objasni iz čijih se izvora financiralo uređenje u opremanje prostora u Preradovićevoj 25
16	1998	11.000		240.500	120.000	Rate kredira za prostor u Preradovićevoj	
17	1999	50.000		290.500	120.000	Uređenje i opremanje stana na Dobrom dolu 49, Zagreb (svjedok Jovan Crevar)	Traži se od tužiteljice da objasni iz čijih se izvora financiralo uređenje i opremanje stana na Dobrom dolu 49
18	1999		96.500	290.500	216.500	Zarada od prodaje stana u Sigetu	Traži se da tužiteljica objasni čiji je novac od prodaje stana u Sigetu i gdje je nestao taj novac
19	1999	26.000		316.500	216.500	Rate kredita za prostor u Preradovićevoj i za stan na Dobrom dolu 49	
20	1999	50.000		366.500	216.500	Davanje beskamratne pozajmice Damiru Metelku	Traži se da tužiteljica objasni izvore novca za novčane odlieve od 1990. do, zaključno 1999. (dok je važio stari Zakon o braku i porodičnim odnosima) u ukupnom iznosu od 366.500 EUR, odnosno tadašnjih 733.000 DEM
21	2000	20.000		386.500	216.500	Kupnja VW Passat 2.0T	
22	2000	30.000		416.500	216.500	Rate kredita za prostor u Preradovićevoj i za stan na Dobrom dolu 49	
23	2001	19.000		435.500	216.500	Kupnja VW Passat 1.9 TDI	
24	2001	40.000		475.500	216.500	Kupnja, uređenje i opremanje stana u Pleternici	
25	2001	30.000		505.500	216.500	Rate kredita za prostor u Preradovićevoj i za stan na Dobrom dolu 49	
26	2001		42.000	505.500	258.500	Primitak dijela prodajne cijene za stan u Sigetu	
27	2002		220.000	505.500	478.500	Prodaja poslovnih udjela u trgovačkim društvima EY	
28	2002	65.000		570.500	478.500	Kupnja stana na Dobrom dolu 50	
29	2002	30.000		600.500	478.500	Rate kredita za prostor u Preradovićevoj i za stan na Dobrom dolu 49	
30	2003	34.000		634.500	478.500	Financiranje osnivanja i rada društva Zgombić & Partneri	
31	2003	30.000		664.500	478.500	Rate kredita za prostor u Preradovićevoj i za stan na Dobrom dolu 49	Traži se da tužiteljica objasni čiji je novčani odljev u razdoblju od 2000.-2003. u iznosu od 298.000 EUR i u razdoblju od 1990.-2003. u ukupnom iznosu od 664.500 EUR i iz kojih i čijih izvora su financirani ti izdaci

* gore prikazani novčani tijekovi ne obuhvaćaju izdatke za kućanstvo (hrana, režije, troškovi auta i druge potrepštine)

i troškove djece (odjeća, školovanje i izvanškolske aktivnosti)

Prilog 2: Imovinske kartice Andreje Metelko

VRSTA KARTICE:	Početak mandata
DATUM ZAPRIMANJA:	15.06.2012

PODACI O DUŽNOSNIKU	
IME I PREZIME:	ANDREJA METELKO - ZGOMBIĆ
STRUČNA SPREMA:	VSS
ZVANJE:	DIPL. PRAVNIK
STRANAČKA PRIPADNOST:	
BRAČNI STATUS:	UDATA
BROJ DJECE:	2
PREBIVALIŠTE:	ZAGREB

PODACI O DUŽNOSTI	
DUŽNOST:	POMOĆNICA MINISTRICE
INSTITUCIJA:	MINISTARSTVO VANJSKIH I EUROPSKIH POSLOVA
SJEDIŠTE UREDA:	ZAGREB TRG N. Š. ZRINSKOG 7-8
SLUŽBENI TELEFON/FAX:	4569-858 4597-477
SLUŽBENI E-MAIL:	ametelko@mypel.hr
POČETAK MANADATA:	2012-01-01
NAČIN OBNAŠANJA DUŽNOSTI:	Profesionalno
IZNOS PLAĆE/NAKNADE (BRUTO/NETO):	26.962,93 -/- 15.722,09

PODACI O DRUGOJ DUŽNOSTI	
--------------------------	--

IZNOS PLAĆE DUŽNOSNIKA NA GODIŠNJOJ RAZINI - ZBROJ MJESEČNIH PLAĆA NA GODIŠNJOJ RAZINI, UVEĆAN ZA NAGRADE I DRUGE ISPLATE POSLODAVCA KOD KOJEG SE OSTVARUJE DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA			
NETO	BRUTO	GODIŠNJI BONUS %	NAGRAĐA OD DOBITI TVRTKE
188.665,08	359.555,16		

IZNOS PLAĆE BRAČNOG DRUGA DUŽNOSNIKA NA GODIŠNJOJ RAZINI - ZBROJ MJESEČNIH PLAĆA NA GODIŠNJOJ RAZINI, UVEĆAN ZA NAGRADE I DRUGE ISPLATE POSLODAVCA KOD KOJEG SE OSTVARUJE DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA			
NETO	BRUTO	GODIŠNJI BONUS %	NAGRAĐA OD DOBITI TVRTKE

PODACI O DRUGIM POSLOVIMA DUŽNOSNIKA					
VRSTA POSLA	NAZIV TRGOVAČKOG DRUŠTVA ILI INSTITUCIJE I OIB ILI PODACI O PRAVNOJ ILI FIZIČKOJ OSOBI	SJEDIŠTE	FUNKCIJA	RAZDOBLJE OD - DO	IZNOS ISPLAĆENIH NETO PRIMITAKA NA GODIŠNJOJ RAZINI

PODACI O NEKRETNOSTIMA					
VRSTA	POVRŠINA	MJESTO	OBLIK PRAVA VLASNIŠTVA	NAČIN STJECANJA	TRŽIŠNA VRIJEDNOST
STAN S PRIPADAJUĆIM GARAŽNIM MJESTOM	109,00 m2	ZAGREB	D - Suvlasnik	9 - Zaduženjem kod banke - kredit	1.500.000,00 Kn

PODACI O POKRETNOSTIMA					
VRSTA	MARKA - TIP	GODINA PROIZVODNJE	OBLIK I PRAVA	NAČIN STJECANJA	TRŽIŠNA VRIJEDNOST
OSOBNI AUTOMOBIL	NISSAN MICRA		B - Izvan / bračnog druga	12 - Na neki drugi način	

PODACI O OSTALIM POKRETNOSTIMA					
VRSTA	MARKA - TIP	GODINA PROIZVODNJE	OBLIK I PRAVA	NAČIN STJECANJA	TRŽIŠNA VRIJEDNOST

POPIS POSLOVNIH UDJELA I DIONICA U FONDovima I TRGOVAČKIM DRUŠTVIMA (VRIJEDNOSNI PAPIRI I DR.)						
NAZIV TVRTKE I OIB	SJEDIŠTE	BROJ DIONICA - % UDJELA	NOMINALNA VRIJEDNOST	OBLIK I PRAVA	NAČIN STJECANJA	PRIJENOS PRAVA NA
HT d.d.	ZAGREB	63 -/-	100,00	A - Osobna	1 - Od nesamostalnog rada - plaća	

POPIS NOVČANE KUNSKA ILI DEVIZNE ŠTEDNJE (AKO PREMAŠUJE JEDNOGODIŠNJI IZNOS NETO PRIHODA)		
IZNOS NOVČANE ŠTEDNJE	OBLIK I PRAVA	NAČIN STJECANJA
54.000,00 EUR	A - Osobna	12 - Na neki drugi način

POPIS DRUGIH PRIMITAKA PREMA VRSTAMA DOHOTKA NA GODIŠNJOJ RAZINI			
VRSTA DOHOTKA	VRSTA PRIMITKA	OBLIK I PRAVA	IZNOS ISPLAĆENIH NETO PRIMITAKA NA GODIŠNJOJ RAZINI

OBAVLJANJE DJELATNOSTI ZNANSTVENE, NASTAVNE, SPORTSKE, KULTURNE, UMJETNIČKE, HUMANITARNE, SAMOSTALNE POLJOPRIVREDNE I DR.			
VRSTA DJELATNOSTI	NAZIV DJELATNOSTI	INSTITUCIJA	IZNOS ISPLAĆENIH NETO PRIMITAKA NA GODIŠNJOJ RAZINI

POPIS OBVEZA DUŽNOSNIKA: - KREDITI - POZAJMICE - DUGOVANJA - JAMSTVA I DR.						
VRSTA OBVEZE	TIP OBVEZE	VJEROVNIK	IZNOS DUGA	VALUTA	GODINA ZADUŽENJA	ROK VRAĆANJA
SUDUJNIK	A - Osobna	HYPO ALPE-ADRIA-BANK	290.000,00	DEM	1999	2014.

NAPOMENA

REPUBLIKA HRVATSKA

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE O
SUKOBU INTERESA

IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU DUŽNOSNIKA

SVRHA PODNOŠENJA	Isprava početka	DATUM PODNOŠENJA	16/09/2016
------------------	-----------------	------------------	------------

OPĆE INFORMACIJE O DUŽNOSNIKU

IME	Andreja	PREZIME	Metelko-Zgombić
ZVANJE	diplomirani pravnik	STRUČNA SPREMA	Diplomirani
		STRANAČKA PRIPADNOST	Nisam član stranke

PODATCI O BRAČNOM DRUGU/ŽIVOTNOM PARTNERU

TREKUTNO STANJE	Razveden/Razvedena
-----------------	--------------------

PODATCI O DJECI

DJECA	Ima djece
-------	-----------

PODATCI O PREBIVALIŠTU

MJESTO	10000 Zagreb
--------	--------------

PODATCI O BORAVIŠTU

BORAVIŠTE POSTOJI	Ne postoji
-------------------	------------

DUŽNOST ZA KOJU SE PODNOSI IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU

DUŽNOST	Pomoćnik ministra	TIJELO/PRAVNA OSOBA OBNAŠANJA DUŽNOSTI	Ministarstvo Vanjskih i Europskih Poslova
---------	-------------------	--	---

ADRESA OBNAŠANJA DUŽNOSTI

MJESTO	10000 Zagreb	ULICA	Trg Nikole Šubića Zrinskog	KUĆNI BROJ	7
--------	--------------	-------	----------------------------	------------	---

OSTALE INFORMACIJE O DUŽNOSTI

TELEFON (SLUŽBENI)	+38514569852	FAX (SLUŽBENI)	+38514597477
DATUM POČETKA MANDATA	01/01/2012	PREDVIĐENI DATUM KRAJA MANDATA	04/05/2016
NAČIN OBNAŠANJA DUŽNOSTI	Profesionalno	STVARNI DATUM KRAJA MANDATA	04/05/2016

DRUGA DUŽNOST ZA KOJU POSTOJI OBEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU

POSTOJANJE DRUGE JAVNE DUŽNOSTI ZA KOJU POSTOJI OBEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU	Ne postoji
---	------------

DRUGE JAVNE DUŽNOSTI ZA KOJE NE POSTOJI OBEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU

DRUGE JAVNE DUŽNOSTI	Ne postoji
----------------------	------------

PODATCI O DRUGIM POSLOVIMA DUŽNOSNIKA TIJEKOM OBNAŠANJA MANDATA

DRUGI POSLOVI TIJEKOM OBNAŠANJA MANDATA	Ne postoji
---	------------

PODATCI O POSLOVIMA KOJE JE DUŽNOSNIK OBAVLJAO 12 MJESECI PRIJE STUPANJA NA DUŽNOST

DRUGI POSLOVI KOJE JE DUŽNOSNIK OBAVLJAO 12 MJESECI PRIJE STUPANJA NA DUŽNOST	Ne postoji
---	------------

PRIHODI**PRIMANJA NA MJESEČNOJ RAZINI OD DUŽNOSTI ZA KOJU SE PODNOSI IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU**

BRUTO IZNOS (HRK)	26900,00	NETO IZNOS (HRK)	14200,00
-------------------	----------	------------------	----------

PODATCI O PLAĆI OSTVARENOJ KOD DRUGOG POSLODAVCA

PLAĆA KOJU DUŽNOSNIK OSTVARUJE KOD DRUGOG POSLODAVCA	Ne postoji
--	------------

PODATCI O OSTALIM PRIHODIMA

OSTALI PRIHODI	Postoji
----------------	---------

OSTALI PRIHOD

NETO IZNOS (HRK)	48000,00	VREMENSKI RASPON	Na godišnjoj razini
PRAVNA OSNOVA	Od druge djelatnosti	DRUGA DJELATNOST	ugovor o autorskom djelu

OSTALI PRIHOD

NETO IZNOS (HRK)	48000,00	VREMENSKI RASPON	Na godišnjoj razini
PRAVNA OSNOVA	Od druge djelatnosti	DRUGA DJELATNOST	ugovor o autorskom djelu

SUBVENCije/DONACIJE/POTICAJI

SUBVENCije/DONACIJE/POTICAJI	Ne postoji
------------------------------	------------

PODATCI O OBVEZAMA

OBVEZE	Ne postoji
--------	------------

PODATCI O POTRAŽIVANJIMA

POTRAŽIVANJA	Ne postoji
--------------	------------

PODATCI O NEKRETNINAMA

NEKRETNINE	Postoji
------------	---------

PODATCI O NEKRETNINI

VRSTA NEKRETNINE	Stan	DRŽAVA U KOJOJ SE NALAZI NEKRETNINA	Republika Hrvatska
MJESTO	Zagreb	POŠTANSKI BROJ	10000
MJERNA JEDINICA POVRŠINE	m2 - metar kvadratni	POVRŠINA	109,00
PRIBLIŽNA TRŽIŠNA VRIJEDNOST U TRENUTKU PODNOŠENJA IZVJEŠĆA (HRK)	1500000,00		
KATASTRARSKA OPĆINA	Maksimir		
VRSTA VLASNIŠTVA	Vanknjižno		
OBLIK VLASNIŠTVA	Suvlasnik s trećim osobama	NAČIN STJECANJA	Zaduženjem kod banke (Kredit)
POSTOTAK	50,00		

PODATCI O POKRETNINAMA KOJE SE UPISUJU U JAVNI REGISTAR

POKRETNINE	Postoji
------------	---------

PODATCI O POKRETNINI

VRSTA POKRETNINE	Osobni automobil	MARKA/TIP	Citroen C4 Aircross
GODINA PROIZVODNJE	2013	VRIJEDNOST POKRETNINE U TRENUTKU PODNOŠENJA IZVJEŠĆA (HRK)	160000,00
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Kupnjom od kapitala

PODATCI O OSTALIM POKRETNINAMA POJEDINAČNE VRIJEDNOSTI VEĆE OD 30.000,00 HRK

POKRETNINE VEĆE VRIJEDNOSTI	Ne postoji
-----------------------------	------------

POSLOVNI UDJELI, DIONICE I VRIJEDNOSNI PAPIRI U POSLOVNIM SUBJEKTIMA

POSLOVNI UDJELI	Postoji
-----------------	---------

PODATCI O POSLOVNOM UDJELU, DIONICAMA ILI VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA

VRSTA UDJELA	Dionice	NAZIV POSLOVNOG SUBJEKTA	HT d.d.
OIB POSLOVNOG SUBJEKTA	81793146560	SJEDIŠTE POSLOVNOG SUBJEKTA	Zagreb
BROJ DIONICA	63	NOMINALNA VRIJEDNOST POJEDINAČNE DIONICE (HRK)	100,00
IZVRŠEN PRIJENOS PRAVA	Nije izvršen prijenos		
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Kupnjom iz primitaka ostvarenih od nesamostalnog rada

NOVČANA KUNSKA ILI DEVIZNA ŠTEDNJA

NOVČANA KUNSKA ILI DEVIZNA ŠTEDNJA	Postoji
------------------------------------	---------

PODATCI O ŠTEDNJI

IZNOS	25001,00	VALUTA	EUR - Euro
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Na neki drugi način
DRUGI NAČIN STJECANJA ŠTEDNJE	iz zajedničkih primitaka od nesamostalnog i samostalnog rada supružnika		

OSTALA ČLANSTVA I FUNKCIJE DUŽNOSNIKA U DRUGIM PRAVNIM OSOBAMA, UDRUŽENJIMA I ORGANIZACIJAMA

OSTALA ČLANSTVA DUŽNOSNIKA U DRUGIM PRAVNIM OSOBAMA, UDRUŽENJIMA I ORGANIZACIJAMA	Ne postoji
---	------------

NAPOMENA

U tijeku je sudski postupak podjele bračne stečevine.

REPUBLIKA HRVATSKA

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE O
SUKOBU INTERESA

IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU DUŽNOSNIKA

SVRHA PODNOŠENJA	Prestanak obnašanja dužnosti	DATUM PODNOŠENJA	19/10/2016
------------------	------------------------------	------------------	------------

OPĆE INFORMACIJE O DUŽNOSNIKU

IME	Andreja	PREZIME	Metelko-Zgombić
ZVANJE	diplomirani pravnik	STRUČNA SPREMA	Diplomirani
		STRANAČKA PRIPADNOST	Nisam član stranke

PODATCI O BRAČNOM DRUGU/ŽIVOTNOM PARTNERU

TREKUTNO STANJE	Razveden/Razvedena
-----------------	--------------------

PODATCI O DJECI

DJECA	Ima djece
-------	-----------

PODATCI O PREBIVALIŠTU

MJESTO	10000 Zagreb
--------	--------------

PODATCI O BORAVIŠTU

BORAVIŠTE POSTOJI	Ne postoji
-------------------	------------

DUŽNOST ZA KOJU SE PODNOSI IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU

DUŽNOST	Pomoćnik ministra	TIJELO/PRAVNA OSOBA OBNAŠANJA DUŽNOSTI	Ministarstvo vanjskih i europskih poslova
---------	-------------------	--	---

ADRESA OBNAŠANJA DUŽNOSTI

MJESTO	10000 Zagreb	ULICA	Trg Nkole Šubića Zrinjskog	KUĆNI BROJ	7
--------	--------------	-------	----------------------------	------------	---

OSTALE INFORMACIJE O DUŽNOSTI

TELEFON (SLUŽBENI)	+38514569852	FAX (SLUŽBENI)	+38514597477
DATUM POČETKA MANDATA	01/01/2012	PREDVIĐENI DATUM KRAJA MANDATA	04/05/2016
NAČIN OBNAŠANJA DUŽNOSTI	Profesionalno	STVARNI DATUM KRAJA MANDATA	04/05/2016

DRUGA DUŽNOST ZA KOJU POSTOJI OBVEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU

POSTOJANJE DRUGE JAVNE DUŽNOSTI ZA KOJU POSTOJI OBVEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU	Ne postoji
--	------------

DRUGE JAVNE DUŽNOSTI ZA KOJE NE POSTOJI OBVEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU

DRUGE JAVNE DUŽNOSTI	Ne postoji
----------------------	------------

PODATCI O DRUGIM POSLOVIMA DUŽNOSNIKA TIJEKOM OBNAŠANJA MANDATA

DRUGI POSLOVI TIJEKOM OBNAŠANJA MANDATA	Ne postoji
---	------------

PODATCI O POSLOVIMA KOJE JE DUŽNOSNIK OBAVLJAO 12 MJESECI PRIJE STUPANJA NA DUŽNOST

DRUGI POSLOVI KOJE JE DUŽNOSNIK OBAVLJAO 12 MJESECI PRIJE STUPANJA NA DUŽNOST	Ne postoji
---	------------

PRIHODI**PRIMANJA NA MJESEČNOJ RAZINI OD DUŽNOSTI ZA KOJU SE PODNOSI IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU**

BRUTO IZNOS (HRK)	26900,00	NETO IZNOS (HRK)	14200,00
-------------------	----------	------------------	----------

PODATCI O PLAĆI OSTVARENOJ KOD DRUGOG POSLODAVCA

PLAĆA KOJU DUŽNOSNIK OSTVARUJE KOD DRUGOG POSLODAVCA	Ne postoji
--	------------

PODATCI O OSTALIM PRIHODIMA

OSTALI PRIHODI	Postoji
----------------	---------

OSTALI PRIHOD

NETO IZNOS (HRK)	48000,00	VREMENSKI RASPON	Na godišnjoj razini
PRAVNA OSNOVA	Od druge djelatnosti	DRUGA DJELATNOST	ugovor o autorskom djelu

OSTALI PRIHOD

NETO IZNOS (HRK)	48000,00	VREMENSKI RASPON	Na godišnjoj razini
PRAVNA OSNOVA	Od druge djelatnosti	DRUGA DJELATNOST	ugovor o autorskom djelu

SUBVENCije/DONACIJE/POTICAJI

SUBVENCije/DONACIJE/POTICAJI	Ne postoji
------------------------------	------------

PODATCI O OBVEZAMA

OBVEZE	Ne postoji
--------	------------

PODATCI O POTRAŽIVANJIMA

POTRAŽIVANJA	Ne postoji
--------------	------------

PODATCI O NEKRETNINAMA

NEKRETNINE	Postoji
------------	---------

PODATCI O NEKRETNINI

VRSTA NEKRETNINE	Stan	DRŽAVA U KOJOJ SE NALAZI NEKRETNINA	Republika Hrvatska
MJESTO	Zagreb	POŠTANSKI BROJ	10000
MJERNA JEDINICA POVRŠINE	m2 - metar kvadratni	POVRŠINA	109,00
PRIBLIŽNA TRŽIŠNA VRIJEDNOST U TRENUTKU PODNOŠENJA IZVJEŠĆA (HRK)	1500000,00		
KATASTRARSKA OPĆINA	Maksimir		
VRSTA VLASNIŠTVA	Vanknjižno		
OBLIK VLASNIŠTVA	Suvlasnik s trećim osobama	NAČIN STJECANJA	Zaduženjem kod banke (Kredit)
POSTOTAK	50,00		

PODATCI O POKRETNINAMA KOJE SE UPISUJU U JAVNI REGISTAR

POKRETNINE	Postoji
------------	---------

PODATCI O POKRETNINI

VRSTA POKRETNINE	Osobni automobil	MARKA/TIP	Citroen C4 Aircross
GODINA PROIZVODNJE	2013	VRIJEDNOST POKRETNINE U TRENUTKU PODNOŠENJA IZVJEŠĆA (HRK)	160000,00
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Kupnjom od kapitala

PODATCI O OSTALIM POKRETNINAMA POJEDINAČNE VRIJEDNOSTI VEĆE OD 30.000,00 HRK

POKRETNINE VEĆE VRIJEDNOSTI	Ne postoji
-----------------------------	------------

POSLOVNI UDJELI, DIONICE I VRIJEDNOSNI PAPIRI U POSLOVNIM SUBJEKTIMA

POSLOVNI UDJELI	Postoji
-----------------	---------

PODATCI O POSLOVNOM UDJELU, DIONICAMA ILI VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA

VRSTA UDJELA	Dionice	NAZIV POSLOVNOG SUBJEKTA	HT d.d.
OIB POSLOVNOG SUBJEKTA	81793146560	SJEDIŠTE POSLOVNOG SUBJEKTA	Zagreb
BROJ DIONICA	63	NOMINALNA VRIJEDNOST POJEDINAČNE DIONICE (HRK)	100,00
IZVRŠEN PRIJENOS PRAVA	Nije izvršen prijenos		
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Kupnjom iz primitaka ostvarenih od nesamostalnog rada

NOVČANA KUNSKA ILI DEVIZNA ŠTEDNJA

NOVČANA KUNSKA ILI DEVIZNA ŠTEDNJA	Postoji
------------------------------------	---------

PODATCI O ŠTEDNJI

IZNOS	25001,00	VALUTA	EUR - Euro
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Na neki drugi način
DRUGI NAČIN STJECANJA ŠTEDNJE	iz zajedničkih primitaka od nesamostalnog i samostalnog rada supružnika		

OSTALA ČLANSTVA I FUNKCIJE DUŽNOSNIKA U DRUGIM PRAVNIM OSOBAMA, UDRUŽENJIMA I ORGANIZACIJAMA

OSTALA ČLANSTVA DUŽNOSNIKA U DRUGIM PRAVNIM OSOBAMA, UDRUŽENJIMA I ORGANIZACIJAMA	Ne postoji
---	------------

NAPOMENA

U tijeku je sudski postupak podjele bračne stečevine.

REPUBLIKA HRVATSKA

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE O
SUKOBU INTERESA

IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU DUŽNOSNIKA

SVRHA PODNOŠENJA	Stupanje na dužnost	DATUM PODNOŠENJA	31/12/2017
------------------	---------------------	------------------	------------

OPĆE INFORMACIJE O DUŽNOSNIKU

IME	Andreja	PREZIME	Metelko-Zgombić
ZVANJE	diplomirani pravnik	STRUČNA SPREMA	Diplomirani
		STRANAČKA PRIPADNOST	Nisam član stranke

PODATCI O BRAČNOM DRUGU/ŽIVOTNOM PARTNERU

TREKUTNO STANJE	Razveden/Razvedena
-----------------	--------------------

PODATCI O DJECI

DJECA	Ima djece
-------	-----------

PODATCI O PREBIVALIŠTU

MJESTO	10000 Zagreb
--------	--------------

PODATCI O BORAVIŠTU

BORAVIŠTE POSTOJI	Ne postoji
-------------------	------------

DUŽNOST ZA KOJU SE PODNOSI IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU

DUŽNOST	Državni tajnik	TIJELO/PRAVNA OSOBA OBNAŠANJA DUŽNOSTI	Ministarstvo vanjskih i europskih poslova
---------	----------------	--	---

ADRESA OBNAŠANJA DUŽNOSTI

MJESTO	10000 Zagreb	ULICA	Trg Nikole Šubića Zrinjskog	KUĆNI BROJ	7
--------	--------------	-------	-----------------------------	------------	---

OSTALE INFORMACIJE O DUŽNOSTI

TELEFON (SLUŽBENI)	+38514559852	FAX (SLUŽBENI)	+38514597477
DATUM POČETKA MANDATA	01/12/2017	PREDVIĐENI DATUM KRAJA MANDATA	01/09/2020
NAČIN OBNAŠANJA DUŽNOSTI	Profesionalno	STVARNI DATUM KRAJA MANDATA	

DRUGA DUŽNOST ZA KOJU POSTOJI OBEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU

POSTOJANJE DRUGE JAVNE DUŽNOSTI ZA KOJU POSTOJI OBEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU	Ne postoji
---	------------

DRUGE JAVNE DUŽNOSTI ZA KOJE NE POSTOJI OBEZA PODNOŠENJA IZVJEŠĆA O IMOVINSKOM STANJU

DRUGE JAVNE DUŽNOSTI	Ne postoji
----------------------	------------

PODATCI O DRUGIM POSLOVIMA DUŽNOSNIKA TIJEKOM OBNAŠANJA MANDATA

DRUGI POSLOVI TIJEKOM OBNAŠANJA MANDATA	Ne postoji
---	------------

PODATCI O POSLOVIMA KOJE JE DUŽNOSNIK OBAVLJAO 12 MJESECI PRIJE STUPANJA NA DUŽNOST

DRUGI POSLOVI KOJE JE DUŽNOSNIK OBAVLJAO 12 MJESECI PRIJE STUPANJA NA DUŽNOST	Ne postoji
---	------------

PRIHODI**PRIMANJA NA MJESEČNOJ RAZINI OD DUŽNOSTI ZA KOJU SE PODNOSI IZVJEŠĆE O IMOVINSKOM STANJU**

BRUTO IZNOS (HRK)	25501,95	NETO IZNOS (HRK)	15700,00
-------------------	----------	------------------	----------

PODATCI O PLAĆI OSTVARENOJ KOD DRUGOG POSLODAVCA

PLAĆA KOJU DUŽNOSNIK OSTVARUJE KOD DRUGOG POSLODAVCA	Ne postoji
--	------------

PODATCI O OSTALIM PRIHODIMA

OSTALI PRIHODI	Postoji
----------------	---------

OSTALI PRIHOD

NETO IZNOS (HRK)	3900,00	VREMENSKI RASPON	Na godišnjoj razini
PRAVNA OSNOVA	Od edukacijske djelatnosti		

SUBVENCIJE/DONACIJE/POTICAJI

SUBVENCIJE/DONACIJE/POTICAJI	Ne postoji
------------------------------	------------

PODATCI O OBVEZAMA

OBVEZE	Ne postoji
--------	------------

PODATCI O POTRAŽIVANJIMA

POTRAŽIVANJA	Ne postoji
--------------	------------

PODATCI O NEKRETNINAMA

NEKRETNINE	Postoji
------------	---------

PODATCI O NEKRETNINI

VRSTA NEKRETNINE	Stan	DRŽAVA U KOJOJ SE NALAZI NEKRETNINA	Republika Hrvatska
MJESTO	Zagreb	POŠTANSKI BROJ	10000
MJERNA JEDINICA POVRŠINE	m2 - metar kvadratni	POVRŠINA	109,00
PRIBLIŽNA TRŽIŠNA VRIJEDNOST U TRENUTKU PODNOŠENJA IZVJEŠĆA (HRK)			1500000,00
KATASTRARSKA OPĆINA	Maksimir		
VRSTA VLASNIŠTVA	Vanknjižno		
OBLIK VLASNIŠTVA	Suvlasnik s trećim osobama	NAČIN STJECANJA	Zaduženjem kod banke (Kredit)
POSTOTAK	50,00		

PODATCI O POKRETNINAMA KOJE SE UPISUJU U JAVNI REGISTAR

POKRETNINE	Postoji
------------	---------

PODATCI O POKRETNINI

VRSTA POKRETNINE	Osobni automobil	MARKA/TIP	Citroen C4 Aircross
GODINA PROIZVODNJE	2013	VRIJEDNOST POKRETNINE U TRENUTKU PODNOŠENJA IZVJEŠĆA (HRK)	160000,00
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Kupnjom od kapitala

PODATCI O OSTALIM POKRETNINAMA POJEDINAČNE VRIJEDNOSTI VEĆE OD 30.000,00 HRK

POKRETNINE VEĆE VRIJEDNOSTI	Ne postoji
-----------------------------	------------

POSLOVNI UDJELI, DIONICE I VRIJEDNOSNI PAPIRI U POSLOVNIM SUBJEKTIMA

POSLOVNI UDJELI	Postoji
-----------------	---------

PODATCI O POSLOVNOM UDJELU, DIONICAMA ILI VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA

VRSTA UDJELA	Dionice	NAZIV POSLOVNOG SUBJEKTA	HT d.d.
OIB POSLOVNOG SUBJEKTA	81793146560	SJEDIŠTE POSLOVNOG SUBJEKTA	Zagreb
BROJ DIONICA	63	NOMINALNA VRIJEDNOST POJEDINAČNE DIONICE (HRK)	100,00
IZVRŠEN PRIJENOS PRAVA	Nije izvršen prijenos		
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Kupnjom iz primitaka ostvarenih od nesamostalnog rada

NOVČANA KUNSKA ILI DEVIZNA ŠTEDNJA

NOVČANA KUNSKA ILI DEVIZNA ŠTEDNJA	Postoji
------------------------------------	---------

PODATCI O ŠTEDNJI

IZNOS	25001,00	VALUTA	EUR - Euro
OBLIK VLASNIŠTVA	Osobno	NAČIN STJECANJA	Na neki drugi način
	DRUGI NAČIN STJECANJA ŠTEDNJE	iz zajedničkih primitaka od nesamostalnog i samostalnog rada supružnika	

OSTALA ČLANSTVA I FUNKCIJE DUŽNOSNIKA U DRUGIM PRAVNIM OSOBAMA, UDRUŽENJIMA I ORGANIZACIJAMA

OSTALA ČLANSTVA DUŽNOSNIKA U DRUGIM PRAVNIM OSOBAMA, UDRUŽENJIMA I ORGANIZACIJAMA	Ne postoji
---	------------

NAPOMENA

U tijeku je sudski postupak podjele bračne stečevine.

Ova knjiga mogla je nositi razne nazive. Tako se mogla zvati i **Usporičnik ortodoksnog pravosuđa** što bi bio odgovarajući opis općeg karaktera hrvatskog pravosuđa, ali smo se ipak odlučili na naziv koji opisuje naš konkretan problem. Jedina svrha objave ove knjige je apel za zaštitu naših prava na pošteno i pravično suđenje.

Odvjetnik Andreje Metelko, g. Igor Hrabar nas tužene na ročištima stalno uvjerava da mi ne razumijemo koncept zajedničke imovine, odnosno bračne stečevine. Kako je ova knjiga javni dokument, pozivamo g. Igora Hrabara da javno objasni te koncepte koje, prema njemu, mi ne razumijemo i da javno poveže koncept zajedničke imovine, odnosno bračne stečevine s izvorima sredstava na teret kojih je ta imovina stjecana. Pri objašnjavanju tih koncepata može potražiti stručnu podršku od prof.dr.sc. Dubravke Hrabar tako da zainteresirana javnost može detaljno i jasno razumjeti što je to zajednička imovina, odnosno bračna stečevina i u kakvom su odnosu te dvije imovinske mase s izvorima sredstava na teret kojih su stjecane. Isto tako ga pozivamo da objasni koncepte posebne odnosno vlastite imovine te da i takvu imovinsku masu poveže s izvorima sredstava na teret kojih se takva masa stječe. Kad se radi o prof.dr.sc. Dubravki Hrabar, g. Igor Hrabar navodi da tuženi „**u vezi iste iznose laži i neistine**“, ali nije sposoban navesti niti jednu jedinu laž ili neistinu u svezi „iste“, pa ga pozivamo da javnosti objavi koje smo to mi „laži i neistine“ iznosili u svezi „iste“. Isti taj g. Igor Hrabar trećetuženu Slavicu Zgombić proglašava lažljivicom, cijeli njezin iskaz pred Sudom proglašava lažnim, ali nije sposoban navesti niti jednu jedinu lažnu izjavu Slavice Zgombić iz njezinog iskaza pred Sudom, pa ga pozivamo da javnosti objavi koja je to izjava Slavice Zgombić iz njezinog iskaza pred sudom lažna.

U prilogu ove knjige dane su i četiri imovinske kartice koje je kao državni dužnosnik lažirala Andreja Metelko. Andreja Metelko na Sudu 7. listopada 2013. u zapisnik izjavljuje da su obrasci imovinskih kartica „puno veći“ od onih koje Komisija za sukob interesa objavljuje na Internetu, pa je pozivamo da javno objavi te „**puno veće**“ obrasce svojih imovinskih kartica i što je sve prijavila u tim „puno većim“ obrascima. Andreja Metelko u zapisnik pred Sudom izjavljuje da je ona zajedno s prvotuženim kupila stan 1990., a da su Zgombići samo „pripomogli“, pa je pozivamo da javnosti objasni kako je to ona zajedno s prvotuženim kupila stan 1990. Andreja Metelko u zapisnik pred Sudom izjavljuje da su Zvonimir i Slavica Zgombić svega par sati dnevno čuvali djecu, da joj nisu vodili kućanstvo, već da je ona vodila svoje kućanstvo, pa je pozivamo da javnosti objasni kako je to ona vodila svoje kućanstvo.

Mi smatramo, što dokazujemo ovom knjigom, da smo žrtve kriminalne skupine koju predvodi Andreja Metelko. Na žalost, oni koji bi trebali biti čuvari pravne sigurnosti i prava na pošteno i pravično suđenje, pretpostavili su svoj komoditet i nenačelnost u zaštiti visoke državne dužnosnice Andreje Metelko dužnostima koje obnašaju jer se nikako drukčije ne mogu objasniti njihove tvrdnje da nisu nadležni za naš slučaj kojima odbacuju naše apele za pomoć i zaštitu.

Zagreb, siječanj 2019.

